

ክፍል 4

ሚጋንና ከዚያም...

“አፌም እንደገና በላቅ ተሞላ፤ ከንፈሮቼም እልልታ አሰሙ።”

ምዕራፍ 4ያ ሁለት

ከሳንፍራንሲስኮ አውሮፕላን ማረፊያ የደረሰው ከቀጠሮው ጊዜ ሁለት ሰዓት ቀደም ሲል ነበረ። ስለዚህ ፊደካን ለመገናኘት በቂ ጊዜ ነበረው ማለት ነው። ከአውሮፕላን እንደ ወረደም ወደ ተመዘገበበት ሆቴል ሄዶ ዕረፍት አደረገ። ከዚያም ወደ ፊደካ ቤት እመራ። ቤቱ በአስራ ዘጠነኛው ክፍለ ዘመን የተሰራ እንደ መሆኑ ከውጪ ሲያዩት ያረጀ ይመስላል። ወደ ውስጥ ሲገቡ ግን የንፅህናው፣ የቤቱ ዕቃዎቹ ጥራትና የግድግዳዎቹ ጌጦች ለዓይን የሚማርኩ ነበሩ። ፊደካም ብትሆን ዕድሜዋ ከስልሳ ይለፍ እንጂ በአለባበሷ፣ በፀጉር አበጣጠሯና በጠቅላላ ሁኔታዋ ሃምሳም ዓመት የሞላት አትመስልም። ሽቦት ጣል ጣል ያለበት ፀጉሯን ጉንጉን ተለርታዋለች። ከነጭ ሽሚዝ ጋር ለማያዋ ጂንስ ሰራ ለሰላለች። እንደ ቀዩ የጆሮ ጉትቻዋ ሁሉ ክፀጉሯም ላይ የለካቸው አበባ ቀይ ነበረ። ላያት የደስ ደስ ያላት ብልህ፣ በወጣትነቷ በጣም ቆንጆ የነበረች ሴት ናት። ቻፕማንንም ሞቅ ባለ ፈገግታ ከተቀበለችው በኋላ ወደ ግል ቢሮዋ እንዲገባ ጋበዘችው። የመጣበትን ምክንያት ካለማወቅም ይዞት የነበረውን የእጅ በርሳ በእንግዳ መቀበያ ክፍል ውስጥ አስቀምጦ ሲከተላት እንኳን ሌላ ጥርጣሬ አላደረገትም።

“ብቻ ሳይህ ትልቅ ሰው ትመስለኛለህ፣ የእኔን አርዳታ የምትፈልግ ዓይነት አይደለህም።” አለችውና ፈገግ ብላ፤ “ቡና ወይንስ ሻይ ይምጣልህ?” ስትል ጠየቀችው። ቻፕማን ምንም ለመጠጣት አልፈለገም። እንደዚያችም ያለችውን መልካም ሴት ሊነግራት በመጣው ዜና እንድትበጠባጠፍ ፍላጎት አልነበረውም። ሆኖም ያ ለፓተርሰን የገባው ቃል ኪዳን እንዲናገር አስገደደው።

“የመጣሁት ስለ አንድ ለየት ያለ ጉዳይ ላነጋግርዎት ነበረ። አርስዎንና ባለቤትዎን በማፈላለግ ላይ ከቆየሁ ብዙ ቀናት አልፈዋል። ይህም ትልቅ ቻግር ፈጥሮብን ነበረ። ከሰላሳ ዓመታት በፊት በኒውዮርክ ያስመዘገባችሁትን የመጨረሻ አድራሻችሁን ብቻ ነበር ለማግኘት የቻልኩት” አለ ቻፕማን ሰውነቱን እንደ መዘግነን እያለው።

ብርቅርቅታ

ሬቤካ ግን አንደ ልማዷ ፈገግ አለችና በወንበሩ ላይ ተዘናንታ ተቀመጠች። በተረጋጋ አንደበትም “አዎ ከኒውዮርክ ከመጣን ወዲህ በተለያዩ ግዛቶች ውስጥ ተዘዋውረን ሰርተናል። ወደዚህም የተመለስነው ባሌ በመታመሙ በቅርቡ ነው” አለችው።

“በጣም ታመዋል ማለት ነው?”

“ነበረ! አሁን ግን እየተሻለው ነው። ሽባ ሆኖ የነበረው እጅና እግሩ አሁን በመጠነ-ም ቢሆን እየተፍታታለች ነው” አለች።

“ሚጋንስ?” አላት ቻፕማን የልቡ ትርታ እየጨመረ።

“በጣም ደህና ናት። አሁን ያለችው በኬንታኪ ግዛት ነው። ግን ሚስተር ቻፕማን ስለ እኔ ቤተሰብ እንዴት ለማወቅ ቻልክ?” አለችው። እጅግ በመገረሚ ግንባሯን ቋጠር ታድርገው እንጂ ያ ፈገግታዋ ከፊቷ ላይ አልተለየም ነበረ።

“እኔ እንኳን የማውቀው ነገር አልነበረም። በተዘዋዋሪ መንገድ ግን እንዳውቀው ተደረገህ። የሰለጠነኩበት ትምህርት እንደ ርስዎ በሕግ ቢሆንም በወንጀል ምርመራ መያ ላይ መሰማራቱን መረጥኩ። እና በዚያ ሳቢያ ሚስተር አርዘር ፓተርሰን ከሚባሉ ሰው ጋር ለመተዋወቅ ቻልን። እና እርሳቸው ናቸው ስለርስዎ ቤተሰብ ያጫወቱኝ። ሚጋንስ በጉዲፈቻ ልጅነት የሰጧችሁ ሰው ስለሆኑ አንደሚ ያስታውሷቸው አልጠራጠርም አለ ዓይነት ለበር አድርጉ እየተመለከታት።

ይህን ስትላማ ያ ሁሉ ፈገግታ ከፊቷ ላይ ከመቅፅበት ተገፎ “ምን አዲስ የተፈጠረ ነገር አለ? ለምንስ ነው ሚስተር ፓተርሰን ከዚህን ሁሉ ዓመታት በኋላ ሊያስታውሰን የበቃው?” አለች። ሬቤካን ፍርሐት በጣም ገብቷታል። ሚጋንስ ነጥቆ የሚወስድባት መለላት ያ ፍራቻዋ ግን አዲስ ሳይሆን ምን ጊዜም ያልተለየት ነበረ።

“በአጭሩ መሞቻቸው በመቃረቡ ነው። ከዚህ በፊት ግን ሶስቱ እህትማማቾች ደህና መሆናቸውን ለማወቅ ይፈልጋሉ። ሶስቱም ደስተኞች መሆናቸውንና የገንዘብም ችግር እንደሌለባቸው ለማረጋገጥ ይሻሉ። በሕይወት እንዳሉም ሶስቱን እህትማማቾች ለማገናኘት ምኞት አላቸው። እህትማማቾቹ እንደተነጣጠሉ አንዲቀሩ አይፈልጉም።”

ብርቅርቅታ

“ለዚህ ጊዜው ዛሬ ነው? ከሰላሳ ዓመታት በኋላ? ቢገናኙስ ጠቀሜታ ይኖረዋል? ለነርሱስ ቢሆን ምን ልዩነት ያስከትላል?” ስትል በንዴት የጥያቄ ጋጋታ አወረደችበት።

“የእህትማማቾቹ መገናኘት በሕይወታቸው ላይ ልዩነት ይኖረዋል የሚል እምነት ሚስተር ፓተርሰን አላቸው። የእርስዎ ፍርሐት ደግሞ ይገባኛል። ስሜትዎም ምን ያህል እንደተገዳ አውቀዋለሁ። በዚህም በጣም ነው የማዘነው።”

የሚነግራትን ሁሉ የምትሰማው አትመስልም ነበረ። ከንፈሯን በንዴት ደጋግማ እየነከሰች፤ “ገና ሚጋንስ በጉዲፈቻ ልጅነት ከመውለዳችን በፊት ጀምሮ ነበረ ያስጠነቀቅነው። ከእርሱም ሆነ ከእህቶቿ ጋር ምንም ዓይነት ግንኙነት ሊኖራት እንደማይችል ገልፀንለት ነበረ። እኛም ወደ ካሌፎርኒያ የመጣንበት ዋነኛው ምክንያት ሚጋንስ ከተወለደችበት አካባቢና ማንነቷን ከሚያውቁት ለዎች ለማሸሽ ነበረ። እና ሚጋንስ ምንም ከማታውቀው ታሪክ በአሁኑ ዕድሜዋ ለማስተዋወቅ መሞከሩ ትክክል አይመስለኝም” አለች።

“ምርጫውን ለርሷ ብንተወው። ከፈለገች ከእህቶቿ ጋር ለመገናኘት ትችላለች። ካልፈለገችም የሚያስገድዳት የለም። በነገራችን ላይ የምትኖረው በኬንታኪ ግዛት ውስጥ ነው ብለው የነገሩኝ ይመስለኛል?”

“አዎን! በሕፃናት ሕክምና የደክተሬት ዲግሪዎን ወስዳ አሁን አፖላፔያ በሚባለው መንደር ውስጥ ልምምድ በማድረግ ላይ ናት አለች ሬቤካ በልጇ ልዩ ችሎታ ኩራት እየተለማት።

“እዚያ ላገኛት እችላለሁ ማለት ነው?” ሲል ቻፕማን ሲፈራ ሲቸር ጠየቃት።

እንደፈራውም አልቀረ አባባሉ አናዲት ኖሮ ከመቀመጫዋ ብድግ ብላ ‘አይሞክርም! አታደርገውም!’ ስትል ጮኸችበት። በረድ ሲልላትም ከመቀመጫዋ ተመልሳ አረፍ አሸኝና በረጅሙ ከተነፈሰች በኋላ “እንዴት ከዚህ ሁሉ ዓመት በኋላ መጥተህ በሰላም የምትኖረውን ልጃችንን ልትጠጠብጣት ትፈልጋለህ? ለምንስ ነው ስሐዘን ልታጋልጣት የምትሻው? ለመሆኑ የወላጆቿን አሚሚት እንዴት አንደነበረ ታውቀዋለህ?” ስትል ጠየቀችው።

“አዎን አውቀሁሁ ግን ሚጋንስ?” ሲል ተራውን ጠየቃት።
“ፍፁም አታውቀውም። ስለዚህ አቋሜን ግልፅልፅ አድርጌ ልነግርህ አፈልጋለሁ። በዛሬው ቀን ያቀረብክልኝ ጥያቄ ሊነሳ የሚገባ አይደለም። ሚጋን የጉዲፈቻ ልጅ መሆኗን አንኳን አታውቀውም” ብላ ትኩር ብላ ታየው ጀመረ። ሬቤካም ሆነች ባሏ ደብዳቤ የሕግ ባለሙያዎች ብቻ ሳይሆኑ ለሰብአዊ መብቶች ተከራካሪዎች ፍቸው የሚል ስም አንዳላቸው ቻጥማን ስምቷል። ታዲያ እንደዚህ ያሌ የሰውን ዘር አፍቃሪ ፍጡሮች ከሆኑ እንደምን ለሚጋን የጉዲፈቻ ልጅነቷን ሳያስታውቁት ቀሩ የሚል ሐሳብ ተሰምቶታል። ስለምን ቀደም ብለው እውነቱን ነግረዋት ቢሆን ፍሮ የዛሬውን ችግር ባላስከተለ ነበረ።

“ሌላ ልጅ የላችሁም?” ሲል ቻጥማን በሐዘኔታ ጠየቃት።
“የለንም! እንዲኖረንም አንፈልግም ነበረ። ሚጋንን እንደ ዓይን ብሌናችን ነው የምናያት። ከአራስነቷም ጀምሮ ነው ያሳደግናት። ስለዚህ እርሷም እንደ ወላጆቿ ነው የምትወደን። እኛም ከእደገች በኋላ ስለ እውነተኛው ቤተሰብ የምንነግርበት ምክንያት አልነበረም።”

“አሁንስ ልትነግሯት ፈቃደኛ አይደላችሁም?” አለ አንባ ያቀረሩ ዓይኖቿን ላለማየት እንደ ማቀርቀር ብሉ። እሺ ትላኛለች የሚል ግምት ከቶም የለውም። ቢሆንም የሚጋንን አድራሻ ነግራዋለች። ካስፈለገ ወደ ኩንታኪ ግዛት ሄዶ አፈላልጉ ሊያገኛት ይችላል። ስለ እህቶቿ ማወቅ መብቷ ነው። ግን ታሪኩን ከርሱ ከማታውቀው አፍ ከምትሰማው ይልቅ በምትወዳቸው አሳዳጊዎቿ በኩል እንድታውቀው ቢደረግ እንደሚሻል ተሰምቶታል።

ሬቤካ መልስ ሳትሰጠው ለረጅም ጊዜ ስታስብ ቆየች። ከዚያም እርግጠኛ ባለመሆን፤ “በአሁኑ ሰዓት እነግራታለሁ ወይንም አልነግራትም ከሚል ቁርጥ ካለ መልስ ላይ ለመድረስ ያዳግተኛል። በቅድሚያ ስለ ጉዳዩ ከባሌ ጋር ልወያይበት ይገባል። ከዚያ በፊት ግን የእርሱን የግል ሐኪም ማነጋገር ይኖርብኛል። ምናልባት ሐኪሙ ድንጋጤ ሊያስከትልበትና ከሌላ አደጋ ላይ ሊጥሰው ይችላል ካለኝ ላላነሳበትም አችላለሁ። ቀደም ሲል እንደ ነገርኩህ ባሌ ሕመምተኛ ነው” አለችው።

“ችግሩ ይገባኛል። ለማንኛውም የምቆየው በማርክ ሆፕኪንስ ሆቴል ስለሆነ ከአንድ ወይንም ከሁለት ቀን በኋላ ስልክ ቢደውሉ ልኝና ውጤቱን ቢገልፁልኝ?”

“ከአንድ ወሳኔ እንደ ደረሰን አደውልልሁለሁ።” አለችና ከመቀመጫዋ ተነሳች። ይህም ለውይይታቸው ማብቂያ ምልክት ነበረ።

“አስከዚያ ለምን ወደ ኒውዮርክ እትመለሱም?” አለችው ከፊት ፊቱ ወደ በሩ እየሄደች።

“እዚህ ሆኜ መጠበቁ ይሻላል። ምናልባት ባለቤትዎም ሊያነጋግሩኝ ይፈልጉ ይሆናል”

“ከመለሰ ጥሩ” አለችና በመሰናበት እጁን ጨበጠችው። በዚህን ጊዜ ግን የቀድሞ ፈገግታዋን አላሳየችውም። በሩን ዘግታ ወደ መቀመጫዋ ተመልሳ በግንባሯ ከጠረጴዛው ላይ ድፍት አለች። ራሷንም በሁለት እጆቿ ይዛ ስታለቅስ ቆየች። እንደፈራችው ከሰላሳ ዓመት በኋላ ልጇን ሊወስዱባት ነው። ሰላሳ ዓመት እንደ ወላጅ እናትና ልጅ የሚተያዩትን ሬቤካንና ሚጋንን በማታውቃቸው እህቶቿ ሳቢያ ሊያራርቁቸው ነው። ለነሬቤካ ውለታ ለዚያ ለፍቅራቸው የሚከፈላቸው ውለታ በዚህ መልክ መሆን አልነበረበትም።

በዚያኑ ዕለት ከሰዓት በኋላ ላይ የደብዳቤን ሐኪም አነጋገረችው። እንደ ሐኪሙም አባባል ከሆነ ደብዳቤ ያንን አስደንጋጭ ዜና ቢለማም በጤናው ላይ ጉዳት የማያስከትልበት ነበረ። ያም ሆኖ ሬቤካ ለሁለት ቀናት ያህል ደፍራ ሳትነግረው ቆየች። በሰለተኛው ዕለት ግን ጨክና ነገረችው። ከደረቱ ላይ ተኝታ እንባዋን እያፈለሰች ከመጀመሪያውም ስትፈራው የነበረው ነገር እንደደረሰ አጫወተችው። ሚጋንን የርሷ ብቻ እንጂ ሌላ ቤተሰብ እንዲኖራት አትፈልግም ነበረ። “ከእንግዲህ ስለ ሁሉም ነገር ለማወቅ ትፈልጋለች። ስለ እውነተኛዎቹ ወላጆቿም ማንነት ለመረዳት መጓጓቷ አይቀርም” ስትል ለባሏ ፍርሃቷን ገለፀችለት።

“ምናለበት? እንነግራታለሁ” አለ ደብዳቤ።

“ስለ እኛ ያላት የፍቅር ስሜት ይቀንሳል ብዬ ነው የምረራው።”

“ሬቤካ ብዙ ብዙ ነገር ታውቂያለሽ። ታዲያ እንዴት በዚህ ቀላል ጉዳይ ለመጨነቅ በቃሽ? እንደምትወደን ታውቂያለሽ። እንደ እውነቱም ከሆነ ከአራስነቷ ጀምሮ ያሳደግናት እኛ በመሆናችን በማታውቃቸው ወላጆቿ የምትለውጠን አይመስለኝም። ስለሆነም እህቶቿን ብታገኛቸው ምንም የሚያለጋሽ ነገር ሊኖር አይገባም። ለምሳሌ እኔ በነገው ቀን ሁለት አይቻቸው የማላውቀው እህቶች አለህ ተብዬ ብነገር ልገናኛቸው እንጓለሁ።

ብርቅርቅታ

ስለ እየጎቸው ደግሞ ለእንቺ ወይንም ለሚጋን ያሰኝን ፍቅር ይቀንሰዋል ማለት አይደለም። አላት። ሬቤካና ዴቪድ በዚህ ጉዳይ ላይ እየደጋገሙ እስከ እኩሰ ሌሊት ሲወያዩ ቆዩ። ሬቤካ በዴቪድ አስተያየት ሙሉ በሙሉ አልረካችም። አሁንም ቢሆን ሚጋንን የምታጣት እየመሰሰት ፈርታለች። ዴቪድ ግን ዜናውን ለሚጋን የመንገር ኃላፊነት እንዳለባቸው ዕኑ አቋም ወስዷል።

ተስፋ ወደ መቁረጡ ተቃርቦ ሰኝበረው ቻፕማን በማግለቱ ሆቲሉ ሬቤካ ስልክ ደወሰችለት። በምሳ ሰዓት እቤት ድረስ እንዲመጣ ጋበዘችው። ለሚጋንም እንዴት እንደሚነግሯት ለረጅም ጊዜ ተወያዩ። ችግሩን ለማቃለል ሲል ቻፕማን ሳይወድ በገድ የአሌክሳንድራንና የጉዲፈቻ እናቷን የማርጋራትን ሁኔታ አንስቶ በዝርዝር አጫወታቸው። በመጨረሻም ላይ ለሚጋን እንደ አሌክሳንድራ ሁሉ ሬቤካ እንድትነግራት ከአልባት ላይ ደረሰ። ሚጋን ከሁለት ሳምንታት በኋላ ሰዕረፍት ትመጣ ነበረ። ጥሩም አጋጣሚ የሚሆነው ያ ወቅት በመሆኑ ከዚያ በኋላ ለቻፕማን ስልክ ልትደውልለት ተስማምተው ተሰያዩ።

ወደ ኒውዮርክ እንደተመለሰ ሚስተር ቻፕማንን ማነጋገር ነበረበት። ሕመሙ እየተባባሰበት በመሄዱ ቢሮ መሄድ ካቆመ ውሎ አድሯል። ስለ ሚጋን መገኘት በመስማቱ ቢደሰትም ሰሁሳት ሳምንት ያህል የመጠበቁ ጉዳይ ግን አርሱንም ቻፕማንንም አሳስቧቸዋል። በመሐሉ ሊሞት እንደሚችል ግልፅ ነው። ሆኖም ሌላ አማራጭ ባለመኖሩ ያሰውን ዕድል በትዕግስት መጠበቁ ብቻ ነበረ።

“ከዚህስ በኋላ ምን ሰማድረግ ነው ያቀድክው?” ሲል ቻፕማንን ጠየቀው።

“የሬቤካን መልስ በስልክ እጠብቅና ውጤቱን እንደሰማሁ ስለሚገናኙበት ቀን ቀጠሮ አይዛለሁ። በአሌክሳንድራ በኩል አንዳችም ችግር አይኖርም። በመሰለኝ ዕለት ብጠራት እንደምትመጣ ገልጻልኛለች። ሂሳቧን ግን አሁን ላነጋገራት አልፈልግም። የቀጠሮው ዕለት ሲቃረብ ባነጋገራት እንደሚሻል ይሰማኛል።” አለ ቻፕማን። ትክክል ነበረ። ሂሳቧ አሁን ቻን ረስታቸዋለች። ሌት ተቀን እንዳለቀሰችላቸው አገኛቸዋለሁ ብላ እንዳልጓ ጓችላቸው፣ ወሽመጧ ቁርጥ ብሎ አሁን የሚታያት የሥራዋ ጉዳይ ብቻ ነበረ። በዚያ ላይ ደግሞ ቻፕማንን ዳግመኛ ሰመገናኘት እንደማትፈልግ አያጠራጥርም።

ብርቅርቅታ

ቻፕማንን በቻፕማን ውጤት በመደሰቱ ተሰናብቶት ሊወጣ ሲል “በጣም ነው የማመሰግንህ። ሰስቱንም እህትማማቾች ታገኛቸዋለህ የሚል ግምት አልነበረኝም” አለው።

“እኔም አልመሰለኝም ነበረ” ብሎ ቻፕማን ፈገግ አለ። ሐቁን ለመናገር ክትትሉን ሲጀምር አንኳንስ ሁሉንም ቀርቶ እንደኛዋን እንኳን አገኛለሁ የሚል ተስፋ አልነበረውም። አሁን ግን ሂሳቧን፣ አሌክሳንድራንና ሚጋንን ሰስቱንም አግኝቷቸዋል። ምናልባትም ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ሰሰላሳ ዓመት ያህል የተሰያዩ እህትማማቾች ይገናኙ ይሆናል። ቻፕማንም የተጣለበትን አደራ ተወጣ ማለት ነው። ይህንንም ሲያስበው አንድ ሽክም ከትከሻው ላይ የወረደለት ያህል ቀሰል አለው። የቀድሞ ሚስቱ ኤልሞዝም ምሳ በመብላት ላይ እንዳሉ የተናገረችው ትዝ ያለው በዚያን ወቅት ነበረ። ሰስቱ እህትማማቾች ከተገናኙ በኋላ ነው የቻፕማን አዕምሮ እንደ ዱሮው ከሐሳብና ከጭንቀት ነፃ የሚሆነው።

ምዕራፍ ሄያ ሶስት

ቃል እንደ ገባችው ሬቤካ ከሁለት ሳምንት ተኩል በኋላ ስልክ ደወለችለት። ከድምጹም እንደተረዳው ከሆነ ያንን ታሪክ ለሚጋን መገኘት ምን ያህል እንደ ከበዳት ሊያውቀው ችሏል።

“የፈራሁትን ያህል አልደነገጠኝም” አለችው በሰልክ ውስጥ የሚሰማው ድምጻ ቁርጥ ቁርጥ እያለ። “ብጣም ነው የኮራሁባት... ምን ጊዜም ለርሷ ከፍተኛ ግምት ነበረኝ... ወደ ኬንታኪ ግዛት እንደ ተመለሰች እራሷ ስልክ ደውላ ታነጋግርሃለች” አለችው።

“አሁን ላነጋግራት አልችልም ማለት ነው?” ሲል ቻፕማን ረጋ ብሎ ጠየቃት።

ሬቤካ የሰልኩን መነጋገሪያ በእጇ ሸፍና አጠገቧ ካለ አንድ ሰው ጋር ተነጋገረች። ከዚያም የሚያውቀው ዓይነት ድምፅ ሰማ። ያ ድምፅ ከአሌክሳንደራ ድምፅ ቅላፍ ጋር ተመሳሳይ ነበረ። አሳሳቃቸውም የማይለይ ነው።

“ሚስተር ቻፕማን ነዎት?”

“አዎን ነኝ!”

“ምን ጊዜም ያልጠረጠርኩትን ታሪክ ለማሁኝ አለችው።”

“ብጣም አዝናለሁ ሚጋን። ጤናማውን ኑሮሽን በመብጥብጤ ከልቤ ነው ይቅርታ የምጠይቅሽ”

“ለምን? ምንም ያጠፋት ነገር የለም። ግን ሊያነጋግሩኝ የፈለጉት ስለምን ነበረ?”

“ከእህቶቻች ጋር ስለምትገናኝበት ቀን ቀጠሮ ለመያዝ ነበረ”

“የሚመቸኝን ቀን ለመናገር በግድ ወደ ሥራ መደቤ መመለስ አለብኝ። ከዚያም በኋላ ነው ከአለቃዬ ጋር ተነጋግሮ ፈቃድ የማገኝበትን ቀን የማውቀው”

“ቀኑን በሰልክ ትገልጫልኛለሽ?”

“ቆይ አሰቲ” አለችና ለጥቂት ጊዜ ዝም አለች። በአእምሮዋ የምታሰላው ነገር ነበረ። ቀጠል አድርጋም “ከመስከረም አንድ ቀን ጀምሮ የአንድ ሳምንት ዕረፍት ስለሚኖረኝ ለምን በዚያን ጊዜ አናደርገውም?” አለችው።

“ጥሩ! እንግዳው አሌክሳንደራ ከወዲሁ እንድትዘጋጅ መስከረም አንድ ቀንን በጊዜያዊ ቀጠሮነት እንያዘው?”

“አሺ” አለችና ሚጋን አሁንም ጥቂት አለብክ ካደረገች በኋላ

“ከእህቶቼ ጋር ከመገናኘቴ በፊት ስለነርሱ አንዳንድ ነገር ለማወቅ እፈልጋለሁ። ስለዚህ ማሰቸገር ባይሆንብኝ የፊታችን ቅዳሜ ኬንታኪ ድረስ ቢመጡ?”

“በደስታ!” አላት።

“ብጣም አመለግናለሁ” ብላ ተሰናብታው ስልኩን ዘጋች። የሚጋን ድምፅ ከታላቅ እህቷ ከአሌክሳንደራ ጋር ተመሳሳይ ቢሆንም እንደ አስተዳደን አስተሳሰቧም ለየት ያለ ነበረ። አሌክሳንደራ ገራገርና ፎልጷላ ስትሆን ሚጋን ግን ኮስታራና ፍፁም የሰራ ሰው ነበረች። በሕክምና ሙያዋ ለመርዳት የመረጠችውም ዕድል የጠመመችባቸውን ድሃ ቤተሰቦች ነበረ። በዚህ ዓይነት ሙያ ላይ መሰማራትን አሌክሳንደራ አልማውም አታወቅም። ተንደላቃ በማደግም ድህነት የሚባል ነገር ስለመኖሩም የምታውቅም አትመስልም። ሂሳሪም ብትሆን የወጣትነት ጊዜዋን በሥቃይና በመከራ ታሳልፈው እንጂ! አሁን ከከፍተኛ ሥልጣን ላይ በመድረሷ ትኩረቷ ሁሉ ከዚያ ደረጃ ላለመውረድ ኑሮዋን በዘዴና በጥንቃቄ መምራት ነበረ። ከአንድ ማሕፀን የወጡ፣ ከአንድ አባት የተወለዱት እህትማማቾች በእስተዳደራቸው ልዩነት ሳቢያ ያላቸው ዓለማዊ አመለካከት የተለያዩ ለመሆን በቃ። ይህንንም በማሰላለል ላይ እንዳለ ነበረ ቻፕማን አሌክሳንደራ ተናግራው የነበረውን አንድ ነገር ትዝ ያለው። ስለ ሂሳሪ ታሪክ አንስቶ ሲያወጋት፣ በእህቷ የደረሰውን ሥቃይ ከራሷ ኑሮ ጋር በማወዳደር ‘ሕይወት ብርቅርቅታ ናት። ትበራለች ትጠፋለች። በቅድሚያ አባትና እናታችንን አሳጣችን። ከዚያም እንድንጠታተን አደረገች። እኔ እንደመሳፍንት ልጅ ሳድግ የሂሊ ዕድል ግን የጨለመ ሆነ ብላው ነበረ።

ብርቅርቅታ

አውነትም ሕይወት ብልጭልጭታ ብርቅርቅታ! አሁን ደግሞ የሕይወት ሌላ ገፅታዎ በሚጋን ተከሰተ። ሚጋን በሕክምና የደክትሬት ዲግሪ አላት። እንደ ሌሎቹ ብጤዎቿ ከተማን ሳትመርጥ በአንድ የገጠር መንደር ውስጥ የሚኖሩ ድሆችን በመርዳት ላይ ነበረች። የትናንቷ ምስኪና ሂሳራ... በዓይኑ ላይ ውልብ ያለች የሥቅቅታ ብልጭልጭታ! ... ዋና ሥራ አስኪያጁ ሂሳራ እንደ ሰሜን ኢኮኖሚ የምታበራ ሌላ ብርቅርቅታ... ከነገስታት ዘር ተጋብታ የወለደችው አሌክሳንድራ እንደዚሁ ሌላ የኮከብ ፅርዖት ብልጭልጭታ!... ሚጋን ፅግቷ ሐኪም የአጥቢያ ኮከብ ፍልቅልቅታ... ምክር ... ሰላንጅ... ሰላንጅ ... ምክር ... በኒውዮርክ ከተማ እንደ ጊዜ እንደ ፀሐይ ሞቀው እንደ ጨረቃ ደምቀው ያበሩ የነበሩ ሌላ ብልጭልጭታዎች... ሕይወት ምን ጊዜም አፍታዊ በረቅ... ወገግ ፈካ... በግ ጭልም ... ብልጭልጭታ!... ብርቅርቅታ... ውልብልብታ።

ከሚጋን ጋር ቀጠሮ ይዞ እንደጨረሰ ወዲያውኑ ለሚስተር ፓተርሰን ደውሎ ሰላገኘው ውጤት አሜወተው። ቀጠሰናም አሌክሳንድራን ለማነጋገር በካፕ ደፈራ ወደሚገኘው ቤቷ አሁንም ስልክ ደወለ።

- ‘አትለኝም?’ በጣም ከመደነቋ የተነሳ ጠየቀችው።
- ‘አውነት ሁለቱንም አገኘኻቸው?’ አለች ገጉቷ እየጨመረ።
- ‘ለመሆኑ ሚጋን የት ነው ያለችው?’

በአሌክሳንድራ ሁኔታ ቻፕማን በመገረመ ፈገግ አለ። ሚጋንን ለሰላሳ ዓመት እንደ ተለየቻት ሳይሆን ሳታያት ጥቂት ቀናት እንዳለፈ እህቷ አስመስላ ነበር አጠያየቋ ሁሉ። ‘በሕክምና የደክትሬት ዲግሪዎን አግኝታ በኬንታኪ ግዛት ውስጥ በማገልገል ላይ ትገኛለች’ አላት።

- ‘ያምላክ ያለህ! ትንሿ ሚጋን ደክተር ለመሆን በቅታለች? ይገርማል!’ አለችና ‘ሂሳራስ ደህና ናት?’ ስትል ጠየቀችው።
- ‘አዎን ደህና ናት። በቅርቡ አይቻታለሁ’ ሲል መሰሰላት።
- ‘እና ለእርሷም መስከረም አንድ ቀን እንደምንገናኝ ነግረሃታለ?’ አለችና የሚመልስላትን ለመስማት ልቧ ተሰቅሎ ጠበቀች።
- ‘አስከአሁን አልነገርኳትም። ቀኑ ሲቃረብ ባነጋግራት ይሻላል የሚል ግምት አለኝ።’

ብርቅርቅታ

የፈካው ፊቷ ከስም አለና ‘ሳታገኛት ለሥራ ወይንም ለሌላ ጉዳይ ከከተማ ውጪ ብትሄድስ?’ ብላ ቅሬታዋን ባለመሸሸግ ገለፀችለች።

‘ሐሳብ አይግባሽ። ሌላ ቦታ እንደማትሄድ ስለማውቀው ነው። በዚያ ላይ ደግሞ የትም ብትገባ ከእኔ እንደማትሰወር መዘንጋት የለብሽም’ አላትና ሁለቱም ተሳሳቁ። ከዚያም ጥቂት ተጨዋውተው የስልክ ንግግራቸውን አበቁ።

ስልኩ ከመዘጋቱ ወዲያውኑ አሌክሳንድራ መነጋገሪያውን እንስታ ወደ እናቷ ዘንድ ደወለች።

- ‘አማዬ?’
- ‘አዎን ነኝ አክሲ! ደህና ነሽ?’

‘ሁለቱንም አገኛቸው እኮ!’ አለች ለመናገር እየተቻሰሰች ‘ምናቹን?’ ስትል ማርጋሬት መሰለችላት። ማርጋሬት ገና ከመኝታዋ ተነስታ የቀረበ ላትን ቡና በመጠጣት ላይ እንዳለች ነበረ አሌክሳንድራ ስልክ የደወለችላት። ስለዚህም ነው ምን ዕቃ ጠፍቷት ሌላ ሰው አግኝቶላት ይሆናል ብላ በመገመት አሁንም ምናቹን? ስትል ደግማ የጠየቀችት።

‘እሁቶቼን ነዋ! ሚስተር ቻፕማን አሁን ከኒውዮርክ ደውሎ ነገረኝ ሁለቱንም አግኝቷቸዋል’

የአሌክሳንድራ ደስታ ለከት ባይኖረውም ያ ዜና ማርጋሬትን ሳያስደነግጣት አልቀረም። እንደርሷ ግምት ቻፕማን እህትማማቾቹን ጨርሶ አያገኛቸውም የሚል ነበረ። ያ የተመኘችው ተስፋ ግን አሁን ደበዘዘ።

- ‘ጉሽ! በጣም ደስ የሚል ዜና!’ አለች ማርጋሬት አሌክሳንድራ እንዳትታዘባት እርሷም የተደሰተች በመምሰል። ‘ደህና ስራ ይዘዋል አለሽ?’
- ‘አዎን! አንደኛዋ ሐኪም ናት! ትንሹ ማለቱ ነው። ትልቋ ደግሞ ሂሳራ በኒውዮርክ ውስጥ በሚገኝ አንድ የዜና አገልግሎት ድርጅት ዋና ሥራ አስኪያጅ ናት።’
- ‘የሚያከሩ እህትማማቾች ወጥቷቸዋል! አንቺም ብትሆኒ የተጋባሺው ከነገስታት ዘር ነው። ታሪካችሁ ቢጠናቀር ቆንጆ ፊልም ይወጣዋል’

ክልሏ ላለመናገሯ ለሌክሳንድራ ገብቷታል። ልታፀናናት ይገባ ስለነበረም 'አማዬ ምን ማለትሽ ነው? እህቶቼን ስላገኘሁ ለአንቺ ያለኝ ፍቅር ይቀንሳል ማለት አይደለም። አንቺን የምወድሽ በእናትነትሽ ነው። አባክሽ እመኚኝ!'።

ማርጋሬት ባመነቻት ደስ ባላት ነበረ። ግን እንደ ሬቤካ ሁሉ አርሷም ልጇን የምታጣት እየመሰላት ጭፍራቷ አልቀረም። "መቼ ልትገኘኝ ነው?"

"መስከረም አንድ ቀን። ቻፕማን እንደነገረኝ ከሆነ በኮኔክቲካት ግዛት ውስጥ ባለው በሚስተር ፓተርሰን ቤት ነው ለመጀመሪያ ጊዜ የምንገናኘው።"

"ለሄነሪስ ምን ብለሽ ትነግረዋለሽ?"

"ስለዚህ እንኳን ጠለቅ ብዬ አላሰበኩበትም። ያም ሆኖ በኒውዮርክ ስለሚገኘው ስለ አንቺ ንብረት ጉዳይ ለመነጋገር ነው የምሄደው ብለው ምን ይመስልሻል?"

"ፈፅሞ እያምንሽም።"

"አውቃለሁ። ግን እውነቱን እንዳልነገረው ደግሞ ፍርሃት ፍርሃት አለኝ። እስቲ ለማንኛውም ጊዜ ስላለኝ የሚያዋጣኝን ምክንያት አፈልጋለሁ" ብላት በዚህ ተለያዩ። ግን እምስት ደቂቃም ሳይሞላ ማርጋሬት ተራዋን ስልክ ደውላ እሌክሳንድራን አነጋገረችት።

"እኔም እብሬሽ እሄዳለሁ" አለችት ማርጋሬት።

እሌክሳንድራ የሰማችውን ማመን አቅቷት "ምናልሽ አማዬ? ... እውነትሽን ነው?"

"አዎን የምሬን ነው" አለችት። ማርጋሬት የእህትማማቾቹን ግንኙነት በቅርብ ሆኖ ለመከታተል ብቻ ሳይሆን ለእሌክሳንድራም ሽፋን ልትሰጣት ፈልጋ ነበረ። በተለይም የፈራችው ከእሌክሳንድራ መለየቱን ነው።

"ግን እኮ አማዬ ወደ ሮም እሄዳለሁ ብለሺኝ ነበረ። ለእኔ ስትይ ይህን ያህል መቸገር የለብሽም"

"የሮሙ ጉዞዬ ስመለስ ይደርሳል። ቀድሞውኑም ቢሆን ወደዚያ ለመሄድ ያለብኩት ያቺን ንደኛዬን ማራሃን ለመጠየቅና እግረ መንገዴንም

ጥሩ ጥሩ ጫማዎች ለመግዛት ነው። ለዚህ የሚያጣድፈኝ ነገር የለም አንቺን ቅር እስካለሽ ድረስ እብሬሽ ብሄድ ..."

"ለምን እንደዚህ ትያለሽ አማዬ? ምኑ ነው ቅር የሚለኝ?" አለች እንባዋ በዓይኖቿ ግጥም አያለ። እናቷ ግን ያን ያህል መስጋት አልነበረባትም። "አንቺ አብረሺኝ በመሄድሽ ራሴን ዕድለኛ ነው የማደርገው። ለእኔ ስትይ ካላሰበሽው ትግር ውስጥ እንዳትገቢ ብዬ ነው ..."

"ለምን ትቀልጃለሽ እሌክሳንድራ። ለእኔ ትግር የሚሆንብኝ ከአንቺ መለየቱ እንጂ ከአንቺ ጋር እብሮ መሄዱ አይደለም" ብላ ጥቂት እንደማለብ ካለች በኋላ ያልተጠበቀ አንድ ነገር በእእምሮዋ ብልጭ አለባትና 'እንዳውም አክሌልንና ማሪንም ይዘናቸው እንሄዳለን' አለች ሳቅ ብላ።

እሌክሳንድራ በዚህ በእናቷ አዲስ ሐሳብ በጣም ነው ደስ ያላት። አንድም ጊዜ ተለይተዋት የማያውቁትን ሕፃናት ለጥቂት ቀናትም ቢሆን በሞግዚት እጅ ትታቸው ለመሄድ አልፈለገችም። ጉዳ እንግዲህ የሄነሪ ጉዳይ ነው። እንኳን ልጆቹን ቀርቶ ለርሷም ቢሆን የሚፈቅድላት ዓይነት ለው አልነበረም።

"ግሩም ሐሳብ ነው አማማ። እኔ ኮኔክቲካት ደርሼ እስከም መለስ ድረስ ሰለታችሁ ኒውዮርክ ትጠብቁኛላችሁ። ከዚያም ወደ ፓሪስ ከመመለሳችን በፊት የተወለድኩበትን ከተማ እየተዘዋወርን እንጉበኛለን።"

"በጣም ጥሩ! ከእሁኑ ወደ ኒውዮርክ ደውዬ ሆቴል እንዲያዝልን አደርጋሁ። የአውሮፕላን ቲኬት ከወዲሁ መግዛት ስለሚያስፈልገን ከዚህ የምንነሳበትን ቀን ብትነግሪኝ?"

"መስከረም አንድ የሚውለው ዓርብ ቀን ስለሆነ እኛ አረቡ ዕለት ብንነሳስ?"

"ልክ ነሽ። ለማንኛውም አስር ቀን ያህል እንደምንቆይ አድርጌ ሆቴል እስይዛለሁ። ካልሽስ ከዚያ በፊት ልንመለስ አንችላለን።"

"በጣም አመለግንሻለሁ፤ በጣም ነው የምወድሽ አማዬ!"

"እኔም በጣም ነው የምወድሽ እክሲ፤ የቱን ያህል እንደምወድሽ ታውቁያለሽ።" ቻፕማን ካነጋገራት ቀን ደምሮ በሐሳብ ትዋልል የነበረችው ማርጋሬት ዛሬ ተረጋጋች። እሌክሳንድራን እንደማታጣት ዛሬ ተማመነች።

ብርቅርቅታ

ሄነሪ ከ-ርፊያና ንዴቱ በርዶለት ከባለቤቱና ከልጆቹ ጋር ጥቂት ቀናት ለማሳለፍ ወደ ካፕ ፊራት ከመጣ ውሎ አድሯል። አንድ ቀን ከበረንዳው ላይ ተቀምጠው የሰዓት በኋላ ሻይ በመጠጣት ላይ እንዳሉ አሴክሳንድራ ያንን ልታናግረው ፈርታ የነበረውን ነገር አነሳችበት።

“በነሐሴ ወር ማብቂያ ላይ እማማ ወደ ኒውዮርክ አብራሃት እንድሄድ ጠይቃኛለች” አለችው። በተቻለ መጠን ቀላል ነገር አስመስላ ልታቀርበው ሞክራ ነበረ። ቀና አለና ከፋኛ ገላመጣት፣ ለፓሪሰ አድራጎቷ ይቅርታ ያድርግላት እንጂ አሁንም በታሰበው ቁጥር ውስጠ እንደ በገነ ነበረ።

“ምን ለመሆን?” አላት የጉሪጥ አያያት።

“አይ! ነገሩስ ቀላል ነው። በኒውዮርክ ውስጥ ስላላት ንብረት እንዳንድ የምትፈራረመው ውስታ ስላላት አብራሃት እንደሄድ ጠየቀችኝ። ከወላጆቿ ስለ ወረሰችው ንብረት ...”

“አይቻልም” አላት ኮስተር ብሎ።

“ልጆቹም እኮ አብረውኝ ይሄዳሉ”

ከት ብሎ ሳቀና “ልጆቹም? የምትገርሚ ሌት ነሽ! ለምንድነው በነሐሴ ውስጥ ወደ ኒውዮርክ መሄድ ያስፈለገሽ?” አላት። አናቷንና እርሷን በጀርባው ሌላ ተንኮል የሚሸርቡበት ከመሰለው ጊዜው ቆይቷል።

“በነሐሴ መጨረሻ ላይ ነው። ለልጆቹም ቢሆን ጥሩ ዕድል ነው እላለሁ። የሌት አያታቸውን አገር አይተው ቢመጡ ክፋት የለውም።”

“በነሐሴ ወር ልትሄጂ አትችይም። እኔ በምፈቅድልሽ ጊዜ ያውም ልጆቹን ላትይገር ልትሄጂ ትችያለሽ” ምርር ያለው አነጋገሩ እንደ ቀዝቃዛ አየር በሰረሰሯ ሲወርድ ይሰማታል። ባያውቀው ነው እንጂ አሴክሳንድራ ለመሄድ ቆርጣለች። ልጆቿንም ጭምር ይዞ ከመሄድ ምንም ጋይል አያስቀራትም ነበረ።

“ተሳስተሃል ሄነሪ! የምሄደው በነሐሴ ነው! ከእናቴና ከልጆቼ ጋር ለመሄድ ወስኛለሁ!”

ከተቀመጠበት በንዴት ቱር ብሎ ተነስቶ ቁልቁል አያፈጠጠባት፤ “ትንሽ ያበዛሺው ይመስለኛል! ለመሆኑ ከመቼ ወዲህ ነው አንቺን ብሎ

ብርቅርቅታ

ወሳኝ? በዚህ ጣሪያ ስር ስለ አንቺም ሆነ ስለ ልጆቼ ውሳኔ ለመስጠት የሚችል አንድ ለው ብቻ ነው። ይህን ሳስታውሰሽ እወዳለሁ” አላት የሌባ ጣቱን በዛቻ እያወዛወዘ።

“ይህን ያህል የሚያናድድህ ነገር ሊሆን አይገባም ሄነሪ! እናቴ እኔንም ልጆቼንም ጋበዘችን። ግብዣዋን እክብረን መቀበል ደግሞ ይኖርብናል።”

“አትሄዱም ብዬሻለሁ! አትሄጂም!”

“የእናቴን ጥያቄ ውድቅ ላደርገው ስለማልችል እንደምሄድ እወቀው።”

“እናትሽ በሽተኛ አይደለችም። ብቻዋን ለመሄድ ትችላለች። ስለ አንቺ መቅረት ግን ራሴ ስልክ ደውቶ እነግራታለሁ።”

“ሰማ ሄነሪ ! ምን ጊዜም ከአንተ ትእዛዝ ውጪ አንድም ነገር ስርቼ እንደማላውቅ ታውቃለሁ። የአሁኑ ግን ለየት ያለ ጉዳይ ስለሆነ ወደ ኒውዮርክ ከመሄድ ልታስቀረኝ አትችልም” አለችው ፍርጥምጥም ባለ አነጋገር።

“ለምን? እስቲ አላማኝ ምክንያት ብቻ ንገረኝ?”

“የተወሳሰበ ነገር ስለሆነ ማስረዳቱ ይከብደኛል። ግን ከቤተሰብ ጉዳይ ውጪ እንደማይዘል አረጋግጥልሃለሁ።”

“እንደምትዋሺኝ ከፊትሽ ላይ ይነበባል አሴክሳንድራ!” እውነቱን ነበረ። ግን መዋሸቷ ደግሞ ወዳ ሳይሆን አማራጭ በማጣቷ ነበረ። እውነቱን አፍረጥርጣ ልትነግረው ወኔ ከዳት። “እባክህ ሄነሪ እንደዚህ አትበል። እየው የምሄደው ለጥቂት ቀናት ብቻ ነው” ስትል ልትለማመጠው ሞክረች።

“ለምን እኮ ነው የምልሽ? ለምን? ጥያቄዬ አልገባሽም?” አለና ጠረጴዛውን በቡጢ ደጋግሞ መታው።

“እባክህ ሄነሪ ልትረዳኝ ሞክር?” አለችው አሴክሳንድራ የምታደርገው ጠፍቷት። “እናቴ ዘመዶቿን ለማየት ስለምት ፈልግ አብራሃት ብሄድ ምን አለበት? ምን ጉዳት ያስከትላል?”

“ለእንቺ ጉዳት ላያስከትል ይችላል። ለእኔ ግን አትሄጂም ስልሽ ብትሄጂ የሚያጉድሰኝ ነገር ይኖራል። ስለዚህ አትሄጂም” አለ ይብሱኑ ፍርጥም ብሉ።

“አሄዳለሁሰ ብል?”

“እንደዚህ ካለ ውሳኔ ላይ ለመድረግ የምትችይ አይደለሽም ሴተላጤ እንዳልሆንሽ እውቁ!”

“እንደዚህ ካልክለ ባሪያም አይደለሁም! ያለነው በሰለጠነው በሃያኛው ክፍል ዘመን እንጂ በድንጋይ ዳቦ ዘመን አይደለም!”

“ለካለ የእኛ እመቤት ሳይታወቅብሽ ለሴቶች የእኩልነት መብት ተከራካሪ ወጥቶሻል! ይህን አስተሳሰብሽን ከእኔ ጋር አብረሽ እየኖርሽ ልትገራበት አትችይም። እንዳሻሽም የሽርሽር ፕሮግራም ለማውጣት መብት ያለሽ አይመስለኝም።”

“እረ እባክህ ሄነሪ እንደዚህ አትሁን! ለምን እንደ በደልኩህ አስመስለህ ታወራለህ?”

“በደልሺኝ አላልኩም! አሁን የምንነጋገረው በዚህ ቤት ውስጥ ውሳኔ ለለሚሰጠው ሰው ነው። ልክ እንዳለፉት አስራ አራት ዓመታት ወሳኙ እኔ እሆናለሁ።”

“እኔስ በበኩሌ ውሳኔ ላይ ብደርስ?” አለችው ትዕግስቷ ወደ መሟጠጡ እየተቃረበ። በሕይወቷም ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ ነበረ ሄነሪን ልትጠላው ስትደርስ። እርግጥ ሄነሪ ሐቀኛና ለቤተሰቡ ደህንነት ያላለለ ጥረት የሚያደርግ ሰው ነው። ግን ለሆነው ላልሆነው ቁጥጥር ያበዛ ስለነበረ፤ ለእሴክሳንድራ ደስታ ደንቃራ ሆኖባታል። አሁንም እየሆነባት ነው።

“የግልሽ ውሳኔ ላይ የመድረስ ዕቅድ ካለሽ መጋጨታችን እንደማይቀር ለመጨረሻ ጊዜ ላስጠነቅቅሽ እፈልጋለሁ” አላት ፊቱን እንዳኮሳተረ።

“እኔም በተቻለ ትህትና ልገልፅልህ የምፈልገው በነሐሴ ወር መጨረሻ ላይ ከእናቴ ጋር ወደ ኒውዮርክ እንደምሄድ ነው።”

“ስትሄጂ ለማየት ያብቃና! ደግሞም ልጆቼን ይዘሽ ለመሔድ እንደማትችይ ይገባሻል?”

“እነሱም እንደኔ ነፃነት የላቸውም ማለት ነው?”

“ከመሰለሽ?”

“ለምን አይመስለኝም። እንደ ጥፋተኛ ከፓሪስ አባረህ በዚህ ቤት ውስጥ ግዙተኛ አድርገሽኝ ከረምክ። እስቲ የፈፀምኩትን በደል ንገረኝ?”

“ለምን እነግርሻለሁ። የሰራሺው በደል ቢኖርማ ነው ለሕሊናሽ እየተለማሽ እንደዚህ የምትናገረው።”

“ልክ አይደለህም! የእንተ መከራ በግድ በደለኛ ልታደርገኝ ነው። እኔ ግን ምንም ጥፋት ስላላጠፋሁ እንዳችም የሕሊና ፀፀት አይለማኝም። ከእናቴ ጋር ለመሄድ ፍቀድልኝ ብዬም የምለማመጥህ አይምለልህ! ይህን ለመሳሰለው ጉዳይ ራሴ ልወስን እችላለሁ።”

“የእኛ እመቤት! ለመብረር ከንፍሽን ዘርግተሻል ማለት ነው? እረ ይኼ ሁሉ ልበ መሉኑት ከወዴት መጣ? ከሄነሪ ቤት ብወጣ በግል ሀብቱ ልተዳደር እችላለሁ ብለሽ በመኩራራት ነው?”

“እንደዚህ ያለ ሐላብ አንድም ቀን ተለምቶኝ አያውቅም” አለችው። የዛሬ አነጋገሩ ከኮሶ የመረረ ነበረ። ለምንስ በቀላሉ አልተረታችልኝም ሲል ንዴቱ አያህልም።

“ቢለማሽ ባይለማሽም እንደማትሄጂ ወስኛለሁ” አላትና የውጪውን በር ከፍቶ ወጣ። ከጎላ ጎላውም እያየችው ተለፋ በመቁረጥ ራሷን እያወዛወዘች። ሄነሪ የማያዋጣ አቋም መያዙን አልተረዳውም። እሴክሳንድራን ወደኒውዮርክ ከመሄድ ማገም ሲገታት አይችልም... የምትወደው ሄነሪ እንኳን ቢሆን።

ምዕራፍ ሃያ አራት

ቻጥማን ከኬንታኪ አውሮፕላን ማረፊያ ሲደርስ ከሌላ ፈለክ ጥላኔት ላይ የደረሰ እንጂ በዚህ ዓለም ውስጥ ያለ አልመሰለውም ነበረ። ሚጋን ከላክቸለት ሹፌር ጋር በዚያ ገባ ወጣ መንገድ ላይ ለሶስት ሰዓት ያህል እየነጠሩ ተጉዘው ከአንዲት አነስተኛ መንደር ደረሱ። በመንደሯ ውስጥ በምትገኝ አንዲት አነስተኛ ሆቴል መኝታ ከያዙ በኋላ ለምሳ የዕንቁላል ሳንድዊች በልተው ጉዟቸውን ቀጠሉ።

ሆስፒታሉ ከመንደሯ ውጪ ባለ አንድ ረዘም ያለ ተራራ ላይ ነበረ የተሰራው። ቅርንጫፍ ከቅርንጫፍ በተያያዘው የጥድ ጫካ ውስጥ እያቆራረጡ ከተራራው ጫፍ ሲደርሱ ቻጥማን የሚያየውን ሁሉ ማመን አቃተው። በሆስፒታሉ ዙሪያ ሰብጠርጠር ያሉ ደሳሳ ጎጆዎች ይታያሉ። በደርዘን የሚቆጠሩ ሕፃናት በባዶ እግራቸው ከጨርቅ በተሰራ ኳስ ይጫወታሉ። አጥንታቸው የሚቆጠር ውሾች በየቆሻሻ መካከላቸው እካባቢ ያነፈጉላሉ። በአጠቃላይ አካባቢው እርዛትና ርህብ የለፈነበት ነበረ። በእንደዚያ ያለ ውብ ተራራ ላይ ያን ሁሉ ጉስቁልና ማየቱ ቻጥማንን ከማዘንም አስገርሞታል። እንደ ኒውዮርክና ዋሽንግተን የመሳሰሉ ሌሎች ዘመናዊ ከተሞች አሁን ቻጥማን ከቆመበት ስፍራ የሚርቁት በመቶ በሚቆጠሩ ኪሎ ሜትሮች ብቻ ነበረ።

ከሆስፒታሉ በስተጀርባ ወደ ነበረው ክሊኒክ ሲወስዱት አሁንም ቻጥማን ሌላ አሳዛኝ ሁኔታ ገጠመው። ከሃያ እስከ ሰላሳ የሚደርሱ ነፍሰጡር ሴቶች በአግዳሚው ወንበር ላይ ተከልኩለው ተቀምጠዋል። ከአመጋገብ ጉድለት ሆዳቸው የተቆዘረና ልብሳቸው እላያቸው ላይ የተበጫጨቀ ህፃናት በየእናቶቻቸው አግር ስር ኩርምት ብለው ተቀምጠዋል። ከነፍሰጡሮቹ ሴቶች መካከል አብዛኛዎቹ ዕድሜያቸው ከሃያ ባይበልጥም ሁሉም ከሶስትና አራት ህፃናት በላይ የወለዱ ነበሩ።

ወደ ክሊኒኩ ውስጥ እንደገባም ከፊት ለፊት ከሚታየው ደስክ ላይ አንድ ወርቃማ ፀጉር ያላበሰው ያቀረቀረ ራስ አየ። ራመድ ብሎ ወደፊት ሲጠጋም ያ ያቀረቀረ ራስ ቀና ብሎ ዓይን ለዓይን ተጋጩ።

ወርቃማ ፀጉር... ትልልቅ እረንጓዴ ዓይኖች... ቁርጥ ሌላዋ አሌክሳንድራ ነበረች። እርግጥ ሚጋን፣ ፀጉሯን እንደ አሌክሳንድራ በውበት ሳሉን ውስጥ የምትንከባከብበት ጊዜውም ዕድሉም አልነበራትም። ስለዚህ መሐል ለመሐል ከፍላ የጊሊት ጉንጉናዋለች። በአለባበሷም ከፓሪሲ ፋሽን እማራጭ አሌክሳንድራ ልትወዳደር ቀርቶ ከእሜሪካም አቻዎቿ ያነሰ ነበረ። ለማያዊ ጂንስ ለራ፣ ከደረቱ የተከፈተ ነጭ ሽሚዝ ለብላለች። ያደረገችውም ረጅም ቦት ጫማ ነበረ። ከመቀመጫዋ ተነስታ ወደርሱ እጇን ዘርግታ ስትመጣ “ደህና ነሽ ዶክተር?” አለና በፈገግታ ጨበጣት። እርሷም ላቅ ብላ ለላምታ ከተለዋወጡ በኋላ በስተጉን ወደነበረችው አነስተኛ ክፍል ይዛው ገባች።

ቻጥማን ስለ አህቶቿ ያደረገውን ጥናት የያዘውን ፋይል አንድትመለከተው ሰጣት። እርሷም ገዮቹን አንድ በአንድ ስታነብ ቆየች። እንደጨረሰችም ቀና ብላ ቻጥማንን በዝምታ አየችው።

“እንደ በፊቱ አሁንም አህቶችሽን ልትገናኚያቸው ፈቃደኛ ነሽ?” አላት የምትለውን እስከሚሰማ በመጓጓት።

“አዎን! በጣም እንጂ ማስተር ቻጥማን!” አለችው።

“ቀን ቀጠሮውም ያው ለመስከረም አንድ መሆኑ ነው።”

“ጥሩ! በበኩሉ ይስማማኛል። ግን ስለቀጠሮው ለአህቶቼስ ነግረኻቸዋል?”

“ለአሌክሳንድራ ነግራለት እንደምትመጣም ቃል ገብታልኛለች። ለሂላሪ ግን እስከ አሁን አልነገርኳትም።”

“ለምን ሚስተር ቻጥማን? ለምን?” አለች ፊቷ እንደ ማዘን ብሎ።

“አይዞሽ! ከዚህ እንደተመለስኩ እነጋግራታለሁ። ምንም ሐሳብ አይግባሽ” አላት።

“ላታገኛት እንዳትቀር ብዬ ነው” አለች አሁን ፈገግ ብላ።

“ፍርሃትሽ ይገባኛል። ግዴታሽም አገኛታለሁ”

“ጥሩ” አለችና ሰጥቂት ጊዜ ስታስብ ቆይታ እርሷም አሌክሳንድራ አንስታበት የነበረውን ጥያቄ ጠየቀችው። “ለምንድን ነው አባታችን እናታችንን የገደላት?” አለችው። ቻጥማን ለአሌክሳንድራ እንደነገራት ሁሉ የምክንያቱን በትክክል አለማወቅ ገልጸላት ሆኖም በመካከላቸው

ብርቅርቅታ

ጭቅጭቅ ተፈጥሮ ነበር የሚል ወሬ በኋላ ላይ መንፈሱን አጫወታት። ቀጠለችና ስለ ሂሳሪ አንዳንድ ጥያቄዎች አቀረበችለት። በእህቷም ታሪክ ከልብ በማዘድ አንባዋን መቆጣጠር አቅቷት ነበረ። ስለ አሌክሳንድራ ባጫወታት ጊዜ ግን በደስታ እየተፍነክነክች፤ 'አስቲ የእኔንና የርሷን ኑሮ አወዳድረው! በኬንታኪና በፈረንሳይ መካከል ያለውን ርቀት ያህል ነው በእኔና በአሌክሳንድራ የኑሮ ደረጃ መካከል ያለው ልዩነት' አለችና ቻፕማንን አሳቀችው።

ንግግሩንም ወደ ሌላ አቅጣጫ በመቀየር 'እናቲ ግን ከእህቶቼ ጋር መገናኘቴን እምብዛም አልወደደችውም' አለችው።

'ፍቅርሽ ሁሉ ለእህቶቼ ስለሆነና ስለሆነው በመፍራታቸው ነው። አባትሽ ግን ይህ እንደማይደርስ ሲያሳምኗቸው መሞከራቸውን አይቻለሁ'

'መፍራት አይኖርባትም። እህቶቼን እንዳየኋቸው ወዲያውኑ ስልክ እደውልልሻለሁ ብያታለሁ። አለመለወጤን ለማረጋገጥ ስትልም ልታየኝ ውሳኔ ሳታድር እንደምትመጣ እርግጠኛ ነኝ ስትል ሁለቱም ተሳሳቁ። የሚጋን አረንጓዴ ዓይኖቿ ሕይወትን፣ ደስተኛነትን፣ ቀናነትን ነበረ የማያንፀባርቁት።

ለጥቂት ጊዜ ያህል ተለይታው ለሕመምተኞቹ እርዳታ ስታደርግ ከቆየች በኋላ ተመልሳ መጣች። ከዚያም በዚያው በሆስፒታሉ ግቢ ውስጥ ወደምትገኘው አነስተኛ መኖሪያ ቤቷ አብሯት እንዲሄድ ጋበዘችው።

ከክሊኒኩ በመውጣት ላይ እንዳለ እሁንም በአግዳሚ ወንበር ላይ የተደረደሩትን ሴቶች ብዛት ቻፕማን አይቶ፤ 'ለማመን የሚያስቸግር ነገር ነው' አላት።

'አዎን! አሜሪካንን ያህል በሰለጠነ ህገር ውስጥ እንደዚህ በችግር የሚቆራመዱ ሰዎች መኖራቸው በጣም የሚያሳዝን ነው። ያየኻቸው ሁሉ የትምህርት፣ የሕክምና፣ የልብስና የምግብ እርዳታ የሚያሻቸው ናቸው' አለችው።

የሚጋን ቤት እንደውጪው ሳይሆን ውስጡ ማራኪ ነበረ። ግርግዳዎቹ በልዩ ልዩ የእጅ ስራዎች አገጠዋል። ወንበሮቹ የእካባቢው ሕዝብ ባህላዊ ውጤቶች ነበሩ። ሚጋን ለእራታቸው ሾርባ ቀቅላ ከበሉ በኋላ ለስላሳ መጠጥ እየጠጡ ሲጫወቱ አመሹ።

ብርቅርቅታ

ፈገግታዎ! ጨዋታዎ! ቀልጿ ሁሉ ልክ የኮረዳነት ጊዜዎ እንዳለፈ ልጃገረድ ነበረ። 'እህቶቼን ባለታውሳቸውም ሳያቸው መንገቴን ታውቀዋለህ ሚስተር ቻፕማን?' አለችው ሌላ ሌላ ነገር ሲወያዩ ጣልቃ አስገብታ። ቻፕማን እጁን ያዝ አደረገና፤ 'አውቃለሁ' አላት። 'እውነትም ትገሏ ሚጋን ስለ ሂሳሪም ሆነ አሌክሳንድራ አንዳችም ትዝታ አልነበራትም። መንፈሷም በሐዘን ባለመቀሰሉ ነው ላሬ ልበ መሉና ቀና ሴት ለመሆን የበቃችው።

ማታ ላይ ከተራራው ሥር ወደምትገኘዋ መንደር ቻፕማንን በጂፕ መኪናዎ ሸገችው። ከዚያ በደማቅ ጨረቃ ባሸበረቀ ምሽት ከጎን ተቀምጦ ለሰዓታት እንድታወራው ፈልጉ ነበረ። ግን ከምሽቱ አራት ሰዓት በኋላ ተረኛ ስለነበረች ወደ ሆስፒታሉ መመለስ ነበረባት።

'መቼም አንተም በኮኔክቲኬት የመተዋወቂያ በዓላችን ላይ እንደምትገኝ አልጠራጠርም' አለችው ከመስነባበታቸው በፊት።

'እዎን እገኛለሁ' አላትና ፈገግ አለ። 'ለጥቂት ጊዜም ቢሆን መገኘቴ እይቀርም። ሚስተር ፓተርሰን እናንተን የመቀበሉንና የማስተናገዱን ጋላሬነት የተውት ለእኔ ነው።'

'እስከምንገናኝ ደህና ሁን ብላ አንድ አጂን አወዛውዛለት በዚያ ኮረኮንች መንገድ ላይ ጉዞዋን ቀጠለች። ቻፕማንም ከቆመበት ሳይንቀ ሳቀስ በዓይኑ ተከተላት። ከተራራው ላይ የሚነፍሰው ቀዝቃዛ እየሮ ጉንጮቹን ዳለስ እያደረጋቸው ያልፋል። በየዋሻው ውስጥ የሚገኙ የእያሌ ጉጉቶች ጨሽት የምሽቱን ፀጥታ ይሰነጥቀዋል። በተለይም የጨረቃዎ ድምቀት ልብን የሚለልብ ነበረ። 'ምነው ከሚጋን ጋር በዚህ ከሥልጣኔ በራቀ መንደር ለዘለዓለም በኖርኩ' ሲል ለጥቂት ጊዜም ቢሆን መመኘቱ አልቀረም።

ምዕራፍ ሃያ አምስት

አሌክሳንድራ ለኒውዮርክ ጉዞዋ የሚያስፈልጋትን ማናቸውንም ዝግጅት አጠናቃለች። ልጆቿን በማለባበስ ላይ እንዳለች ነበረ ሳታስበው ሄነሪ የደረሰባት። ከንጃንም ለቀም አድርጎ በመያዝ «የተናገርኩሽ የገባሽ መስሎኝ ነበረ! ወደ ኒውዮርክ አትሄጁም ብዩአለሁ! አትሄጅም!» ሲል ሮሽባት።

«እባክህ ሄነሪ! እባክህን መሄድ አለብኝ አለችው ለዘብ ብላና ጨምድዶ የያዘውን ከንጃን ለማስለቀቅ ሳትሞክር።»

«ካልሄድኩ ብለሽ ይህንን ያህል ሙዝዝ ያልሺው ለምንድነው?» ብሎ በንቀትም በጥላቻም ዓይን ያያት ጀመረ። ጥርጣሬው ያው ሌላ ወንድ አፍቅራ ነው የሚል ነው።

«ብጣም የጓጓሁለት ጉዳይ ስላለ ነው።»

«ጉጉትሽ ለምን እንደሆነ አልገለጻሽኛም። ከእናትሽ ጋር ወደ ኒውዮርክ መሄድ ምኑ ላይ ነው የሚያጓጓው? ይህንን ብቻ አስረጃኝ።»

እንባዋ በዓይኖቿ ግጥም እንዳለ ዝም ብላ ስታየው ቆየች። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ምን ያህል እንደ ጨካኝነት ይታወቃታል። ዛሬም ቢሆን ያ ጠባዩ አልተቀየረም ነበረ። «ላስረዳህ ስለማልቻል ነው። ስለምን ለመሄድ የፈለግኩበት ምክንያት ከረጅም ጊዜ በፊት በተፈፀመ ድርጊት ሳቢያ በመሆኑ ነው።»

«ከወንድ ጋር የተፈፀመ ድርጊት?» አለና ወንጀል እንደፈፀመች ሁሉ በማንቁሽሽ ዓይን አያት። እርሷም ቀና ብላ አየችው። ከበስተ ጅርባው ያረፈበት የሪቪዬራ የበጋ ፀሐይ የፊቱን ቆዳ ያለወትሮው ያሸበሸበ አስመስሎታል። ጣል ጣል ያለበትም ሽበት ዛሬ ያለወትሮው ደምቆ ይታያል። 'ይህን ሁሉ ጥርጣሬ' አለኛ አሌክሳንድራ በሆጂ 'ድር ያልነበረውን ጥርጣሬ አሁን ምን አመጣው? ምናልባት ከርሱ ወጣት የሆነ ሌላ ወንድ

በላዩ ላይ ያፈቀርኩ መስሎት ይሆን? ስትል አለበችና በሁኔታው በጣም አዘነችለት። በዚያን ጊዜም ነበረ በመላ ከምታካሂደው ክርክር መስመር ስታ የወጣችው።

«ከሌላ ወንድ ጋር ግንኙነት ይኖራታል ብለህ ፍፁም ጥርጣሬ አይግባህ። ጉዳዩ ወላጆቼን የሚመለከት ነው አሁን እውነቱን ተናገረች። ወላጆቿ ማለቷ ግን ከምት ደቦርገና ማርጋሬትን አልነበረም።»

«ስለነርሱስ ቢሆን ከእኔ ምን የምትደብቁው ነገር ይኖርሻል? አላት። የሄነሪ ግምት ሌላ ነበረ። አሌክሳንድራ ከአሁን ወዲያ ራሷን መቆጣጠር አልቻለችም። በቅርቡ ካገኘችው ወንበር ላይ ተቀመጠችና ፊቷን በሁለት እጆቿ ሸፍና ታሰቅስ ጀመረ። ሄነሪ ሊያፀናናት አልሞክረም። የደበቀችውን ሚስጢር እስከምትነግረው ሊያኮርፋት ቆርጧል።»

«እኔ እንኳን ልደብቅህ የፈለግኩት ነገር ነበረ። እንደ እውነቱ ከሆነም ባትሰማው ይሻላል ባይ ነኝ»

«ግዴሰም! ንገሪኝ»

«እኔም ያንን ታሪክ ከሰማሁት ከሁለት ወር አይበልጥም አለችና ቀና ብላ በማስተዛዘን አየችው። ሄነሪ እንደ ነገር ሆኖ ሆዱን በላው። ምናልባት አሌክሳንድራን አኩርፊያት የነበረው ባላደረገችው ነገር ይሆን? ሲል መፀፀት ጀምሯል።»

«ታሪኩን እናቴ ... ወይንም ቤተሰቦቼ አስቀድመው ሊነግሩህ በተገባ ነበረ። እኔም ብሆን ስለረሳሁት ነው እንጂ ሆነ ብዬ ከአንተ ለመደበቅ ያደረግኩት አይደለም ...»

«እሺ ልስማም አለ ሄነሪ ለውነቱን እንደ ፍርሃት እየወረረው።»

«ሄነሪ! የጉዲፈቻ ልጅ ነኝ አለችውና በረጅሙ ተነፈሰች። እርሱም ለጥቂት ጊዜ በድንጋጤ ፈዞ ቆየ።»

«የጉዲፈቻ ልጅ?... ማነው የጉዲፈቻ ልጅ?... አንቺ! አለ የሰማውን በመጠራጠር። በአምንታ ራሷን አወዛወዘች።»

«አይደረግም!... ሌላው ቢቀር አባትሽ ይነግሩኝ ነበረ' አለ አሁንም ድንጋጤው ከፊቱ ላይ በግልፅ እየተነበበ። ከእንግዲህ አሌክሳንድራ የምትደብቀው ነገር አይኖራትም።»

ብርቅርቅታ

ከዚያም በፊት ሌላ የጉዲፊቻ አባት ነበረኝ። የማርጋሬት የቀድሞው ባሏ ...

ከት ስሉ ሳቀና፤ ሳምንት ተቀልጧል ለሌላውን ደብዳቤ? የምት ደብዳቤ የማርጋሬት ልጅ አይደለሁም ነው የምትይኝ?

እያን ስትል ራሷን ዘንበል ጻጻፍረግ መለሰችላት።

እና ማርጋሬትም እናትሽ አይደለችም ማለት ነው?

አይደለችም

ጉድ ነው! አለና ጣሪያው እስከሚሰነጠቅ ድረስ ሳቀ። መሐረቡንም አውጥቶ ጻይኖቹን እያባበለ፤ 'እኔ እኮ እንቺም ሆንሽ ህፃናቱ ልጆች እንዳችሁም ማርጋሬትን ባለመምሰላችሁ ሁል ጊዜ ይገርመኝ ነበረ። ለካስ ለዚህ ኖሯል? እና እነማን ናቸው የእንቺ ወላጆች?' የተራ ድሃ ልጅ ልትሆን ትችላለች... ሴት አዳሪ እናቷ ከሥርቻ ጥላት የተገኘችም የማትሆንበት ምክንያት የለም... ከቶውንም ወላጆቿን ላታውቃቸው ትችላለች። ይህንን ማለቡ ራሱ ራስ ምታት በሽታ ለቀቀበት። ከርሱ ቀደምት የነበሩት ዝርያዎቹ ለአሰር ከፍለ ዘመናት ያህል ከነገሰታት ቤተሰብ ጋር ብቻ እንዳልተጋቡ ሄነሪ ግን ከአንዲት ምንነቷ ከማይታወቅ ሴት ልጆች ወለደ! ንዴቱ እንደማበድ አድርጉታል።

እኔም ይህንን ጉድ የለማሁት በቅርቡ ነው። ብነግርህ ደግሞ እንደምትደነግጥ ሰላወቅሁ ነው ምስጥር አድርጌ መቆየቱን የመረጥሁ። በዚህ እነጋገሯ ሄነሪ ሊፅናና ቀርቶ ይብሱኑ ንዴቱ ግሉ ቤቱን ለቆላት ሊወጣ ከበራፋ ሲደርስ ዘወር አለና በጥላቻ አመለካከት እያያት 'ይህን ቀፋፊ ዜና ከመስማት ከሌላ ወንድ ጋር ተኝተሽ ብይዘሽ ይሻል ነበር' አላት።

ይገባኛል ምን ያህል እንደተናደድህ! ለዚህም ዱብ ዕዳ ስለዳረግኩህ በጣም ነው የማዘነው ረጋ ብላና አንገቷን አቀርቅራ ነበር የምትናገረው። ከአሁን ወዲያ እንደ ሚስቱ እንደማይቆጥራት ታውቃለች። ሄነሪ ዘርን በተመለከተ ቀልድ አያውቅም። ሌላ ጥፋት ብታጠፋ ይሻላት እንደነበረ አርሷም የምታምንበት ነው። ግን እንዴ የሆነውን ነገር ለመለወጥ አትችልም።

ለመሆኑ ወላጆችሽ... እውነተኞቹ ወላጆችሽ ማለቱ ነው እነማን ናቸው?

ብርቅርቅታ

በዚህ ጥያቄ መልስ ለመስጠት ራሷን ማደፋፈር ነበረባት። ትንቢትም በኃይል ሳበችና በልበ መሰሉት እየተመለከተችው 'እናቱ ፈረንሳይት መሆኗን አውቃለሁ። ስሟም ሰላንቺ በርት-ሪንድ ይባል ነበረ። አባቴም ፓሪስን ነፃ ካወጡት ወታደሮች አንዱ ስለነበረ በዚያን ወቅት ነው እናቱን ሊያገኘት የቻለው። በጋላ ግን በጣም ዝነኛ የትያትር ተዋናይ ለመሆን በትቶ እንደነበረ ለምቻለሁ። ሳም ምክር ነበር የሚባለው። እናቱን በጣም ስለ ወደዳት አርሷም የዚያኑ ያህል ስላፈቀረችው ተጋብተው ሰበት ሴቶች ልጆች ወለዱ። ከሰባቱ አህትማማቾች መካከል እኔ ሁለተኛዋ ነኝ። ከዚያም...' አለች ጉርሮዋን ሲቃ እየተናነቃትና ልትቆጣጠረው ያልቻለችው አንባዋ በጉንጮቿ ላይ እየተንከባለለ ከዚያም በግልፅ ባልታወቀ ምክንያት አባቴ እናቱን ገደላት። የራሱንም ሕይወት አጠፋ። እኛም ያለአሳዳጊ ቀረን። ለጥቂት ወራት ያህል ከአንዲት እክስታችን ጋር እንድንቀመጥ ተደርጎ ነበረ። በጋላ ግን እንድ የአባቴ ንደኛ የሆነ ሰው እኔን ለማርጋሬት የመጀመሪያ ባል ለጆርጅ ጉርሐም በጉዲፊቻ ልጅነት ሰጠኝ። ያን ጊዜ ገና የአራት ዓመቱን ጨርሼ እምስተኛዬን ዓመት መያዜ ነበረ። ለዚህም ነው ወላጅ አባቴንና እናቱን ልረሳቸው የቻልኩት። ጉርሐም የተባለውም ከሰድስት ወራት በጋላ በመሞቱ አርሱንም አረስቸዋለሁ። እናቱም... ማለቱ ማርጋሬት ባሏ ከሞተ በጋላ በአሜሪካ ለመቆየት ባለመፈለግ ወደ ፈረንሳይ ይዛኝ መጣች። ከዚያም ከኮምት ደብርን ጋር ለመጋባት በቃች። እኔም እውነተኛ ወላጆቼ መሰለውኝ አደግሁ። ከዚያም ከእንተ ጋር ለመገናኘት በቃን አለችና ፈገግ ለማለት ሞክረች።

ሄነሪ በአፀፋው ፈገግታ አላሳያትም። በዚያው ንዴት በተሞላ ንግግር 'እንዴት ያለ ጣፋጭ ታሪክ ነገርሼኝ እባክሽ? ለዚህን ያህል ዘመን እውነቱን ደብቃችሁ በነፍሴ ስትጫወቱብኝ ኖሯል! እንቺ እንኳን ስለማላስታውሰው ልነግርህ አልቻልኩም ብትይም ይቺስ እናትሽ ለምን ሳትነግረኝ ቀረች? ያለ እንደ አባትሽ ሆኖ እንቺን የዳረልኝ ኮምት ደብርን? እንዳላችሁ አታላዎች ኖራችኋል! በዚህም ከስ ልመሰርትባችሁ እንደምችል አታውቁም? ወይኔ ሄነሪ ለፍቼ መና መቅረቴ' አለ በቁጭት።

ከምኑ ነው የቀረኸው? ልጆች ወልጧልህሁ። እነርሱን በማግኘት ህም እዝነሃል ማለት ነው? ስትል ያው የተለመደ አንባዋ በጉንጮቿ እየወረደ በለበሰችው ብጫ የሐር ቀሚስ ላይ ጠብ ጠብ ይል ጀመረ።

ሄነሪ ሁኔታዋን ቢያየውም ቅንጣት ታህል አለዘገለገለችም። 'አዋርደሽኛል! የለው መሳቂያ መሰለቂያ ሆኛለሁ! የሚገርመው ደግሞ ይሄ እኩይ

አድራጎችን እነሰና ወደ ኒውዮርክ ካልሄድኩ ብለሽ ታታክሪኛለሽ። ኒውዮርክ የሚኬደው በወላጆቻችን መቃብር ላይ የአበባ ጉንጉን ለማስቀመጥ ነው? አላት የጥላቻ አመለካከቱን ሳይቀይር።

«እኔ እንኳን የምሄደው ለየት ሳለ ጉዳይ ነው። እኔን በጉዲፈቻ ልጅነት ለነማርጋሬት የሰጠኝ የአባቴ ጓደኛ የሆነው ሰው ለመሞት እየተቃረበ ነው። እኔንም ሆነ እሀቶቼን ለማግኘት ሲያፈላልግ ወራት አልፈዋል። ከመሞቱ በፊት እሀትማማቾቼ እንደተለያዩን እንዳንቀር ሊያገናኘኝ ግን ዕቅድ አለው። እንድንለያይ በማድረግ በመጨረሻ ላይ የተፀፀተ ይመስለኛል። እኔ እንኳን በጣም ዕድለኛ ነኝ ለማለት እችላለሁ። አንደኛዎ እሀቱ ግን እንደኔ አልታደለችም ነበረ።»

«እና ምን ሆነች? በኒውዮርክ አውራ ጎዳናዎች ላይ ወንድ ፍለጋ የምትዟዟ ሴተኛ አዳሪ? ምን አልኩህና ነው የእኔ አምላክ! የኮምት ደብርን ልጅ ናት የምላት ሚስቴ በደቂቃዎች ውስጥ የወታደር ልጅ ... በጦርነት ወቅት የተገኘች ሴት ልጅ ... የነፍሰ ገዳይ ልጅ ... ሕይወቱን በገዛ እጁ ያሳለፈ ሰው ልጅ... ምነ ቅጡ?... ምነ ቅጡ! ገና ሌላም ይጨመርበት ይሆናል። ታዲያ አንቺን ለመሰልሽው ሴት ወይዘሮ ወደ ኒውዮርክ ሄደሽ ከእሀቶቻችን ጋር እንድትገናኝ እንድፈቅድልሽ ትጠይቂኛለሽ? ሲል በምፀት ተናገራትና ጥቂት እንደማሰብ ካለ በጎላ «እንዳውም ይሄ ሁሉ ተንኮል የተቀነባበረው በዚያች በእናትሽ ሳይሆን አይቀርም! ለአባታችሁ ጓደኛ ሐሳቡን ያቀረብኩት እርሷ መሆን አለባት! ምን ያህል እንደምትጠላኝ ለሰማውቅ የእኔን ትዳር ለማፍረስ ጥሩውን ኑሮዬን ለማደፍረስ ያደረገችው መሆን አለበት። ለዚህ በደህ ደግሞ አፀፋውን ባልመልሰላት እኔ ሄነሪ አይደለሁም!» ሲል ደነፋ።

«አትሳሳት ሄነሪ! እናቴን በዚህ ጉዳይ ውስጥ አታስገባት። እንደ እውነቱ ከሆነ ከአንተ የበለጠ ነው እርሷም በዚህ በእውነተኛ ወላጆቹ ጉዳይ የተናደደችው። እርሷን እንጂ ሌላ እናት እንደነበረኝ እንዳውቅ አትፈልግም ነበረ። ሌላው ስህተትህ ደግሞ ሄነሪ፣ የእኔ እሀት በኒውዮርክ ጉዳዮች ላይ ወንድ ለመፈለግ የምትዟዟ ጋለሞታ አይደለችም!...»

«ታዲያ ምን ትሆን ይሆን?» ሲል በንቀት አነጋገር አቋረጣት።

«በኒውዮርክ ከተማ ውስጥ የሚገኝ የአንድ ዕውቅ ዜና አገልግሎት ድርጅት ዋና ሥራ አስኪያጅ ናት። እርግጥ በልጅነት ጊዜዎ እንደ እኔ አልተመቻችም ነበረ። ትንሿ እሀቱ ደግሞ በሕክምና የደክቶራት ዲግሪ

ያላት ናት። ወላጆቼም ቢሆኑ አንተ እንዳንቋሽሽካቸው ሳይሆን በመላ አሜሪካ የታወቁ ሰዎች ነበር። ስለዚህ ሄነሪ ወደድክም ጠላህም እሀቶቼን ማየት አለብኝ። እንዳውቃቸው እንዲያውቁኝ አፈልጋለሁ። የአንተ ሚስት መሆን አንድ ራሱን የቻለ ነገር ነው። ከእሀቶቼ ጋር መገናኘቱ ደግሞ ሌላ! አለችው ምርር ባለ አነጋገር።

«አንደገባኝ አመቤቴ ከአሁኑ በእኔ ባልነት ያለሽ እምነት መቦርቦር ጀምሯል ማለት ነው?» ሲል በማሸፍ ተናገራትና ወዲያውኑ ከሰተርተር በማለት «ግን አሌክሳንድራ ለምንድነው ሕይወቴን ልታጨልሟው የምትፈልገው? ይህ ታሪክ ቢለማ ከዘመዶቹ ተቆራርጬ እንደምቀር አታውቁም? በፖለቲካው ዓለም ውስጥ ልጫወተው ያቀድኩትን ሚና እንደሚያሰናክልብኝህ ሳትረጂው ቀርተሽ ነው? ሌላ ሌላው ይቅር! እስቲ በልጆቻችን ላይ የሚያስከትለውን ጉዳት እንኳን አይው! ወንድ አያታቸው ሴት አያታቸውን እንደገደለና የራሱንም ሕይወት እንዳጠፋ ሲያውቁ ምን ያህል የአሁኑን አስተሳሰባቸውን ይበክላሉ!» ብሎ ፍፁም የዛለ ሰውነቱን ከአልጋው ላይ አሳርፎ ራሱን በሁለት እጆቹ ያዘና «አሁንም ቢሆን ለማመን የሚያስቸግር ታሪክ!» አለ እንዳቀረቀረ።

«እንዳልከው ለእኔም ቢሆን ለማመን ከብዶኝ ነበረ። ታሪኩ ቢለማ ስትል ለላደረብህ ጥርጣሬ ግን እኛ ሆነ ብለን ካላወራን ሌላ አንድም ሰው ሊያውቀው አይችልም። እኔና እሀቶቼ የምንገናኘው በምስጢር ነው። ልጆቻችንም ቢሆኑ ወደ ኒውዮርክ የሚሄዱት ለሽርሽር ነው የመሰላቸው። እኔም ወደ ኮንክቲከት ስሄድ ከአያታቸው ጋር ኒውዮርክ ይጠብቁኛል።»

«ለምን ሕፃናቴን ይዘሽቸው ለመሄድ እንደ ፈለግሽ አልገባኝም። ምን ያደርጋል?»

«የእነርሱ ከአጠገቤ አለመለየት ብርታት ይለጠኛል» ብላ ትንሽ አሰብ አደረገችና፤ «እሺ አትሰኝም እንጂ አንተማ ፈቃድህ ሆኖ አብረን ብንሄድ ደስታውን አልቻለውም ነበረ። ለሰላላ ዓመት የተለያዩጋቸውን እሀቶቼን ለመጀመሪያ ጊዜ መገናኘት ማለት ቀላል ነገር አይደለም። ሶህ ድሮ በጣም እወዳቸው ነበረ። ስትል ያልተጠበቀ ጥያቄ አቀረብኩለት።»

«አብራሽ ልሄድ ቀርቶ አንቺም እንድትሄጁ አልፈልግም። አሁንም ቢሆን እንዳትሄጁ አስጠነቅቅሻለሁ። እሀቶቼ እሀቶቼ የምትያቸው ሴቶች እንዳንቺ የተከበሩ አመቤቶች አይደሉም። ስለዚህ ልመና ጭምር አትሂጁ ነው የምልሽ።»

ከዚህ በላይ አሌክሳንድሪ ልትለማመጠው አልፈለገችም። ወደ ኒውዮርክ በመሄዷ ቆርጣለች። እነኝንም እህቶቿን አግኝታ ለማየት ብቻ ሳይሆን ልትነካቸው፣ ልታቅፋቸው፣ ልታፈቅሩቸውም ትችል ይሆናል። 'አዝናስሁ ሄነሪ በመሄዴ ቆርጫለሁ። ይህ ደግሞ በትዳራችን ላይ ችግር ያስከትላል ብዬ አልገምትም' አለችና ወደ ተቀመጠበት ሄደች በማለት አንገቱን ልታቅፈው ሞከረች።

፩

አላስቀረባትም ነበረ። በሩቁ እጆቿን በእጁ ገፈተረና 'ከዛሬ ጀምሮ የእኔና ያንቺ ነገር አከተመላት' አላት።

'በጣም ነው የማዘነው ሄነሪ... የእኔ እህቶቿን ማግኘት ለዚህ የሚያደርሰን ከሆነ በድጋሚ ሐዘኔታዬን እገልጸላለሁ ... እኔ ግን ነገ ወደ ፓሪስ ከተመለስኩ በኋላ ተነገ ወዲያ ወደ ኒውዮርክ በራሪ ነኝ አለችው ከርሱ ጋር መቆራረጧ እየታያት ለቅሶ ጀምራ።

በመነፋረቅ ላይ ለነበረችው አሌክሳንድሪ ሌላ ተጨማሪ ቃል ሳይናገራት ከተቀመጠበት ተነስቶ በሩን ከፍቶ ወጣ።

ምዕራፍ ሃያ ስድስት

የመስከረም አንዱ ቀጠሮ ከመድረሱ ከሶስት ቀናት በፊት ነበረ ቻፕማን ሂላሪን ለማነጋገር ወደ ቢሮዋ የሄደው። እንደ በፊቱም በልዩ ዘዴ ያገኘውን መታወቂያ ደብተር ለዘብተኞች በማሳየት ያለ ችግር ወደ ሕንፃው ገባ። ከዚያም የሂላሪ ቢሮ ወደነበረበት ፎቅ ወጣ። ልክ ቀደም ሲል እንደሚተዋወቅ ሰው ለልዩ ፀሐፊዋ ማራኪ ፈገግታውን ለማሳየት የሂላሪን መኖር አለመኖር ጠየቃት።

'ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ወደ ውጪ የሚሄዱበት ጉዳይ አለ ... ቻፕማን ማንነቱን እስከምትጠይቀው እንኳን ጊዜ አላጠፋም። በጉኗ አልፎ ወደ ሂላሪ ቢሮ ገባ። ልዩ ፀሐፊዋ ግራ ተጋባች። የዚያ ድርጅት ለራተኛ ባይሆንም ሂላሪን በቅርብ የሚያውቃት ሰው መሆን አለበት ስትል ገመተች። መልኩ፣ ቁመናው፣ አሳባብ ጭምር ያማረ ነበረ። ስለ ሂላሪ የግል ሕይወት እንድም ሰው እንደዚያ ነው ብሎ ለመናገር ባይችልም በምስጢር ሊኖሯት ከሚችሉት ወዳጆቿ መካከል አንዱ ሲሆን ይችላል ስትልም አሰበች። ቻፕማን ድምፅ ሳያለማ የቢሮውን በር ከኋላው ከዘጋ በኋላ አቀርቅራ ትፅፍ ከነበረችው ሂላሪ ፊት ለጥቂት ጊዜ ቆመ። ቀና ብላ ስታየውም እንደ መደንገጥ አለች።

'ምን ነበር?' ስትልም ጠየቀችው። አይታው የማታውቀው ፊት ነው። ግን ወደርሷ ቢሮ ደግሞ ለተለያዩ የሰራ ጉዳይ የሚመለሱ ለዎች ብዙ ናቸው። አመጣጣቸው በቀጠሮ ሲሆን አስተያየታቸውም አሁን ክፊቷ እንደቆመው ሰው አልነበረም። ለብዙ ጊዜ እንደሚያውቃት ዓይነት በሐዘን አመለካከት ሲያያት ቆየ። ወደ ርሷም ጠጋ ሲል እርዳታ ለመጠየቅ የሰልኩን መነጋገሪያ ለማንሳት እጇን ቀስ ብላ ሰደደች። ለእርሷም ቢሆን ያን ልብ የሚሰልብ ፈገግታ ሲያሳየት ወዲያውኑ ሃላባን ቀየረች። እንደ ፀሐፊዋም እርሷም በዓይነ ህሊናዋ ከግምት ውስጥ አስገባችው። ቆንጆ ነው። አመለካከቱ የምሁር ነው። አሳባብም እንከን አይወጣለትም። ግን ወደርሷ ቢሮ የሚያመጣው አንድም ምክንያት አሳባ ለማግኘት አልቻለችም።

“እመቤት ሂላሪ!” ስሟን ረጋ ባለ ድምፁ በቅድሚያ ጠራ። እርሱ የሚፈልጋት ሂላሪ ለመሆኗ አሁን የሚጠራጠረው ነገር አልነበረም። “ከከባድ ለራሳይ ስላቋረጥኩሽ ይቅርታ እጠይቅሻለሁ። ለጥቂት ደቂቃዎች እንዳነጋግርሽ ብትፈቅጁልኝ?” አለና ቀረብ አላት።

ሁኔታው ስላላማራት ሌላ ነገር ቢመጣ ራሷን ለማዘጋጀት ቀስ ብላ የጠረጴዛውን ጠርዝ ተደግፋ ተነሳች። ከዚያም በአረንጓዴ ትላልቅ ዓይኖቿ እንደ በረዶ በቀዘቀዘ አመለካከት እያየችው፤ “አሁን ከቢሮ ልወጣ ነው። ስለዚህ ከልዩ ፀሐፊዬ ቀጠሮ” ይዘህ ነገ ልታነጋግረኝ ትችላለህ። ለመሆኑ በየትኛው መምሪያ ውስጥ ነው የምትሰራው?” ስትል ጠየቀችው።

ቻፕማን ቶሎ መለኛ መሆን ነበረበት። አለበለዚያ ወዲያውኑ ዘበኞች አስጠርታ ከቢሮዋ እንደምታባርረው ያውቃል። ስለዚህ በጣም አለቃቂ የሆነ አቀራረብ መረጠ። “የመጣሁት ስለ ሚጋንና አሌክሳንድራ ላነጋግርሽ ነበረ” አለና በጭካኔ የወረወራቸው ቃላት ያሳደሩባትን ለሜት ሰማወቅ በዓይኑ ተከተላት። በሌላ ጩቤ በጥልቀት የተወጋ ሰው፣ ወይንም በጥይት የተመታ ሰው ወዲያውኑ ደም እንደማይፈለው ሁሉ ሂላሪም ለመጀመሪያ ጊዜ ምንም ለውጥ አልታየባትም ነበረ። “አሁን እኛ ሊያዩሽ ይፈልጋሉ” ሲል ቻፕማን አከለበት።

“ለመሆኑ አንተ ማነህ?” አለችና አሁን በግልጽ በሚታየው በሚንቀጠቀጠው እጇ ስልኩን ለማንሳት ሞክረች። ግን ቻፕማን ፈጠን ብሎ መነጋገሪያውን እንዳታነሳው ወደ ታች ተጭኖ ያዘባት።

“እባክሽን... አምስት ደቂቃ ብቻ ለጭኝ። ታሪኩ ረጅም እንደሆነና በጣም እንደሚያሳዝንሽ ባውቅም በተቻለ መጠን አሳጥረዋለሁ።”

ያንጊዜም ለውየው ከአሁን በፊት ስልክ ደውሎላት የነበረው እንደሆነ አስታወስችና ንዴቷ ብልጭ ብሎ “ላያቸው አልፈልግም” ስትል ጮሽቸበት።

“እነርሱ ግን ሊያዩሽ ይፈልጋሉ። ሁሉም አሁን እኛ! አሌክሳንድራ ከፈረንሳይ ድረስ ነው ተጉዛ የምትመጣው... ሚጋን ደግሞ ከኪንታኪ...” የአሁንቷን ስም በጠራ ቁጥር የሰውነቷን መሸማቀቅ ... በዓይኖቿ ላይ የሚያንገሩበውን ጥልቅ ሐዘን አጤነ። የእርሱም ሆኖ ተንቦጫቦጩ።

“ያ ውሻ ሽማግሌ! እርሱ ነው የላከህ! አይደለም? ግን ለምን?” አለች በአረንጓዴ አይኖቿ ትኩር ብላ እያየችው።

“መሞቻው በመቃረቡ ነው።”

“ደስታውን አልችለውም።”

“ምናልባት ባደረሰባችሁ በደል ተፀፅቶ ይሆናል። ስለዚህም ሶስታችሁንም በዚህ ሳምንት መጨረሻ ላይ ኮኒክቴክት ግዛት ውስጥ ባለው መኖሪያ ቤቱ ሊያገናኛችሁ ሐሳብ አለው ። ሶስታችሁን ለማግኘት ወራት ፈጅቶበታል...”

“አሁን በለው!” ስትል አቋረጠችውና፤ “ዳግመኛ ሊያታልለኝ አይችልም። ከሃያ ዓመታት በፊት አሁንቷን የት እንዳደረሳቸው ጠይቄው ምንም የሚያውቀው ነገር እንደሌለ ነግሮኛል። ይህ እንግዲህ የሚያ ሳየው ስለ እንዳችንም ደህንነት አለማለቡን ነው። ታዲያ ዛሬ እንዴት ተደርጉ እኛን ለማግኘት ይችላል? ምናልባት እንተ ትሆን አፈላልገህ ያገኘ ሽን?” ብላ ጠየቀችው። ቻፕማን ራሱን ጉንዘት በማድረግ ብቻ መለሰላት። እርሷንም ሆነ አሁንቷን ለማግኘት በመቻሉ ልትጠላው ወይም ልትወደው ትችላለች። ግን ያለፈና የተረሳ ነገር ቀስቅሶ ለሜቷን እንደጎዳው ይታወቀዋል። ፓተርሰንን ለመጨረሻ ጊዜ ካነጋገረችው በኋላ፤ አሁንቷን እገኛ ቸዋለሁ የሚለው ተስፋዋ ዕለት ከዕለት እየመነመነ ሄዷል። ላለፉት አስር ዓመታትም ትዝታቸው ጨርሶ ከሀሊናዋ ተፍቆ ነበረ። ሂላሪ የራሱ ብላ የምታፈቅረው እንድም ለው የላትም። ራሷን በስራ በመጥመዳ ነበረ እነኛ ን አስከፊ የብቸኝነት ዓመታት ልታሳልፋቸው የቻለችው። አንድ ዓላማ ብቻ ነበራት። የዚያ የዜና አገልግሎት ድርጅት ዋና ስራ አስኪያጅ መሆን! ከዚያም ማዕረግ ደርሳለች። “ማን እንደሆንክ ባላውቅም፤ ለዚያ ለላከህ ሰው እጅግ ዘግይተህል ስትል ንገረው!” አለች የፓተርሰንን ስም መጥራቱ እየቀፈፋት።

“እኔ እንኳን ቻፕማን ጆን ቻፕማን ነው የምባለው።”

“ጥሩ ሚስተር ቻፕማን፣ በሃያ ዓመት ዘግይተሃል በለው! ... የለም ስላላ አድርገው እንጂ!” አለች ምሬቷ ሳይቀንስ። ቻፕማን ሂላሪን ልብ ብሎ አያት። በአንዳንድ መንገድ ለዕድሜዋ ወጣት ትመስላለች። በሌላ በኩል ደግሞ ካለ ዕድሜዋ ሐሳብ የበዛባት ትመስል ነበረ። በተለይም ከዓይኖቿ ውስጥ የሚነበበው የሐዘን ጥልቀት በዘመን ሊቆጠር የሚችል አልነበረም።

“ለአሁንቷሽ ምን ብዬ ልንገራቸው?” አላት ቻፕማን አስተያየቱን ሳይቀይር።

ብርቅርቅታ

“ለእነርሱማ... ለእነርሱማ...” አለች ትንፋሿ ቁርጥ ቁርጥ እያለና ዓይኖቿን የቆየ ትዝታ እንደሚያሳሳል ለው በቻጥማን ጭንቅላት ላይ እሻግራ ማዶ ማዶውን እያየች። “ለእነርሱማ... አወዳቸው እንደነበረ... ከነፍሴ አስበልጬ አፈቅራቸው እንደነበረ... ገገራቸው። አሁን ግን እንጂ... ጊዜው ረዘመ” አለችና አቀርቅራ ራሷን ደጋግማ አወዛወዘች። ቻጥማን ሰሂላሪ ቀረብ የሚለውን ወንበር ስቦ ተቆመ። በእነኚህ ሁሉ ዓመታት ውስጥ በልቧ ታምቆ በቆየው ጥላቻ ምትክ፣ ቅንጣት ታህል ፍቅርን እንዴት ሊዘራባት እንደሚችል ተጨንቆ ተጠቦ አለበት።

“አልረዘመም ሂላሪ... እስታውሺ ... ለእነኛ ህፃናት በእናትና በአባት ምትክ ያለሻቸው አለኝታ እንቺ ብቻ ነበርሽ ሂላሪ ለአሁኖቿ ስለነበራት ፍቅር ፓተርሰን በመደጋገም ለቻጥማን አጎደብታል። ቻጥማንም የእነኛን ህፃናት አሁን ለማማኛች ሁኔታ በሐሳቡ እየታየው ዓይኑ እንባ አቁ ነበረ። “ሰለዚህ ሂላሪ እንደምንም ብለሽ እባክሽ ልታያቸው ፈቃደኛ ብትሆኒ?”

ቻጥማንን አሁንም በመገረም ትኩር ብላ አየችው። ስለ እርሷና ስለ አሁኖቿ ታሪክ ከማወቁም ያለደነቃት እንዴት ሊያገኛት እንደቻለ ነበረ። “አየው ሚስተር ቻጥማን! አሁኖቼ በአሁኑ ጊዜ ትላልቅ ሴቶች ናቸው። ስለዚህ እኔ አላስፈልጋቸውም ማለት ነው።” አለችና ትንሽ ቆየት ብላ “በነገራችን ላይ! ለመሆኑ ስራ ይዘዋል ወይንስ ባል አግብተው ከቤት ነው የሚውሉት?” ስትል ጠየቀችው። የሂላሪ ግምት ግፋ ቢል የቢሮ ፀሐፊነት ስራ ቢያገኙ ነው የሚል እንደነበረ ቻጥማን ተሰማውና ፈገግ አለ።

“አንዲ ከፈረንሳይ ነገስታት ዘር ተወላጅ ተጋብታ የተከበረች እመቤት ሆናለች። ሁለት ልጆችም ወልዳለች። ሌላዋ ደግሞ በሕክምና የዶክተራት ዲግሪ አላት። የሚያከሩ እንጂ የሚያሳፍሩ አሁኖች አይደሉም። እንደምትወጃቸውም እርግጠኛ ነኝ ...”

“የትኛዋ ናት ዶክተር የሆነችው?” ከእነኛ ሁለት ህፃናት መካከል አንዷ ስዚህ ማዕረግ ትበቃለች ብሎ መገመቱ አዳጋች ሆነባት።

“ሚጋን ናት። ግሩም ልጅ ወጥቷታል። አሌክሳንድራም ብትሆን በእመቤትነቷ ላትኩራራ! በጣም ሩህሩህ የደስ ደስ ያላት ሌት ናት።”

“በሀፃንነቷም ጊዜ እንደዚህ ነበረች ስትል ድምጿን ዝቅ በማድረግ ተናገረችና፤ ሳይታሰብ ፊቷን በሁለት አጃቿ ሸፍና አቀረቀረች። ራሷንም

ብርቅርቅታ

እያወዛወዘች ‘እነኛን ከሲላል የከፋ አስር የመከራ ዓመታት ለመግፋት የቻልኩት አሁኖቼን አንኛቸዋለሁ በማለው ተሰፋ በመፅናቴ ነበረ። ከአክሱቴም አስር ሺህ ብር የሰረቅሁት ወደ ኒውዮርክ መጥቼ አሁኖቼን አሳድግበታለሁ ብዬ በማቀዴ ነበረ’ አለችና እጃቿን ከፊቷ ላይ ሳታነሳ ለረጅም ጊዜ ከት ከት ብላ ሳቀች። ቻጥማን ግን የሚያየው በጣቶቿ መሐል እየተንከባሰሉ ከጠረጴዛው ላይ የሚንጠባጠቡትን የዕንባ ዘለላዎች ነበረ። የሚተናነቃትን ሊቃ አንደ ምንም እየዋጠች፤ ‘ግን... ግን ያ ሰው... ያ አረመኔ ሰው የት እንደደረሱ አላውቅም አለኝ... እኔም አፈላልጌ አፈላልጌ አጣጋቸው’ አለችና ማንባት ባላቋረጡት ዓይኖቿ ቻጥማንን ያለ ሀፍረት አየችው። ‘ታዲያ ሚስተር ቻጥማን!... እኛን ዛሬ ማግኘቱ ምን ይጠቅማል? ያለፈ ትዝታ እያስታወስን ራሳችንን እንድናስቃይ ነው?’ አለችው በምራት አነጋገር።

“ትዝታ ላልሽው ሂላሪ! ስላለፈው ልታስታውሺ የምትችይው አንቺ ብቻ ነሽ። ሌሎቹ ስለ ወላጆቻቸው የሚያውቁት ነገር የለም። እርግጥ አሌክሳንድራ እንቺን አልረሳችሽም። ሚጋን ግን ገና የዓመት ልጅ በመሆኗ ምንም ልታውቅ አትችልም። በተጨማሪም አንዴ የሆነ ነገር ስለሆነ ስለወላጆቻችሁ እያነሳችሁ የምትሳቀቁበት ምክንያት አይኖርም። ያለፈው አልፏል! አሁን ያላችሁት ሰስታችሁ ብቻ ናችሁ... ስለዚህ አሁኖችሽን ብትገናኛቸው።”

“ያ ውሻ ሽማግሌ! ለወላጆቻችን ሞት ምክንያት ከሆነና እንደገናም እኛን ሕፃናቱን ካለያየ በኋላ! አሁን ወደ መቃብር መውረጃው ሊቃረብ ጥፋቱን ለማካካስ በቤቱ መሞከሩ ይሆናል! እኔ ግን የህሊና አረፍት አግኝቶ እንዲሞት አልፈልግም! እኛን ሰላም እንደነሳን እርሱም ሰላምን እያገኛ ትም! ከአሁኖቼ ጋር አሁን ብንገናኝም ምንም ጥቅም አይኖረውም። ይሄ ሁሉ ድር ቀረ። እንደሞቱት ወላጆቼ ሁሉ ረስቻቸዋለሁ።”

“እርግጥ ወላጆችሽ ከሞቱ ሰለማይመለሱ ረስተሻቸው ሊሆን ይችላል ... አሁኖችሽ ግን በሕይወት እንዳሉ ናቸው። አነጋግራላቸዋለሁም። አንቺን ለማየት በጣም ነው የጓጉት። ሂላሪ! እንደምንም ብለሽ አንቺም ልታያቸው ሞክሪ። ወይ ትወጃቸው፤ እንደ ድርሽም ታፈቅሪያቸው ይሆናል።”

እርሷ ግን በተቃርኖ አራሷን በሀይል አወዛውዛ ከመቀመጫዋ ተነሳችና፤ ‘አላደርገውም! ያውም ፓተርሰን ቤት አግራ ሊገባ? ምን ያህል እንደምጠላው ብትነገረው! መጥላት ቢለህ መጥላት አይምለልህ ... በቃላት ሊገለፅ የሚችል አይደለም!’

ብርቅርቅታ

ግን ለምን? እህትማማቾችን አብራችሁ እንዳትኖሩ ማድረጉን አውቃለሁ። ለዚህም በቂ ምክንያት ነበረው። ሌላ የተለየ በደል ፈፅሞብኸ ይሆን? ሲል ቻፕማን ጠየቃት። ይህን ጥያቄ ያቀረበላት ሆነ ብሎ ነበረ። ፓተርሰን ላይ የያዘችው ሌላ ቂም ለመኖሩ ከሁኔታዋ ያስታውቃል።

“ሁሉንም ዘክዝኮ መናገሩ ምን ጠቀሜታ ይኖረዋል? እርሱ ግን በእኛ ቤተሰብ ላይ የፈፀመውን ወንጀል ያውቀዋል። የሰራውን ግፍ ባስታወሰ ቁጥር ለላም አያገኝም። እኔ የምፈልገው ሰላምን ሳያገኝ ወደ መቃብሩ እንዲወርድ ነው። ስለዚህ የኔ አሁን እህቶቼን ማየት አለማየት እርሱን ከማስደሰት ባሻገር ሌላ ጠቀሜታ አይኖረውም። እራሳቸውን ችለዋል። እኔም ራሴን ችያለሁ።”

“ለቁሳቁሳዊ ፍላጎትሽ ማሟያ ምንም የሚቸግርሽ ነገር እንደሌለ ግልፅ ነው። ግን ሂሳብ! ብቸኝነት ምን ማለት እንደሆነ ስለማውቀው የሚለማኝን ጠነግርሽ ፀጥታ በሰፊነብት ምሽት ከማን ጋር ሐሳብሽን ትካፈያለሽ? ማንስ እጅሽን እያሻሽ የሚያፀናኛሽ አይዘሽ የሚልሽ ይኖራል? እኔ እንኳን ከሚስቴ ብለያይ ወላጆችና ሁለት ወንድሞች አሉኝ ...”

“ውጣልኝ! ውጣልኝ!” ስትል ሳትጨርሰው ጮኸበት በንዴት ወደ በራፏ ሄዳ በመክፈት እስኪወጣ ቆማ ጠበቀችው። ክብሩን ካልጠበቀ ተገፍትሮ መውጣትም ሊከተል ይችላል። ያም ሆኖ ቻፕማን አንድ የመጨረሻ ሙከራ አደረገ። ከኪሱ ቁራጭ ወረቀት አውጥቶ ከጠረጴዛዋ ላይ አኖረ። በወረቀቱም ላይ እህትማማቾቹ መስከረም አንድ ቀን የሚገናኙትን የፓተርሰን የኮኔክቲክት ግዛት ቤት አድራሻና የሰልክ ቁጥር ፅፎበት ነበረ።

ከበራፉ ደርሶ ከመውጣቱ በፊት በሐዘኔታ ተመለከታትና፤ “የምክርና የሰላንድ ልጅ ሂሳብ... የአሌክሳንድራና የሚጋን እህት ሂሳብ ... በልጅነትሽ ሰላሳለፍሽው ኑሮ አንድ በአንድ ለማወቅ በመቻሌ አንጀቴ ተላውሶልሻል፤ ልቤም አልቀሶልሻል። ቻልርስተን ታውን ድረስ ሄጂ ከነ ኢሊንና ጃንስ ጋር በሕፃንነትሽ የኖርሽበትን ቤት እይቼዋለሁ። ከሁለቱ ሰካራሞች ጋር በዚያ በጨቅላ ዕድሜሽ ያሳለፍሽው ስቃይ ይለማኛል። ጃክሰንቪልም ድረስ ሄጃለሁ። እዚያም የኖራችሁበት መኖሪያ ቤት ከቻርልስተን ታውን የማይሻል እንደነበረ አይቻለሁ። ጃንስ ምን እንዳደረገሽ... በመጠለያ ቤት ውስጥ ምን እንደደረሰብሽ... በጠባይ ማረሚያ ውስጥ ሰላሳለፍሻቸው ዓመታት... ስለ ሁሉም ነገር አንድ በአንድ

ብርቅርቅታ

ደርሼበታለሁ። ይህን ሁሉ አውቃለሁ” እያለ ሊያናግራት እንገው በዓይኑ ግጥም ብሎ ነበረ። “እና ሂሳብ... እባክሽን ስለ እግዚአብሔር ብለሽ... በዚያ ዕለት እንዳትቀራ... እኔም በቦታው እገኛለሁ... የሚያስፈልገውን እገዛ ሁሉ አደርግልሻለሁ ...”

ቀና ብላ በመገረም ታየው ነበረ። ስለርሷ ያለፈ ታሪክ ለማወቅ በመቻሉ እጅግ አድርጎ ደንቋታል። “አደራሽን እንዳትቀራ...” አለና እንደ ሚግባቡት ሰው ክንዳን ያዝ በማድረግ ተለናብቷት ወጣ። ከጎላ ጎላውም ስታየው ቆይታ በሩን ከውስጥ ከቆሰፈች በጎላ ወደ ጠረጴዛዋ ተመለሰች። አንገቷን ዘንበል እንዳደረገችም በሐሳብ ጭልጥ ብላ ሄደች። ብዙ ያለፉ ትዕይንቶች በዓይነ ሕሊናዋ ተራ በተራ እየታዩዋት ተጠቅልለው ነጉዱ። በመጨረሻም ላይ ሳይታወቃት ፊቷን በእጆቿ ሸፍና ከወንበሩ ላይ ወረድረድ ብላ ተንበርክካ ነበረ። ልክ ከሰላሳ ዓመታት በፊት ፓተርሰን እህቶቿን ቀምቶ በወሰደበት ዕለት ከመኪናው መንገድ ዳር ተንበርክካ እንደምታለቅለው የአስር ዓመቷ ሂሳብ ነበረ የዛሬውም ለቅሶዋ። አራሷ ሚጋንና አሌክሳንድራም ከመኪናው ውስጥ ሆነው ይጮሁ ነበረ። ጨካኝ... አረመኔው ... ፓተርሰን ... ሰወላጆቿ ሞት ምክንያት የሆነው ፓተርሰን ግን ግማሽ አካሉቿ የሆኑት እህቶቿን ነጥቋት በረረ... ለዓይን ጠፋ... የእህቶቿም ደብዛ እንደዚሁ ...

ሂሳብ እንኳንስ ከዚያ ሰው ቤት እግሯ ሊደርስ ... የዚያን ሰው ዓይን ልታይ ... ያንን ሰው ልታነጋግረው ቀርቶ ... ከነፀፀቱ ቢቻል አስር አስር ጊዜ ቢሞት ፈቃዷ ነበረ። ስለዚህ ቻፕማን በከንቱ ለፋ!!!

ምዕራፍ 4 ዓለት

“ጨካኝ መሄድሽ ነው ማለት ነው?” አለ ሄነሪ ከመኝታ ቤቱ በር ላይ ቆሞ አሻግሮ እየተመለከታት። ያን ቀን ሄነሪ ያደረገው ከሳሎን ውስጥ ሰፋ ላይ ነው። እንዳከረፋት ለማሳየት መሆኑ ግልፅ ነበረ።

“አዎን” አለችው አሌክሳንድራ ያለ እንዳች ማወላወል። ልጆቿም እንደርሷ ለባብሰው ለጉዞው ተዘጋጅተው ነበረ። የተለያዩ ሽንጣዎች ቀደም ሲል ከመኪና ላይ ጭነዋል። ከማርጋሬት ጋር ፓሪስ አውሮፕላን ማረፊያው እንዲገናኙ ነበረ ቀጠሮአቸው። ከዚያም ቀጥታ ወደኒውዮርክ ይበራሉ።

“ብትቀሪ እንደሚሻል ለመጨረሻ ጊዜ እመክርሻለሁ።”

“አልቀርም” ስትል ራሷን አወዛወዘችና፤ “እንዳልከው ባለማድረግ በጣም ነው የማዘነው” ብላ ከእቅፋ ገብታ ልትሰናበተው ስትጠጋው ወደ ጎሳው አፈገፈገባት። ወሽመጧም ቁርጥ ነበር ያለው።

“እንድትቀርቧ አልፈልግም! ሆኖም መልካም ጉዞ እመኝልሻለሁ” የመጨረሻዎቹ ቃላት የምፀት ጭምርም ነበሩ።

“የምቆየው ግፋ ቢል እስከ መስከረም አስር ቀን ብቻ ነው። የማርፈውም በፒየር ሆቴል ስለሆነ ስልክ ልትደውልልኝ ትችላለህ። እኔም ደውዬ እነጋግርሀለሁ።”

“የሚያስፈልግ አይመስለኝም። ብትደውይም ስራ ስለሚበዛብኝ እታገኝኝም” አላትና ወደ ጎሳው ዞር ብሎ ከቤት በመውጣት ጀርባውን ሰጥቷት ከበረንዳው ላይ ቆመ። አሌክሳንድራም ወደሚጠብቃት መኪና ለመሄድ ደረጃውን መውረድ ስትጀምር ለመጨረሻ ጊዜ የታያት ያው የሄነሪ ጀርባ ነበረ። መኪናው ተንቀሳቅሶ ከግቢው በመውጣት ላይ እንዳለ ግን፤ የሄነሪ ዓይኖች ከፊቱ በተንጣለለው ባህር ላይ ተስከተው በእንባ ይዋኙ ነበረ። ሆኖም ይህን አሌክሳንድራ አላየችውም። ለይምሰል ይኮሳተርባት እንጂ ሄነሪ ከልቡ ነበረ የሚያፈቅራት። አሁን ግን ለዘለዓለም

እንዳጣት ያህል ሆዱን ባር ባር አለው። ለብዙ ዓመታት ተሳስበው እንዳልኖሩ፤ የጠየቃትን ሁሉ በደስታ እንዳልፈፀሙት ሁሉ በጥቂት ቀናት ውስጥ ያ የሞቀ ትዳር፤ ያ የፍቅር ቤት፤ የንትርክ ቤት ሆነ... አሌክሳንድራ የኮምት ደቦርን ልጅ አልነበረችም... ሌላው ቀርቶ ማርጋሬት እንኳን እናቷ ልትሆን ቀርቶ የሰጋ ዝምድናም አልነበራቸውም... አሌክሳንድራ ከተለየቻቸው ሰላሳ ዓመት የሆነውን... የረሳቻቸውን እህቶቿን ለማየት ከሄነሪ ትዕዛዝ ውጪ ለመጀመሪያ ጊዜ በራሷ ወሰነች... ያ በነ አክሴልና ማሪ ሳቅና ጨዋታ፤ በአሌክሳንድራ ውበትና ደግነት ሕይወት የነበረው ቤት ከበረዶ ቀዘቀዘ... በአሌክሳንድራና በሄነሪ ትዳር ላይ ጥቁር ጥላ እንገርበበባት።

በአውሮፕላን ውስጥ የተያዘላቸው መቀመጫ እንደኛ ማዕረግ ነበረ። በዚያ ክፍል ውስጥ ሌላ ተሳፋሪ ባለመኖሩ አሌክሳንድራና ማርጋሬት እንደልብ ለመወያየት ችለው ነበረ። ስለ ሄነሪም ሁኔታ አንስተው ብዙ ተነጋገሩ። በመጨረሻም ላይ አሌክሳንድራ፤ “ቁርጥ አድርጉ ባይነገረኝም የሁለታችን ነገር አክትሟል። ስመለስ መግቢያ ቤት እንደማላገኝና የፍርድ ቤት መጥሪያ እንደሚጠብቀኝ አርግጠኛ ነኝ” አሰቻት ለእናቷ።

“ለምን እኔ እንዳስቸገርኩሽና ወደ ኒውዮርክም አብረሽኝ እንድትሄጁ እንዳደረግሁ አስመስለሽ ኣትነግረውም ነበረ?” አሰች ማርጋሬት።

“ሞክራ ነበረ። ግን የምሄደው ለሌላ ጉዳይ እንደሆነ ሊነቃብኝ ቻለ። ውጥር አድርጎ ስለያዘኝም እውነቱን አፍረጥሮጬ ነገርኩት” አሌክሳንድራ ከዚህ ውሳኔ ላይ ለመድረስ ብዙ ነገሮችን አመዛዘና ነው። በዚህ ሳቢያ ከባሷ ልትለያይ ትችላለች። ያም ሆኖ ትክክለኛውን ምርጫ ማድረግ ይሰማታል። ከሀሊና ፀፀት አሁን ነፃ ናት።

“ትልቅ ስህተት ነው የፈፀምሽው” አለችት እናቷ አፍ አውጥታ ለአሌክሳንድራ ባትነግራትም ከእንግዲህ ትዳራቸው ስለመፍረሱ አርግጠኛ ነበረች። ልጆቿንም ይቀማታል የሚል ስጋት አድርባታል። ሁለቱም ቢሆኑ በዚህ አርአስት ላይ ቀጥለው ለመወያየት አልፈለጉም። ማርጋሬት ከሀፃናቱ ጋር መጫወቱን ስትመርጥ አሌክሳንድራ ግን ወደ ሐሳቡ ዓለም አመራች። ስለወላጆቿ ... ስለ እህቶቿ ... ብዙ ነገሮች በአእምሮዋ አመለሰሰች ... ሂሊን ... ሚጋንን ... ለሰላሳ ዓመታት የተለዩዎትን እህቶቿን ልታያቸው ነው ... የወደፊቱ እየታሰባት ከውስጥ የተለማት ደስታ ፊቷን እንደ አበባ አፈካው።

ኒውዮርክ በደረሱ በማግስቱ ከዝነኛው ቪርግጾርፍ የውበት ሳሎን ሄዳ ፀጉሯን በፎቶግራፍ ላይ እንዳየችው እንደ እናቷ ሶላንጅ ከሁለት ክፍላ ተለራችው። ያም ወርቃማ ፀጉሯ ይበልጥ ፀዳል ተላብሶ ከትከሻዋ ላይ ዘንፈል አለ። በውጤቱም በጣም ነበር የተደለተችው።

ገና እግሯ ከያዙት መኝታ ክፍል ከመድረሱ ትንሿ አክሲል በእናቷ ያልተለመደ ፀጉር አበጣጠሮ በፈንጠዝያ እየሳቀችና እጇን እያጨበጨበች፤ «አማይ! ዛሬ ልክ እኔን ነው የምትመስይው» አለች። ማርጋሬትም ብትሆን በአሌክሳንድራ ልዩ ውበት ከመደለቷም የጥንቱን ትዝታ ቀስቅሶባት ሳብ አድርጋ እንደ ሀፃን ልጅ ከደረቷ አስጠጋቻችና «አክሲ አወድሻለሁ» አለቻት። አሌክሳንድራም በተመሳሳዩ ነበር ለእናቷ ያላትን ፍቅር የገለፀችው።

ምሳ ከበሉ በኋላ፤ በልዩ ልዩ ሱቆች እየተዘዋወሩ እንዳንድ የመታለቢያ ዕቃዎችና ለሀፃናቱም አሻንጉሊቶች ሲገዙ ቆዩ። አስር ሰዓት ከመድረሱም በፊት ወደ ሆቴላቸው ተመለሱ። አሌክሳንድራም ለካኔክቲክቱ ጉዞዋ መዘገጃጀት ጀመረች። ለመንገድ የሚያስፈልጋት አንድ ሻንጣ ብቻ ነበር። ቀጠሮ የያዘችው አስር ሰዓት እንደ ሞላም እናቷንና ልጇቿን ተራ በተራ ከሳመች በኋላ ማታ ላይ ስልክ እንደምትደውልላቸው ቃል ገባች። ከዚያም ወደ ካኔክቲክት ሊወስዳት ከሆቴሉ ፊት ለፊት ይጠብቃት ከነበረው የፓተርሰን ካዲላክ መኪና ውስጥ ገባች። ያን ጊዜ ብቻ ነው አሌክሳንድራ ፍርሐት ፍርሃት ያላት። ሰላሳ ዓመት ያህል ጊዜ ወደ ኋላ ተጉዞ ከአሁንቺ ጋር መገናኘት ቀላል ነገር አልነበረም። በተጨማሪም የዛሬው ግንኙነታቸው በወደፊት ሕይወታቸው ላይ ለውጥ ማስከተሉም አይቀርም።

ምዕራፍ 49 ስምንት

በካኔክቲክት ግዛት ከባህር ዳርቻ ይገኝ ከነበረው የፓተርሰን ቤት ለመድረስ ከሁለት ሰዓት በላይ ይፈቅድ ነበረ። አሌክሳንድራ ከአውቶምቢሉ የኋላ መቀመጫ ላይ እንደልቧ ተዝናንታ ብትቀመጥም በሌላ በኩል ከሐሳብ ባህር ውስጥ ተዘፍቃለች። ዓይኖቿን በመሰታወቱ ውስጥ አስርጋ ውጪ ውጪውን እያየች በቅድሚያ ስለ እናቷ ስለ ማርጋሬት ታሰላለች ጀመረ። አንድም የእናትነት ርህራሄ ሳይጉድልባት አሳድጋ ለወግ ለማዕረግ አብቅታታለች። ለሰላሳ ዓመታት ሙሉ ገደብ የለሽ ፍቅሯን እንዳላየችት ነበረ። ለማርጋሬትም ቢሆን ያለቻት አለኝታ እርሷ ብቻ ነበረች። ማርጋሬት ግን አሁን ፈርታለች። አሌክሳንድራ አሁንቺን ካገኘች ትቀየርብኝ ይሆናል ስትል ለግታለች። የሚብለው ደግሞ የሄነሪ ጉዳይ ነበረ። ወደኒውዮርክ እንዳትሄድ ባለ በሌለ መንገድ ሊያስፈራራት ሞክሮ አልተሳካለትም። ለመጀመሪያ ጊዜ ከባሷ ፈቃድ ውጪ የፈፀመችው ነገር ቢኖር ይህን ብቻ ነው። ማን ያውቃል? ከእንግዲህ አሌክሳንድራ ደቦርን መሆኗ ቀርቶ አሌክሳንድራ ምክር ትባል ይሆናል።

ከሚስተር ፓተርሰን ግቢ ዋና በር ሲደርሱ በአካባቢው ዘበኛ አልነበረም። በኤሌክትሮኒክ የሚለራው ትልቁ የብረት በር ድምፅ ሳያሰማ ተክፈተ። ራቅ ባለ መጠነኛ ኮረብታ ላይ ወደተሰራው ቤት ለመድረስ ግራና ቀኙን በተለያዩ ዛፎች ያጌጠ ረጅም ጠመዝማዛ መንገድ ማለፍ ያስፈልጋል። ባለ አንድ ፎቁ ቤት ያለፈው ክፍለ ዘመን ቢሆንም ስፋቱ፣ የዓምዶቹ አስተናገፅና የበርቶና የመስኮቶቹ ቅርፅ ዓይን የሚማርክ ነበረ። በስፋት ከተንጣለው የፎቁ ባልኮኒም ላይ ውዳውድ የሆኑ መቀመጫዎች ዙሪያውን ተደርድረውበታል። አሌክሳንድራ ከአውቶምቢሉ ወርዳ ምድረ ግቢውን ማድነቅ ከመጀመሯ ነበር «እንኳን ደህና መጣሽ» የሚል አንድ የማትረሳው ድምፅ የሰማችው።

ብርቅርቅታ

ቻፕማን ፊቱን ደስታ እየወረረውና ከልብ የሆነ ፈገግታ እያሳየት ከቀረበ በኋላ አሌክሳንድራን እቅፍ አደረጋትና "ገዙውስ እንዴት ነበረ... አደከመሽ?" ሲል ጠየቃት።

"የምን ድካም? በጣም ደስ የሚል ጊዜ ነው ያሳለፍኩት" አሰማችው የርሷም ፊት በአፀፋው ፈገግታ እየተላበሰ። ቀጠል አድርጋም "ግቢውና ሕንፃው እንዴት ያምራል?" አሰች።

"እንዳልሺውም በጣም ግሩም ነው። በተሰይም ውስጡ እጅግ ውብ በመሆኑም ሚስተር ፓተርሰን ብዙ ገንዘብ አፍሰሰውበታል የሚል ነው ግምቴ። ወደ ውስጥ እንግባና አስጉብኝሻለሁ" ቻፕማን የአሌክሳንድራን ፀጉር አሰራር ያየው ከኋላ ጎሳዋ ሆኖ በተከተላት ጊዜ ነበረ። የተሰማውንም ባሰመደበቅ "መዳፈር አይምሰልብኝና ከፓሪሱም ይበልጥ ዛሬ እጅግ ውብ ሆነሻል" አላት።

አሌክሳንድራ በመገላው አልተከፋችም ነበረ። ዘወር ብላ ፈገግ አለችለትና "እህቶቼ በቀላሉ እንዲለዩኝ ስል በተቻለ መጠን እናታችንን ለመምሰል መከራ አድርጌአለሁ" ብላው ወደዋናው ቁም ነገር በማምራት "የተቀሩትስ መጥተዋል?" ስትል ጠየቀችው።

ቻፕማን ምን ብሎ እንደሚመልሰላት ግራ ተጋባ። ግንባሩን ቋጠር አድርጎ ጥቂት አሰበና "አስከለሁን አልደረሱም። ሚጋን እንኳን ብትዘገይ እንጂ አትቀርም። ሂሳብ ግን እንጃ አሰ ድምፁን እንደ መርዶ ተናጋሪ ጎትቶ።

ብርግግ እንደ ማለት ብላ "እንዴት እንጃ? አልመጣም አለችህ?" ስትል ጠየቀችው።

"ቁርጥ አድርጋ አልመጣም አላሰኝኝም። እርግጥ ሚስተር ፓተርሰንን ለማየት እንደማትፈልግ አክራ ነው የተናገረችው። ዋናው ችግር ከዚህ ላይ ነው" አላት ነገር እያለሳለሰ።

አሌክሳንድራ በሐዘን አንገቷን ለበር አድርጋ ሂሳብን ለማየት ትበቃ ዘንድ በሆዷ ፀሰየች። በሂሳብ ላይ የደረሰባትን በደል ሁሉ አሌክሳንድራ ታስታውሳለች። እንደ ሁለቱ እህትማማቾቿም ዕድለኛ አሰመሆኗ ግልፅ ነው። ይህም ሆኖ ሂሳብ መቅረት አይኖርባትም ስትል አሌክሳንድራ ተመኘች። የተረሳችው ሂሳብ ብቻ ሳትሆን እርሷና ትንሿ ሚጋንም ጭምር ሰብቱም ነበሩ። አስተዳደራቸው ከሆነ ደግሞ ያ ሌላ

ብርቅርቅታ

ነገር ነበረ። የአምስት ዓመቷስ አሌክሳንድራ ከሂሳብ አልለይም ብላ አላለቀሰችም ነበርን? ስለሆነም ለእህቶቿ ባላት በዚያ በዱሮ ፍቅር ተጉትታ ነው አሌክሳንድራ ትዳሯንና ንብረቷን ጥላ የመጣችው። ታዲያ ሂሳብ ልትቀር? 'እባክህ አታስጨከናት! ሆዷን አራራው' ስትል በሆዷ ሰአምላኳ ምልጃ አቀረበችና ወደ ቤቱ ውስጥ ገቡ።

የፊት ለፊቱ አዳራሽ እጅግ ውድና ጥንታዊ በሆነ መቀመጫዎችና በሚያማምሩ ጠረጴዛዎች ዳር እስከዳር ተገጥጧል። የምንጣፋ ዓይነት፣ የእሳት መሞቂያው ምድጃ አሰራር ሁሉ ዓይንን የሚሰብ ነው። ከበስተጉኑ ያለው ክፍል የሚሰተር ፓተርሰን የጥናት ክፍል በመሆኑ እንደ አሌክሳንድራ ግምት ከዚያ የሚያገኙት መስጲት ነበረ። ሆኖም አሰመኖሩን እንዳየች "እርሳቸውስ ወዴት ሄዱ?" ስትል ቻፕማንን ጠየቀችው። እጅግ ቢዘገይም እህትማማቾቿን መልሶ ለማገናኘት ስላደረገው ጥረት ሚስተር ፓተርሰንን ልታመሰግነው ፈልጋ ነበረ።

"ፎቁ ላይ በሚገኘው መኝታ ቤታቸው ዕረፍት በማድረግ ላይ ናቸው" አላት ቻፕማን። ሚስተር ፓተርሰንን የሚረዱ ሁለት ቋሚ አስታማሚዎች ተቀጥረው ነበረ። እንደ እውነቱ ለዚህን ያህል ጊዜ በሐይወት መቆየቱ የተአምር ነው ለማለት ይቻላል። የዛሬውን ዕለት ለመጠበቅ ሲል ነፍሱን ታግሎ ያቆያት እንጂ እንደ አያያዙስ ከሆነ ገና ዱሮ አፈር ትቢያ በሆነ ነበረ።

"አሁኑኑ ልታያቸው ትፈልገዋለሽ?" አላት ቻፕማን።

"አዎን" አሰችና ቀና ስትል ዓይን ሰዓይን ተጋጩ። ፈገገላት... ፈገገችለት። የቻፕማን አለባበስ በመካከለኛው ዕድሜ እንዳለ ሰው ተጠንቅቆ ሳይሆን ካኪ ሱሪና ከደረቱ የተከፈተ ሰማያዊ ሽሚዝ ነበረ የለበሰው። ገፅታው ለምሁርነቱ ምስክር ቢሆንም መልኩና ሁኔታው ግን የጉረምሳ ነበረ የሚመስለው። አሌክሳንድራ ከፊት ለፊቷ የቆመውን የደስ ደስ ያለውን ቻፕማንንና ከሰታራውን ባሏን ሄነሪን በሐሳቧ አወዳደረቻቸው። የሄነሪ ፊት አሰመፈታት... ትእዛዛዊ አነጋገሩ... በኩራት የተጠነነው አረማመዱ... አመለካከቱ... ሁለንተናው ወዲያውኑ ነበረ በሰው ላይ የዝቅተኝነት ስሜት የሚያሳድረው። ቻፕማን ግን በተቃራኒው ፍልቅልቅና ቦርቧራ የልብ ልብ የሚሰጥ ዓይነት ሰው ነበረ።

ብርቅርቅታ

ወደ ደረጃው ሲቃረቡ ሲሉ ከበስተላይ የኩቴ ድምፅ ስለሰሙ ቆም አሉ። ወዲያውኑም ሚስተር ፓተርሰን በሁለቱ አለታማሚዎቹ ተደግፎ ደረጃውን መውረድ ሲጀምር አዩ። እግሮቹን የሚያነሳው በግድ ነበረ። የእርጅናው፣ የክሳቱ፣ የትከሻው መጉበጥ የዘጠና ዓመት ሽማግሌ አስመስሎታል። ቁልቁል መልክት ሲል ዓይኖቹ በአሌክሳንድራ ላይ በማረፋቸው እንደ መደናገጥ ብሎ ባለበት ለጥቂት ጊዜ ፍዝዝ ብሎ ቆመ። እንገባውም ቆረር እያለ በጉንጮቹ ላይ ወረደ። አሌክሳንድራ ደረጃዎቹን ፈጠን ብላ ወጣችና ግማሽ መንገድ ላይ ተገናኘችው።

የተለመደም ነውና «ይህ ነዎት ሚስተር ፓተርሰን?» ስትል ሰላምታ ሰጠችው። ፓተርሰን መልስ ሲሰጣት እንደተሳነው ስታይ ጉንበስ ብላ ጉንጨን ሳመችውና «እህቶቼን እንዳገኛቸው ስላደረጉልኝ ውለታ አመለግንዎታለሁ» አለችው። የፓተርሰን ለውነት ከበፊቱም ይልቅ አሁን በኃይል ተንቀጠቀጠ። ለመናገር ቢፈልግም አንድም ቃል ከአፉ አልወጣልህ አለው። በድካም የዛሉትን እጆቹን ግን ከአሌክሳንድራ እጆች ላይ አደረገና ባለ በሌለ አቅሙ ጭምቅ አድርጎ ይዟቸው ለጥቂት ጊዜ ቆየ። የተቀሩትን ደረጃዎች የወረደው ከአንድ ወገን አሌክሳንድራ ደግፋው ነበረ። ጉንና ጉኑን ደግፎ የሚይዝለት ምቹ ወንበር መርጠው ፓተርሰንን ደጋግፈው አስቀመጡት።

ትንፋሹም መለስ ሲልለት በሻከረና ጎርናና ድምፅ፤ «የአምላክ ያለህ! ከቶ ለማመን አልችልም! ቁርጥ እርሷን አይደለም እንዴ የምትመ ስይው? ለመሆኑ አንቺ አሌክሳንድራ ነሽ ወይንስ ሚጋን?» ሲል ጥያቄ አቀረበላት። ሂሳሪን አሁንም ቢሆን አልረሳትም። እርሷም ትሆናለች ሲል ከጥርጣሬ ያልገባው የሂሳሪ ፀጉር እንደ አባቷ ፀጉር ጥቁር መሆኑን ያውቅ ስለነበረ ነው።

«አሌክሳንድራ ነኝ ጌታዬ» ስትል መለሰችለት። በሆደም ማንን ነው ትመስያለሽ የሚሉኝ? ስትል አሰባ ልትጠይቀው ከጅሷት ነበረ።

ፓተርሰን ግን ቀጠል አድርጎ «መልክና ቁመናሽ ብቻ አይደለም፤ የድምፅሽ ቅላፄ ቁርጥ እናትሽን ነው» አለና በመገረም ራሱን ለጥቂት ጊዜ አወዛወዘ። አሌክሳንድራ ሰላንድን ብትረላም እርሷን በመምለሷ ውስጥ ውስጡን ደስታ ተሰምቷታል።

«ከወላጆቼ ጋር በጣም ትቀራረቡ ነበረ?» ይህንን ጥያቄ ያቀረበችለት ሆነ ብላ ነበረ። ሌሎቹ እህቶቿ እስከሚመጡ ድረስ

ብርቅርቅታ

ፓተርሰንን ማነጋገር ዘዴ ብላው ነው እንጂ ከወላጆቿ ጋር ስለነበረው ግንኙነት ሳታውቀው ቀርታ አልነበረም።

ፓተርሰን ራሱን ዘንበል አደረገና በአሌክሳንድራ ጥያቄ ላይ ጥቂት ጊዜ አሰበበት። ከዚያም «መቀራረብ ነው ያልሺኝ አሌክሳንድራ? ሁለቱንም እንዴት እወዳቸው እንደነበረ ለመግለፅ ቃላት ያጥሩኛል። አባትሽን የማየው ልክ እንደታናሽ ወንድሜ ነበረ። በዚህም ሳቢያ ሰላንድ በጣም ትወደኝና ታቀርቡኝ ነበረ። እንደ ታላቅ ወንድሚም በመቁጠር ችግሯን ሁሉ የምታካፍለው ለእኔ ነበረ። እንዴት ያለች ቆንጆ ልጅ ነበረች ይመስልኛል! ለውበቷ ተወዳዳሪ የማይገኝላት... ክብሯን ጠባቂ ... ርህራሄና ችር... ምን ልበልሽ? ግርም የሆነች ልጅ ነበረች...» አለና ፊቱን የመነመነ ፈገግታ አላብሶ አባቷና ሰላንድ እንዴት ለመገናኘት እንደበቁ ታሪኩን ከሥር አንስቶ ያወጋት ጀመረ። «አባትሽ መሸነፍ የሚባል ነገር አያውቅም። ታዲያ ሰላንድ ብታስፈራራው፣ ብትሰድቦው ተስፋ ቆርጦ ሊመለስ መስለሽ? ቀኑን ሙሉ ከመናሪያ ቤቷ በር ተለጥፎ ዋለ። ማምሻውንም እንደዚሁ። መቼም የእርሱም መልክና ቁመና የሰጠ ነበረና መጨረሻ ላይ ልትሸነፍለት በቃች...»

ከፓተርሰን ፊት ላይ ፈገግታው ከመቅፅበት ተገፈፈ። እንደ ሌላ ትዝታ መጥቶበት እንደነበረ ግልፅ ነው። እንዳቀረቀረም «አባትሽ ጀግና ወታደር ነበረ። ራሱን ለአደጋ በማጋለጥ እኔን ብቻ ከሁለት ጊዜ በላይ ከምት አድናኛል። የጀርመንን ጦር በሰሜን አፍሪካ በረሃ ድል ከመታነው በኋላ ወደ ሲስሊና ከዚያም በኔፕልስ በኩል ወደ ዋናው የጣሊያን ግዛት ገባን...» ፓተርሰን ረጅሙን ታሪክ ቀጠለ... ከኔፕልስ ወደ ሮም ወሰዳት... መለሰና ወደ ፓሪስ በዝርዝር ሊያጫውታት... ስለነበርሊን መያዝና የጦርነቱ ማብቃት ስለርሱም ወደ አሜሪካ መመለስ ... ስለ ሰላንድ ወደ አሜሪካ መምጣት... ስለ ምክር ዝነኛ ተዋናይ መሆን... «ባይገርምሽ አባትሽ በአንድ ወቅት በመላ አገሪቱ ውስጥ ተወዳዳሪ የማይገኝለት ተዋናይ ለመሆን በቅቶ ነበረ። ዝናው በመላው ዓለም ተሰራጨ። ሀብቱም እንደዛው ተታረፈፈ። የሙት ወቃሽ አትቦይኝና በዚያን ወቅት ነበረ እንደ ዕብደት ጉነጥ ሊያደርገው የጀመረ ...»

ያን ጊዜ የመኪና ድምፅ ከውጪ ተሰማ። እስከ አሁን ድረስ ፈንጠር ብሎ ተቀምጦ የሁለቱን ጭውውት በጥምና ያዳምጥ የነበረው ቻፕማን እየተቻኮለ ወጣ። ፓተርሰንና አሌክሳንድራም ጆሮአቸውን

ወደ በራፉ አቅንተው የሚሆነውን በመጠባበቅ ላይ ናቸው። በራፉም ተከፍቶ እንደገባች ቆም እንደማለት አለች። ዙሪያውን እየት በማድረግ ላይ እንዳለችም ከአሌክሳንድራ ጋር ዓይን ለዓይን ተጋጩ። ፍዝዝ ብላም ቀረች።

አሌክሳንድራ ከመቀመጫዋ እጆቿን ዘርግታ ተነሳች። ያቺም ፍፁም የርሷን ግልባጭ የምትመሰለው ልጅ ሮጣ ከእቅፏ ገባች። አሌክሳንድራም ከደረቷ ልጥፍ አድገጋት ሚጋን... ሚጋን... ትንሿ አራሷ ሚጋን... አለች እንባዋ በመዝረብረብ እየወረደ። የሁለቱን ሴቶች መልክና ቁመና ለመለየት ያዳግታል። ወርቃማ ፀጉራቸው ትላልቅ አረንጓዴ ዓይናቸው፣ ዠርጋዳና ውብ ቅርፃቸው እህትማማችም መንትዮች ያለፍቸዋል።

እንደ ተቃቀፉም ብዙ ቆዩ። ከዚያም አሌክሳንድራ ሚጋንን ቀና አደረገችና አየቻት። እርሷም ታለቅስ ነበረ። የሚጋን ለቅሶ ግን የደስታ እንጂ ከነአካቴው እህቶች እንዳሏት አታውቅም። አሁን ግን ከፊት ለፊት የቆመችውን ሴት አያየች «ቁርጥ እኔን አይደለም እንዴ የምትመስይው!» አለቻት ታላቅ እህቷን።

አሌክሳንድራ በእንባዋ ውስጥ ፈገግ አለችና እንደገና ስባ በደረቷ አቅፋት «ቁርጥ አንቺን እንዳልመሰል በአንድ ነገር እንለያያለን። በአለባበስ!» አለችና እነ ቻፕማንን ጭምር አሳቀቻቸው። አሌክሳንድራ እውነቷን ነበረ። የእርሷ አለባበስና ጌጣጌጦች እንደ አውሮፓውያን መሳፍንት ሚስቶች ሁሉ አጅግ የማረና በጥንቃቄ የተመረጠ ነበረ። ሚጋን ግን የምታዘወትረውን ጂንስ ሱሪና አጅጌ ጉርድ ሽሚዝ ብቻ ነበረ የለበሰችው። የተጫማችውም እንደ አዘቦቱ ከጉልበቷ የሚደርስ ረጅም ቦት ጫማ ነበረ። ከእህቷ ደረት ላይ ቀና አለችና «እንዳንቺ ያለች ቆንጆ ሴት አይቼ አላውቅም» አለች እየሳቀች። ሌሎችም ተሳሳቁ። ከዚያም አሌክሳንድራ አንድ እጇን ይዞ ሚስተር ፓተርሰን ወደ ተቀመጠበት ወንበር ልታስተዋውቃቸው ወለደቻት።

«ደህና ነዎት ሚስተር ፓተርሰን?» ስትል ሚጋን ዓይኖቿን ሰበር አድርጋ በትሕትና ሰላምታ ሰጠችው። ፓተርሰን በሚጋን አቋምና ሁኔታ ኩራት ተሰምቶት ነበረ። እንደ እናቷ እንደ ሰላንቺ ቆንጆ ናት። በሴት ወይዘሮነቱ በኩል የአሌክሳንድራን ያህል ባትታደልም በመልካም አያያዝ ለማደግ ከፊቷ ላይ በግልፅ ይነበባል። ደርቦብ ያለና ብልህ አመለካከቷ ስለ ጨዋነቷ አፍ አውጥቶ የመመስከር ያህል ነበረ።

«ባልሳሳት አንቺ ዶክተር መሆን እሰብሽ!» አላት ፓተርሰን።

«አዎን እኔ ነኝ። ግን የማገለግለው በትልቅ ከተማ በሚገኝ ዘመናዊ ሆስፒታል ሳይሆን በአንድ የገጠር መንደር ውስጥ ባለ አነስተኛ የሕክምና ጣቢያ ውስጥ ነው» አለችው በትሕትና ራሷን ዝቅ ለማድረግ በመሻት።

«ይገባኛል» አለና ፓተርሰን ፈገግ እንደማለት ብሎ እህትማማቾቹን ተራ በተራ አያቸው። ሁለቱም የመጨነቅ ስሜት አይታይባቸውም። የጥላቻም አስተያየት አይነበብባቸውም። ፓተርሰን ለሁለቱም የመረጠላቸው የጉዲፈቻ አባቶች በእንክብካቤ ሊያሳድጓቸው የሚችሉ ሰዎች መሆናቸውን ካረጋገጠ በኋላ ነበረ። ምስኪኗን ሂላሪ ግን የሚያስጠጋት ጠፋ። ቻፕማን ከቢሮዋ ድረስ ሄዶ እንዳነጋገራትና ምን እንደመሰለችለት ለፓተርሰን እጫውቶት ነበረ። ምናልባት ብትመጣም ፓተርሰንን በነገር ግርፊያ እንደምትሸነቁጠው አያጠራጥርም። ፓተርሰንም ይህንን ፈርቷል። ግን ከምትቀር ብትመጣና ብትሰድበው ይመርጣል። ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ሊያያት ይቅርታም ሊጠይቃት ምኞቱ ነው።

እስከ ምሽቱ ሁለት ሰዓት ድረስ ጠበቋት። ግን ሂላሪ አልመጣችም። «ጨክና መቅረቷ ነው» ሲሉ ሁሉም ውስጥ ውስጡን መታመስ ከጀመሩ ቆይተዋል። ላይ ላዩን ግን ለማስመሰል ያህል እንዳንድ ነገሮችን እያነሱ መጫወታቸው አልቀረም። ፓተርሰን ስለ አለፈው የወላጆቻቸው ታሪክ የሚያስታውሰውን ያህል ሊያወጋቸው ሞክሯል። ሚጋንና አሌክሳንድራ ስለ ግል ሕይወታቸው አልፎ አልፎ መነጋገራቸው አልቀረም። አሌክሳንድራ የሁለቱን ልጆቿን፣ የሄነሪን፣ እናቱ የምትላትን የማርጋሪትንና በበጋ በክረምት እየቀያየረች የምትኖርባቸው ሕንፃ ቤቶች ፎቶግራፎች አምጥታ ስለነበረ ተራ በተራ አላየቻቸው። ሚጋንም በፊናዋ ያሳደጓትን የሬቤካንና የዴቪድን፣ የምትሰራበትን የኬንታኪውን ሆስፒታል ፎቶግራፍ በመያዟ ከአሌክሳንድራ ፎቶግራፎች ጉን ደረደረቻቸው። የሁለቱን ሁኔታ ላጤነው ለሰላሳ ዓመት እንዳልተለያዩ ያህል አሁን በጥቂት ሰዓታት ውስጥ በማስካካት ውስጠ ሚስጥራቸውን ለመገለጫ ፅቅድ እንዳላቸው ነበረ የሚመስለው። የሚጋንን አትኩሮት በተለይ የሳበው የሄነሪ ፎቶግራፍ ነበረ። ከዶርጉ መኖሪያ ቤታቸው ሕንፃ ፊት ለፊት ለተነሳው ፎቶግራፍ በእርግጥ የነገስታት ዘር ለመሆኑ ይመስክራል። ከሕንፃው

ውበትና ግዝፈት ሌላ የሄነራ ግርማ ሞገስ ልዩና የሚያርድ ነበረ። ከእንደዚህ ካለ ሰው ጋር እህቷ መጋባቷና እነኛን የመሰሰሉ ልጆች መውለዷ ሚጋንን እጅግ አድርጎ ነው ያስደነቃት።

“አስቲ የአንቺንና የእኔን ሕይወት አወዳድረው? በጣም የተለያየ ነው። አስተዳደግሽ በፈረንሳይና እንደ መሳፍንት ልጅ፣ የተጋባሽው ከነገሰታት ዘር ያም ሆኖ የአንድ እኛት የአንድ አባት ልጆች ነን። በመልክ እንመሰሰላለን። እንደ አየሁትም ከሆነ ባሕሪያችንም አንድ ዓይነት ነው። እስቲ ማንስ ነው አሁን እኛን በተለያየ ቤተሰብ ውስጥ አድገዋል ብሎ የሚጠረጥረው?” አለች ሚጋን። አባባሏ ትክክል ነበረ። ለአሌክሳንድራም ሌላ ትዝታ ቀለቀሰባት። ምስኪኗ ሂሳብም የእነርሱ እህት ነበረች። ግን አስተዳደን እንዴት የከፋ ነበረ? ሂሳብ እስከ አሁን ድረስ አልመጣችም። ለዓቱም እየገፋ በሄደ መጠን የአሌክሳንድራም ትክክል ጨመረ። ድንገትም የማንኮ ራፋት ድምፅ በመስማቷ ወደ ፓተርሰን አየት አደረገች። በተቀመጠበት እንቅልፍ አሸልበት ነበረ። አሌክሳንድራ ወደሚቀጥለው ክፍል ገብታ በሩን ከውስጥ ቆለፈች። ከምንጣፉም ላይ ተንበርክካ ወደ አምላካ ፀለየች። እንባዋን እያፈለሰች 'እባክህ የእህቴን ልብ አራራውና እንድትመጣ አድርግልኝ' ስትል ደጋግማ ተማግኝች። ከእንብርክካ ተነስታ ማልቀሷ እንዳይታወቅባት ዓይኖቿን ከጠራረገች በኋላ በራፉን በመክፈት ላይ እንዳለች የመኪና ድምፅ ተሰማ። ቻፕማንም እየከነፈ ወጣ። አሌክሳንድራ ከቆመችበት መንቀሳቀስ ተሰናጅታ ዓይኖቿን ብቻ በዋናው በር ላይ ተክላ ቆየች። ከበስተ ውጪ በኩል አንዳንድ ኃይለ ቃላት ሊወረወሩ ከተሰማ በኋላ በራፉ በኃይል ተከፈተ። ካሸለበው እንቅልፍ ፓተርሰን የነቃው በዚያን ጊዜ ነበረ።

አመጣጧ ቀጥታ ከቢሮዋ ለመሆኑ በተጨማሪው ለማያዋ ሊኖ ቀሚሷ ለመናገር ይቻላል። ከአረንጓዴ ዓይኖቿ በስተቀር በቁመናና በመልካ ወደ አባቷ ወሰድ የሚያደርጋት ሂሳብ ከበራፉ እንደቆመች በቅድሚያ የታያት ፓተርሰን ነበረ። ያም የቀድሞ ጥላቻዋ ታድሶባት በነገር ልትገርፈው ስትል ዓይኖቿ ከጉኑ ከተቀመጠችው ባለወርቃማ ፀጉር ወጣት ሴት ላይ አረፉ። ከርሷም ላይ ዓይኖቿን ነቅላ ለላኛይቱን ለመፈለግ ዙሪያውን ማተረች። ከበስተጉን ካለ ክፍል በር ላይ ቆማ ከነበረችው ሴት ጋር እንደተያዩ ባለችበት ፈዛ ቀረች። አሌክሳንድራ ግን ነፍስ የዘራችው በዚያን ጊዜ ነበረ።

አሁን በምትታያት ረጅምና ሙሉ ሴት ምትክ ለአሌክሳንድራ በዓይነ ሕሊናዋ ትመላለስ የነበረችው የዱሮዋ ሂሳብ ያቺ ከአጠገቧ የማትሰያት እንደ እናት የምትንሰፈሰፍላት ፀጉረ ጥቁር ልጅ ነበረች። አሌክሳንድራም የለቅሶ ሳግ ጉሮሮዋን እየተናነቃት ልትቆጣጠረው ያልቻለችው እንባዋ የዓይኗን ግድብ ጥሶ በጉንጮቿ ላይ እየወረደ “ሂ... ሂሊ... ሂሊ...” በማለት ላይ እንዳለች ሂሳብም ሳይታወቃት ከእህቷ አንገት ላይ ተጠምጥማ “አክሲ... ሸክሲ ... የእኔ ትንሿ አክሲ ...” ስትል እንባዋን ለቀቀችው። ፓተርሰን እህቶቿን በጉልበት ነጥቆ ካለያያት ወዲህ ዛሬ ለመጀመሪያ ጊዜ ስታቅፋት ነው። የዚያን ጊዜዋ አሌክሳንድራ... ያቺ ፎልፏላና ስትስቅ ፣ ስትናገር እናቷን ሰላንቷን የምትመስለው አሌክሳንድራ... “እወድሻለሁ አክሲ እወድሻለሁ ...” የሚሉትን ቃላት ብቻ እየደጋገመች ሁለቱም እንደተቃቀፉ ለረጅም ጊዜ ተላቀሱ። ከዚያች ዓይኖቿ በአሌክሳንድራ ትክክ ላይ አልፈው በሚጋን ላይ ተንገዋለሉ። ሚጋንም እንደ እህቶቿ አስታውሳ የምታለቅስበት ያለፈ ትዝታ ባይኖራትም ሁኔታቸው አንጀቷን ስላላወለው እርሷም አብራቸው ማንባቱን ተያይዘው ነበረ። ሂሳብ አንዱን እጇን ከአሌክሳንድራ ላይ እንስታ ወደ ሚጋን ዘረጋች። ሚጋንም ከመቀመጫዋ ተነስታ ከእህቶቿ ጋር ተቃቀፈች። “... ሚጊ ... ለመጨረሻ ጊዜ ካየሁሽ እምብዛም አልተቀየርሽብኝም” ስትል ሂሳብ ሰበቱም እህትማማቾች ማልቀሳቸውን ትተው ተሳሳቁ።

እህቶቿን በግራና በቀኝ እጇ ይዛ ወደ ፓተርሰን ቀረብ አለችና “አንተን ላለማየት ስል ብቻ ላልመጣ ወስኜ ነበረ። ይገባሃል አይደል?” አለችው ሂሳብ ድምጹን ከፍ አድርጋ። ፓተርሰን ቀና ብሎ ሊያያት አልደፈረም። እንዳጉነበሰ ራሱን ዝቅ ብድግ በማድረግ ብቻ የገባው ለመሆኑ አሳየ። “አንዴት እንደምጠላህ ታውቀው የለም?” አለችው አሁንም ደገመችና።

“ለምን ሂሊ? ለምን? እኛ ደግሞ በእንቺ መምጣት ምን ያህል እንደተደሰትን አታይም። እስካንኛሽ ድረስ በጣም ትንቺ ነበረ። ሚጋንም እንደዚህ” አለች አሌክሳንድራ ወደ ትንሿ እህቷ በፈገገታ እያየች።

“ቆይ አንድ ጥያቄ ብቻ ልጠይቀው ፍቀዱልኝ” ብላ ሂሳብ የእህቶቿን እጆች ጭብጥ እንዳደረገች በጣም ተጠጋችው። ጉንበስ ብላም “ምን ስላደረግንህ ነው ያን ያህል በደል የፈፀምክብን? ደግሞስ ያለፈው አንሶ ከተረሳሳን ከስንት ዓመታት በኋላ ልታገኘኝን የፈለግከው

ለምንድን ነው? የረሳነውን የወላጆቻችንን ትዝታ እያስታወስን እንድንሰቃይ ነው?" አለችው ሂላሪ በዚያው በመራራ አነጋገሯ።

ፓተርሰን ጉሮሮው ውስጥ ተሰርንቀው ስልውጣ አልወጣም የሚታገሉትን ቃላት አንድ ባንድ በምጥ ተናገራቸው። "ጥፋቴን አውቀዋለሁ... ምልናልባትም እህትማማቾቹን በማለያየት ለፈፀምኩት በደል... ይህ የዛሬው መገናኘታችሁ ማካካሻ ቢሆንልኝ በሚል ግምት ነው ..."

"እና በአንድ የራት ግብዣ ላይ እገናኘኸንና በእኛ ቤተሰብ ላይ የዋልከው በደል ይፋቅልሃል ማለት ነው? ሰላሳ ዓመት አለያይተኸን የቆየኸው ለአንተ ቀላል ነገር መስለሁ ይሆን?"

"በእኔ ላይ የመረረ ጥላቻ እንዳለኝ አውቃለሁ ሂላሪ! ምክንያቱም ይገባኛል። እህቶችሽ ግን እንዳንቺ አይጠሉኝም።"

"እኔ የማውቀውን ስለማያውቁ አይጠሉህም ይሆናል። ለእኔ ደግሞ የፈፀምኩበትን በደል እንዲህ በቀላሉ የሚዘነጋኝ አይሆንም" አለችው ከአረንጓዴ ዓይኖቿ የጥላቻ ጨረር እየተወረወረና እየተጠጋቸው። በቤቱ ውስጥ የሚሰማው ንግግር በሁለቱ መካከል የሚካሄደው ጭቅጭቅ ብቻ ነበረ።

አሌክሳንድራ ጣልቃ በመግባት ነገሩን ለማለዘብ ሞከረች። "አባክሽ ሂሊ... ያለፈው አልፏል። ከእንግዲህም ማስታወሱ ምን ጠቀሜታ ይኖረዋል?"

"ለምን አይኖረውም አክሊ!" አለች እህቷን ዞር ብላ በትኩረት እየተመለከተችት። "አንቺ በዚያን ጊዜ ሕፃን በመሆንሽ የምታውቁው ነገር አይኖርም። ከእኔ ከተለየሽ በኋላ ያደግኸው በምቶት ነው። ግን እኔ ያኔ ፍጻሌን በማየት ላይ ነበርኩ። አንድ ጊዜ በመጠለያ ቤት፣ በሌላ ወቅት በጠባይ ማረሚያ ውስጥ ስለቃይ እንደነበረ ታውቁያለሽ? በአስራ ሶስት ዓመት ዕድሜዬ ከብረ ንፅሕናዬን እንዳጣሁ ስነግርሽ ምን ይመስልሻል? ያም ሆኖ ቀንም ሆነ ሌሊት እናንተን አገኛለሁ በሚል ተስፋ ስፅናና ቆየሁ። አገኛችኋለሁ ስል የሰረቅሁትን አስር ሺህ ብር ይዤ ወደ ኒውዮርክ መጣሁ። እርሱ ግን አድራሻችሁን እንኳን እንደማያውቀው ነገረኝ። ከእቅፌ መንጭቆ የወሰዳችሁ ሰው... እኔን ለዚያ ሁሉ ስቃይና መከራ የዳረገኝ ያ ሰው..." አለችና ሂላሪ እህቶቿን ተራ በተራ እያየች "ዕለት ዕለት እንዳስታወስኳችሁ ነበረ ... እንደማላገኛ

ችሁም ካወቅሁ በኋላ ተስፋ በመቁረጫ እንዳለቀስኩላችሁ ነበረ። እሺ! ይህን ሁሉ ልርሳው ልበል! ግን ያ እኛን ልጆቹን እንደ ዓይን ብሌኑ ያየን የነበረውን አባቴን... ያቺ እንደነፍሷ ትወደን የነበረችውንስ እናቴን እንዴት ልርሳቸው? ሌላ ሌላው ቢረሳ የወላጆቹ ነገር ሊረሳኝ ይችላል?" አለች በግራና በቀኝ ጉንጮቿ እንባዋ ያለማቋረጥ እየፈለሰ።

"ወላጆቻችንን ሚስተር ፓተርሰን አልገደሏቸው" አለች አሌክሳንድራ ሚጋንን ጭምር በመወከል። "እርግጥ እኛ አብረን እንዳናድግ አድርገው ይሆናል። በኋላም አድራሻችንን አለማወቃቸው ደግሞ ያን ያህል የከበደ ጥፋት አይደለም። ማን ያውቃል? ከቁጥጥራቸው ውጪ የሆነ ችግር ገጥሟቸውስ እንደሆነ?" ብላ ሽማግሌውን ፓተርሰንን በፍቅር አመለካከት አይታው ወደ ሚጋን ዞር ስትል እርሷም በእህቷ ንግግር ለመስማማቷ ራሷን ቀና ጉንበስ በማድረግ አሳየች። የሂላሪ ጥላቻ ያን ያህል የሚከርበት ምክንያት ለሁለቱም አልገባ አላቸው። ማለያየት አለያይቷቸዋል። ግን እስከ መጨረሻ ድረስ ረስቶ አልረሳቸውም።

"እናንተ የምታውቁት ምንም ነገር ባለመኖሩ ነው ... ያን ጊዜ ሕፃናት ነበራችሁ ... እኔ ግን እማማ በሞተችበት ምሽት ከሳሉኑ በር አጠገብ ቆሜ ነበረ... አባባ በገደላት ምሽት... ከበራፋም ተለጥፌ የሆነውን ሁሉ አይቻለሁ... ምን እንደተባባሉም ለምቻለሁ" አያለች ሂላሪ ተንሰቅስቃ ማልቀሷን ቀጠለች። የሰውነቷን በሊቃ መናጥ ያየው ቻፕግን የምትወድቅ መስሎት ሊያቅፋት ከጃጅሎት ነበረ። ሂላሪ ግን እጆቿን ከጆሮዎቿ ላይ እድርጋና አቀርቅራ "እማማ ስትሙህ... እርሱ እየደጋገመ ሲመታት አንድ ባንድ አይቻለሁ... ደግሞ ደጋግሞ ከደበደባት በኋላ በመጨረሻ ላይ ጉሮሮዋን አንቆ ገደላት" አለችና ወደ ፓተርሰን አንድ እርምጃ ቀረብ ብላ ከላይ እታች ስታየው ቆየች።

"ለምን አባቴ እናቴን እንደገደላት ታውቃለህ ሚስተር ፓተርሰን?" ስትልም አምባረቀችበት። "ከእንተ ጋር ትወሳልት ስለነበረ ነው... ታባልጋትም እንደነበረ ለአባቴ ፊት ለፊት ነበረ የነገረችው" አለችና የዛን ምሽት ድርጊት ለዓይነ ሕሊናዋ ወለል ብሎ የታያት ይመስል ፍዝዝ ብላ ቆይታ "አንተ እንዳታለልክኝ እኔም ተጫውቼብሃለሁ አለችው ... አባቴ ግን ወሽት ነው ካንቺ ሌላ ሴት አላውቅም አላት... እርሷም በቅርቡ አብራው ካሊፎርኒያ እስከ ሰነበተችው ሌት ማንነት ጭምር ያፈራረቃቸውን ወዳጆቹን ስም ዝርዝር

ብርቅርቅታ

ቆጥራ ስታቦቃ እንደነርሱ እርሷም ወዳጅ ያላት መሆኑን ገለፀችላት... ከዚያም ሰው ጋር ፍቅር የያዛት መሆኑንና ሕጋዊ ፍቺ ጠይቃ ልታገባው መወሰኗን ነገረችው... ልጆቿንም በሙሉ እወስዳቸዋለሁ አላችው... እንደዚያ ብታደርጊ እገልጃለሁ ሲል ዛተባት... ስለ ዛተባትም አልፈራችውም... ይባስ ብላ እንዳበደ ሰው አስካካታ ሳቀችና የዚያን ፍቅረኛዬ ያላችውን ሰው ስም ነገረችው አላችና ሂላሪ ሕቅ ብላ ዘለግ ላለ ጊዜ ካለቀሰች በኋላ በዚያው ብግን ያለ አነጋገር “የሰውየውን ስም ለአባቴ እንደነገረችው ታውቅ የሰ ሚስተር ፓተርሰን? ነግራው የለም?” ስትል ተንጨረጨረች:: ከዚያም እንባ በተሞሉ ዓይኖቿ እህቶቿን ተራ በተራ አየችና ከርሷ አእምሮ ያልፋቀውን እህቶቿ ግን የማያውቁትን ታሪክ ነገረቻቸው:: “እናታችን የአባታችን የቅርብ ጓደኛ ከነበረው ከሚስተር ፓተርሰን ጋር ነበረ ፍቅር የያዛት... አባታችን እገልጃለሁ ብሎ ቢያስፈራራትም እርሷ ግን ግንቡ እስቲናጋ ሳቀችበት... በፓሪስ ውስጥ ስመጀመሪያ ጊዜ ከተያዩበት ቀን ጀምሮ ፍቅር ስፓተርሰን እንጂ ለአባታችን እንዳልነበረ ነገረችው... በመሆኑም ወደ አሜሪካ መጥታ አባታችንን ካገባችበት ወቅት ጀምሮ ከፓተርሰን ጋር በድብቅ ትገናኝ እንደነበረ ገለፀችላት... በመጨረሻም ላይ ሚጋንን የወለደችው ከፓተርሰን አብራክ ስለሆነ ቢያንስ እርሷን ስመውሰድ የሚያዳግት ኃይል እንደማይኖር አረዳችው ... ያን ጊዜም አባታችን ዘለለና አነቃት ...”

በቤቱ ውስጥ ያልተጠበቀ ፀጥታ ስፍኗል:: ፓተርሰን መብረቅ እንደመታው ሰው በሰማው ክው ብሎ ቀርቷል:: ሂላሪ ከእንግዲህ የምትናገረው ሐሳብና ትካዜ በገባው በሰላሰሰ ድምፅ ነበረ:: “ከርሱ የምንወለደው ሁለታችን ብቻ መሆናችንን በመናገሯም ገደላት::... እኛ ም እንደ ዓይኖቸው ብሌን ይወዱን የነበሩትን ወላጆቻችን ለማጣት በቃን... ” ብላ አቅራቢያዋ ከሚገኘው ወንበር ላይ ተቀምጣ ማንባቷን ቀጠለች:: አሌክሳንድራና ሚጋንም አንገቷን አቅፈው አብረዋት አለቀሱ::

ፓተርሰን ከድካሙ የተነሳ በሻከረና በጉረነነ ድምፅ “ይህስ ውሸት ነው... ከቶም አላደረግኩትም... በአምላኬ ስም እምላለሁ... ሁላችሁም የእርሱ ልጆች ናችሁ” እያለ በግልፅ እንባውን አውጥቶ አፈሰሰ:: ከሁሉም ግን የድንጋጤ ምልክት በሚጋን ፊት ላይ ይነበብ ነበረ:: ሰወላጆቿ ሞት ምክንያት ሆኖ መገኘቷ ቀስ በቀስ እየተለማት

ብርቅርቅታ

የሄደ ይመስላል:: “ነገሩ ሁሉ እንዲህ መሆኑን ባወቅኩኝ ኖሮ...” አሰና ፓተርሰን የጀመረውን ተናግሮ ሳይጨርስ ማልቀሱን ቀጠለ::

“ብታውቅስ ኖሮ ምን ታደርግ ነበረ? ሚጋንን ስብቻዋ ወለደህ ታሳድጋት ነበር ማለት ነው? ስሁለታችን ግን ቅንጣት ያህል ስሜት እንደማይኖርህ የማውቀው ነው:: ከሁሉም ሰወላጆቻችን ሞት ምክንያት እንደሆነክ ግልፅ ሆኖ ሳለ ለአባቴ ጥብቅና እቆምልሃለሁ ማለትህ ነው የሚያስገርመው” አላችው ሂላሪ በዛው በጥላቻ በሚተፋ አነጋገረ::

“ለላ ጠበቃ እንደማይፈልግ ስላስጠነቀቀኝ እንጂ እኔስ በአሜሪካ ውስጥ የታወቀ ነገረ ፈጅ ላቆምለት ነበረ:: ደግሞም ከሰላንጅ ሞት በኋላ አባታችሁ በሕይወት ለመኖር እንደማይፈልግ ተጠራጥሬም ነበረ:: ግን ባላስብኩት ቀን...” አሰና እንባውን ባለማቋረጥ ማፍሰሱን ቀጠለ::

ሂላሪ በዚያን ወቅት ነበረ ለመጀመሪያ ጊዜ ስብፅና ያለው ፍጡር መስሎ የታያት:: አርጅቷል፣ መቃብሩ የተቆፈረ ነው:: የፈፀመውን በደል ግን ማንም ቢሆን ሊሸርለት አይችልም:: በርሱ ምክንያት የሚዋደዱ ባልና ሚስት ሕይወት አልፏልና ያንን የፈሰሰ ደም ምንም ኃይል አያነፃውም:: ሂላሪ ከመቀመጫዋ ተነስታ ቁልቁል እየተመለከቸው “አመጣጤ በአንተ ላይ ያለኝን ጥላቻ ልነግርህና ልበ አስት መሆንህን ልገልፅልህ ነበረ:: ሆኖም ሳይህ ደግሞ እጅግ የምታሳዝን ምስኪን ሰው ነህ:: ግን ከልቤ እንዴት ይቅርታ እንደማደርግልህ አላውቅም:: በአንተ የተነሳ ባይሆን ኖሮ ይህን ጊዜ ምን ዓይነት ሕይወት ባላለፍን ነበረ!” አላች::

“በቃ ያለፈ ነገር ያለፈ ነው:: አርሺው ሂላሪ! ከእንግዲህ ግን ማሰብ ያለብን ስለ ወደፊቱ ነው:: እኔ ለምሳሌ አንዳችሁንም አላስታው ሳችሁም:: ወላጆቼም የሚመስሉኝ ያሳደጉኝ ሰዎች ነበሩ:: ዓመታት እንበስ ከንቱ እንደገብለሁ መቁጠር የለብንም:: ስለዚህ ምንም እንኳን አንቺ የሥቃይ ዓመታትን ብታሳልፈም ያንን ሁሉ ችግር ተወጥተሺው ስዚህ ማዕረግ ከመብቃትሽም ትቆረቆረልን የነበረውን እህቶችሽን ዛሬ ለማግኘት በመቻልሽ ያለፈውን እርሮ ረስተሺው ልትደሰቺ ይገባል” ስትል ትንሿ ሚጋን ሂላሪን ልታፅናት ሞክረች::

ብርቅርቅታ

አሌክሳንድራም በበኩሏ ከአህጉ ቀበል በማድረግ «ሂሊ... የዛሬዋን ቀን በእንዴት ያለ ናፍቆት ስጠባበቃት ነበረ ይመስልኛል? ስለዚህ ሂሊ እባክሽ ደስ ይበልሽ» ስትል አማጠነቻት። እውነትም አሌክሳንድራ በዚያች ዕለት ከአህቶቿ ጋር መገናኘቱ አመዝናባት የከፈለችው መሥዋዕት ቀላል አልነበረም። «ከፓሪስ ወደዚህ መምጣት ለእኔ ምን ያህል ከባድ ነገር ነበር ይመስልኛል? ባሌ ማሰጠንቀቂያ ቢሰጠኝም ትዳራችን ሊፈርስ እንደሚችል ቢያስፈራራኝም ከአህቶቼ የሚበልጥ ነገር አይኖርም ስል ነው ቆርጫ የመጣሁት። እና እባክሽን ይህን ምሽት በደስታ እናሳልፈው?» ስትል አንባ ባዘሱ ዓይኖቿ ጭምር አሌክሳንድራ ተሰመማጠቻት። ሂሊም አህጉን ከደረሷ አሰጠግታ እቀፈቻትና ከትከሻዋ ላይ እሻግራ ሚስተር ፓተርሰንን ሰረጅም ጊዜ ስታየው ቆየች። ምናልባት ይህንን ሰው እኔ እንደ ደመኛ ባየውም ጥፋተኛ ላይሆን ይችላል። በወቅቱ ለነበረው ችግር መፍትሄ እኛን ማለያየቱ ብቻ ሆኖም አግኝቶት ይሆናል! እኔ ብቃይም ደግሞ በሌላ በኩል አህቶቼ መልካም አስተዳደግ አልተጓደለባቸውም... ስትል ታሰላለች ነበረ።

በአእምሮዋ የሚመላለሰውን ሐሳብ የተረዳው ይመስል ፓተርሰን «ከእንግዲህስ ይቅርታ አታደርገልኝም? ሰባታችሁም ይቅርታ እንድታደርጉልኝ እስምናችኋለሁ...» አሰ ተራ በተራ ከተመለከታቸው በኋላ የተንጉላጁ ዓይኖቹን በሂሊ ላይ ሰክቶ።

«ምን እንደምል አላውቅም። አሁኑኑ ይቅርታ አድርጌላሃለሁ ሰማለት ያስቸግረኛል... ሰጥቂት ጊዜም ቢሆን ነገሮችን ማመዛዘን አለብኝ» አለች ሂሊ ዓይኖቿን ሰበር አድርጋ።

«ባጣም ጥሩ! ዋናው ቁም ነገር ከሰባታችሁ መገናኘት ላይ ነው። በመሆኑም እንደዛሬው ዕለት በሕይወቴ ተደስቼ አላውቅም። ከእንግዲህም ሰባታችሁን የሚለያይ ምንም ኃይል አይኖርም። ቀድሞውንም ቢሆን ቆራጥ አለመሆኔ እንጂ ከእኔ ጋር እንድትኖሩ ሚስቴን ባስገደድኳት ነበረ። መቼም ያለፈ አሰፈ። እኔም ለፊጸምኩት ጥፋት በቂ ቅጣቴን የተቀበልኩ ይመስለኛል...» ፓተርሰን በረጅሙ ተነፈሰ። በጣም ተደካክሞም ስለነበረ ዓይኖቹን ከደነ። ቻፕግንና አስታማሚዋ ወደ መኝታ ቤቱ ሊወስዱት ደጋግፈው አስነሱት። ደረጃውንም ከወጣ በኋላ ዞር ብሎ ቁልቁል እየተመለከተ ቁርጥ ቁርጥ በሚል ድምፅ «ይህ ቤት ከእንግዲህ የእናንተ የአህትማማቾቹ ቤት

ብርቅርቅታ

ይሆናል... ልጆቻችሁን፣ ባሉቻችሁን ይዛችሁ መጥታችሁ መለባለቢያችሁ ይህ የእኔ የመጨረሻ ስጦታዬ የሆነው ቤት እንደሚሆን ተስፋ እለኝ...» ሲል ሚጋንና አሌክሳንድራ በእንድነት «እና መሰገናለን ሲሉ መሰሉለት። ሂሊ ግን ከአንገቷ ጉንበስ በማለት ብቻ ምስጋናዋን በምልክት ገለፀች።

ሐኪሟ ሚጋን ለሚለተር ፓተርሰን የሚያስፈልገው የሕክምና እርዳታ ቢኖር ሰመከታተል ከአህቶቿ አስፈቅዳ ተለየቻቸው። ሂሊና አሌክሳንድራ እጅ ሰእጅ ተያይዘው ወደ አሌክሳንድራ መኝታ ክፍል አመሩ። ከክፍሉም ውስጥ እንደገቡ ነበረ ሁለቱም ሰመጨረሻ ጊዜ አብረው የኖሩባትን ያቺ እክስታቸው ሊሊን ከልላላቸው የነበረችውን ትንሽ መኝታ ቤት የታወሰቻቸው። ሂሊና አሌክሳንድራ በእንድ አልጋ ላይ ተቃቅፈው ሲተኙ ትንሿ ሚጋን እንዳትወድቅ ከበስተግርግዳው በኩል ተዘርግታላት በነበረች እንኳ የአራስ አልጋ ላይ ነበረ የምትተኛ ው። ሊሊንም ሕፃናቱን እንዳትመታቸው ሂሊ ታደርገው የነበረው ጥንቃቄ ትዝ ብሏት ሌላ ሐሳብ መጣባትና «እስከ አሁን ሳልጠይቅሽ ለመሆኑ ልጆቻሽ ማንን ነው የሚመስሉት?» ስትል ከአሌክሳንድራ ጉን አልጋው ላይ ተቀመጠችና ጠየቀቻት።

አሌክሳንድራ አህጉ ባቀረበችላት ጥያቄ ፈገግ አለችና «ትልቋ ማሪ ቁርጥ እንቺን ነው የምትመሰለው። አቋቋሚ ፀጉሯ... ሁሉ የእንቺ ትክክል ግልባጭ ነው። እከሴል ደግሞ በሕፃንነቴ የተነሳሁትን ፎቶግራፍ ትመሰላለሽ። በሁለቱ መካከል የወለድኩት ወንድ ልጅ ግን በአራስነቱ ሞተብኝ» አለች በዚህ ትዝታዋ ሰውነቷ ስቅጥጥ ብሎ። ሂሊ ከብዙ ዓመታት በፊት ያለወረደችው ፅንሰ በዚያን ወቅት ለመጀመሪያ ጊዜ ታወሳት። ከዚያን ወዲህ ከሕፃናት ጋር ምንም ዓይነት ግንኙነት እንዳይኖራት ትጠነቀቅ ነበረ። አሁን ግን ከምትወዳት አሌክሳንድራ የተወሰዱ ሁለት የአህጉን ልጆች ልታይ ነው።

«ፈረንሳይኛ መናገሩን አልረሳሽውም?» ስትል አሌክሳንድራ ጠየቀቻት።

ሂሊ ፈገግ አለችና «ብዙ ቢረሳኝም እንደነገሩ ከሕፃናቱ ጋር ስመግባባት ያህል የሚያቅተኝ አይመስለኝም» ስትል መለሰችላት።

“በፈረንሳይኛ መግባባት ካልቻላችሁ፣ በእንግሊዘኛም ልትነጋገሩ ትችላላችሁ። እናቴ ለራሷ ስትል ማሪንም አክሴልንም እንግሊዘኛ አስተምራቸዋለች።”

“ልትመለንን ይገባታል! አስቲ ስለ ባልሽ ደግሞ አጫውቼኝ አለች ሂላሪ ለምትሰማው ሁሉ ጉጉቷ እየጨመረ።”

አሌክሳንድራ እህቷን የምትደብቃት ምንም ነገር ሊኖር አይችልም። እንዴት አድርጋ እንደምትገልፀው ቢያስጨንቃትም “ብጣም አስቸጋሪ ሰው የመሆኑን ያህል በዚያው መጠን ብልህ ነው። ከእኔ የሚጠብቃቸው ብዙ ነገሮች አሉ። በቤታችን ውስጥ ፈላጭ ቆራጩ እርሱ ነው። ከእርሱ ፍላጎት ውጪ ዝንፍ ብዬ ብገኝ መጻጎት ነው የሚያወርድብኝ” አለችት።

“እና እንደዚህም ሆኖ አብራችሁ በሰላም ትኖራላችሁ?” ስትል ሂላሪ በመገረም ጠየቀችት። ይህ ለርሷ ሰምታ የማታውቀው አዲስ ነገር ነበረ።

“ስለ ለመድኩት ምንም አይመስለኝም። ደግሞም ላይ ላዩን ፍፁም ኮስታራ ቢመስልም ልቡ የዋሀ መሆኑን አውቃለሁ። እኔንም ልጆቼንም ሲበዛ ይወደናል” አለችና ትንፋሽ እንደ ማግኘት ብላ፤ “ይወደን ነበረ ማለቱ ይመረጣል መሰለኝ? ከአሁን ወዲያ ትዳራችን ጤናማ ሆኖ መቀጠሉን እንጃ። በተለይም ስለ ወላጆቻችን ታሪክ ሳጫውተው የደነገጠው ድንጋጤ እያደርስ ነበረ!”

“አባታችን እናታችንን መግደሉንና ሕይወቱንም በገዛ እጅ በማጥፋቱ ነው?”

“አዎን! ያ ድርጊት በእንቺ ሕይወት ላይ የመጣውን ለውጥ ያህል በእኔም ሕይወት ላይ ይኖረዋል ብዬ እሰጋለሁ። ሚጋን ግን ከዚህ ሁሉ ነፃ ናት” ስትል ነበር አሌክሳንድራ ትንሿ እህታቸው ወደነበሩበት ክፍል የገባችው። ፓተርሰንን በሕመም ከመስቃየቱም በምሽቱ የተፈራረቀበት ስሜት ተጨምሮ የሰላም እንቅልፍ ሊወስደው ባለመቻሉ የሚያደነዝዝ መርፌ ወግታው መምጣቷ ነበረ።

“ገላው በያለበት መፈነዳዳት ጀምሯል። ስለዚህ በሕይወት ለመቆየት ብዙ ሰዓት የሚኖሩት አይመስለኝም” አለች እህቶቿ ወደ ተቀመጡበት አልጋ እየመጣች። ሂላሪ ሚጋንን ያን ጊዜ ነበረ ልብ ብላ

ያየችት። በመልካም ሆነ በቁመናዋ የአሌክሳንድራ መንትያ ነበር የምትመስለው።

“ሞት የርሱንም ደጅ በተራው ሊያንኳኳ ነው?” ስትል የፊት መታመስ እየተነበባት ተናገረች።

“አዎን! ለማንም እንደማይቀር ሁሉ” ብላ ሚጋን መለሰችላት። ሂላሪ ስለ ፓተርሰን የምታስታውሰውን ሁሉ ለእህቶቿ በማጫወት ላይ እንደነበረች ነው፤ ቻፕማን ሲሰናበታቸው በሩን ከፍቶ ከደፉ ላይ የቆመው። ከእንግዲህ እህትማማቾቹ ብቻቸውን ሆነው የልባቸውን መጨዋወት አሰባቸው። ቻፕማን ግዳጁን በሚገባ ተወጥቷል።

“ዳግመኛ እንደምንገናኝ ተስፋ አለኝ።” ስትል ቅድሚያ ምኞቷን የገለፀችው አሌክሳንድራ ናት። ቻፕማን ግን ተስፋ እንደቆረጠ ሰው ራሱን በመደጋገም አወዛወዘ። ከፊቱም ላይ የሚነበበው የቅሬታ ፈገግታ ነበረ።

“ሰውደፊቱ እንደ እናንተ የተጠፋፋ ሰው እንዳፈላልጋችሁ እስካልጠየቃችሁኝ የምንገናኝበት ምክንያት የሚኖር አይመስለኝም። ይህንን የመሰለ አጋጣሚ ደግሞ ተደጋግሞ የሚከለት አይደለም” አለና ሶስቱንም ተራ በተራ ከተመለከተ በኋላ “ከእናንተ በመለየቱ የሚሰማኝ ሐዘን ከባድ ነው” ሲል ተናገረ። በእርግጥም ላለፉት ጥቂት ወራት ቀን ከሌሊት በውኑም በእንቅልፉም የሚያስበው ስለ እነኚህ ሶስት እህትማማቾች ነበረ። ከፊል ሕይወቱም አድርጎ ሊቆጥራቸው በቅቷል። በተለይም አሁን ጭንቀት የሆነበት ከሂላሪ የመለየቱ ጉዳይ ነው። አንጀቱ ተላውሶላታል፤ መንፈሱ ቆስሎላታል በልቡም አልቅሶላታል። ምን እንደሚያደርግላት ግራ ገብቶታል።

“ለሁላችሁም መልካም ዕድል እመኝላችኋለሁ” ብሎ በደመ ነፍሱ ከተናገረ በኋላ ሊወጣ ሲል ሚጋን ፈጠን ብላ በመራመድ ደርሳበት “ብጣም ነው የማመሰግንህ ሚስተር ቻፕማን” አለችና ጉንጨን ሳም አደረገችው። እንደታላቅ ወንድም ያህል ነበረ የወደደችው። “አግር ጥሱህ ኬንታኪ ከመጣህ እንድትጠይቀኝ እሺ?” አለችው።

“ኬንታኪ ብዙ ጊዜ የመቆየት ዕቅድ አለሽ?” አላት ቻፕማን ከእህትማማቾቹ ጋር ሲጫወት ቢቆይ ፈቃዱ ነበረና።

ብርቅርቅታ

‘እስከነጭራሹም ከዚያ የመውጣት ምኞት የሰኘም’ አሰኝና ፈገገ አሰኝ ።

‘ቆራጥ! ሚጋን ጉብዝ!’ አሰና ትከሻዋን መታ መታ አድርጎ ወደ አሌክሳንድራ ሲመለከት እርሷም ሮጣ መጥታ ከእቅፋ ውስጥ ገባችና ጉንጨን ሳም አድርጋ ‘ሳደረግኳልን ውለታ ሁሉ በጣም ነው የማመሰገንህ’ አሰኘው።

ቻጥማን አዲሱን የፀጉር አበጣጠሯን በአድናቆት እያየ ‘ከእንግዲህ የፈረንሳይ መሳፍንት ሚስት መሆንሽ ብቻ ሳይሆን እሜሪካዊ ሴት ወይዘሮ መሆንሽንም አስታውሼ... አዲሱ የፀጉር አለራርሽ እንዴት ያቀነጀሽ ይመስልኸል!’ አሰና አሳቃት።

ሂላሪ ግን እንደ እህቶቿ ሳትቀርበው ለመሰናበት እጇን በሩቁ ዘረጋችለትና ‘ከቢሮዬ ድረስ መጥተህ ልታነጋግረኝ በምክርክቦት ወቅት ስላበሳጨሁህ ይቅርታ አጠይቅሃለሁ’ ብላ ከንፈሯን በግድ አላቃ ፈገገ በማለት ‘ከእህቶቼም ጋር ለመገናኘት ስላበቃሽኝ በጣም አመሰግንሃለሁ’ አሰኘው። እንደ ልማዷ ዓይኖቿ እንባ እያቀረሩ። እርሱም እጇን ጨብጦ ሳይታወቃት ስቦ ከደረቱ አስጠጋት። ከእቅፋም ውስጥ ሳትንቀሳቀስ ሰብዙ ጊዜ ቆየች። እስከ ዘላለሙም እንደዚያ እንዳቀፋት ብትቆይ ፈቃዷ ነበረ።

‘አይዘሽ ሂላሪ! በርቼ! ... ከእንግዲህ ብቸኛ አይደለሽም... የብቸኝነትሽና የሐዘንሽ ጊዜ ከእንግዲህ አብቅቷል...’ ሲላት ቃላቶቹ በጆርዋ ውስጥ እንደመረዋ ደውሉ። ስሜት ሳይጉነትለው በማህተም ታሽጉ የነበረው ልጋ ቀስ በቀስ መቅለጥ ጀመረ። ከእቅፋም ወጥታ ዓይን ዓይኑን ስታየው ቆየች። የሂላሪም ከንፈሮች ለመጀመሪያ ጊዜ ከትዕዛዟ ውጪ ፈገገታ አሳዩ።

‘ቢሮዬ ድረስ መጥተህ ትጠይቀኝ የሰም?’ አሰኘው ሂላሪ እንደ መለማመጥም ጭምር።

‘አጠይቅሻለሁ እንጂ አልፎ አልፎም አብረን ምሳ እንበላን’ አላት ቻጥማን ዓይኖቹ በፈገገታ አየተሞሉ።

‘ብፈለግከው ሰዓት ስልክ ልትደውልልኝና ልትመጣ ትችላለህ’

‘ሥራ ማስፈታት ካልሆነሽ።’

ብርቅርቅታ

‘ግድየሰም በተጨማሪም ቤቴን ላሳይህ ስለምችል ከዚያን በኋላ ቢሮም መምጣት አያስፈልግ ይሆናል’ ብላም እጅ ለእጅ እንደተያያዙ ወደ በራፉ አመሩ። ሂላሪ አለማወቅ እንጂ ቤቷን እንኳን ስቻጥማን ቀደም ሲል በውጪውም ቢሆን አይቶታል። ከመኪናው አድርሰውት በመመለስ ላይ እንዳሉ ሂላሪ ከደስታዋ ብዛት የተነሳ እንባዋ አየተናነቃት ነበረ። በአንድ ቀን... ያውም በአንድ ምሽት በምትወዳቸው እህቶቿ ተከባለች... ሌላም የሚወዳት ሰው ስለመኖሩ እርግጠኛ ለመሆን የበቃችው ዛሬ ነው።

አሌክሳንድራ ክፍል እንደ ገቡም ሂላሪ ከመካከል ሁለቱ እህቶቿ በግራና በቀኛ ተቀምጠው ሲያወሩ አመሹ። ለወሬው አቀንጂ ሚጋን ነበረች። በተለይም አሌክሳንድራን የማትጠይቃት ጥያቄ አልነበረም። ስለ ባሏ ... ስለ ቤተሰቦቹ... ስለ ፓሪስ... ስለ ሪቪየራ... ስለ መኖሪያ ቤቶቻቸው እበዛዝ ... ስለ አሽከርቻቸው ... ስለ ልጆቿ ... የልጅ ነገር ሲነሳም አሌክሳንድራ በተራዋ ሚጋንን ልጅ የመውለድ ፍላጎት እንዳላትና እንደሌላት ጠየቀችት። ለሕክምና ሙያዋ እንቅፋት እስካልሆነ መውሰዱን እንደማትጠላ ነገረችት። የሚያወሩት ሁሉ አብሮ እንዳደገ እህትማማች እንጂ ለሰላሳ ዓመት ያህል የተለያዩ ሕይወት እንደመሩ ሁለት የተለያዩ ሴቶች አልነበረም።

ሂላሪም በእህቶቿ ውይይት መሐል ጣልቃ ገብታ ‘እኔስ ልጅ የሚባል ነገር ፈልጌ አላውቅም። ልጅም ስለሌለኝ ቅሬታ አይሰማኝም’ አለች። ሂላሪ ውሸቷን ነበረ። ያንን ፅንሰ በማለወረዳ አሁንም ሆድ ሆዷን ይበላታል። ቀጠል አድርጋም ‘በወጣትነቴ እንኳን ቢሆን መቼም ሌሎቹ ሲወልዱ ሳይ ልንን አችላለሁ። በአሁኑ ወቅት ግን የመውለጃ ጊዜዬ የተላለፈ ይመስለኛል’ አለች።

‘ዕድሜሽ ስንት ሆነና?’ ስትል ሚጋን ሐኪሟ ግንባሯን ቋጠሮ አድርጋ ጠየቀችት። ሚጋን የራሷም ሆኖ የእህቶቿ ዕድሜ ይዘነጋት ነበረ።

‘ሰላሳ ዘጠኝ አለቻት ሂላሪ።’

‘በአሁኑ ጊዜ በተለይም በሰለጠነው ህብረተሰብ እካባቢ በዚህ ዕድሜ መውለድ የተለመደ ነው’ አሰኝና ሚጋን ፈገገ እንደማለት ብላ ‘እኔ በምሰራበት መንደር ውስጥ ገና የአስራ ሁለትና የአስራ ሶስት ዓመት ልጃገረዶች ናቸው የሚወልዱት። በእኛ በእህትማማቾቹ መካከል

በርቅርቅታ

ልዩነት እንዳለ ያህል በኮኔክቲክት ተራራ ላይ በሚኖሩ እናቶችና በኒውዮርክ ሌቶች መካከል አለ። አሌክሳንድራ አንድ ጊዜ በፓሪስ በሌላ ጊዜ በሪቪየራ የበጋ የክረምት የፀደይ ... ማሳለፊያ ሕንፃ ቤቶችና ቪላዎች ታማርጣለች። እኔ ደግሞ የምኖረው ዓመቱን ሙሉ በአንዲት ጎጆ ውስጥ ነው። ሂሳብም ብትሆኒ የትልቅ ዜና አገልግሎት ድርጅት ዋና ሥራ አስኪያጅ ነኝ። ምን ያህል ዕድለኛ እንደሆንኸ ይለማሻል? አለች ሚጋን።

“አይ ዕድል! እንዲህ አድርገው ዕድል የለ! ከዛሬ ሃያ አምስት ዓመት በፊት ባየሺን ኖሮ እንደዚህ ባላልሽም ነበረ” አለች ረጋ ባለ እንደበት።

“እስቲ የደረሰብሽን አንድ በአንድ አጫውቼኝ። ለእኛ ስትይ የተለቃየሽውን ሁሉ ማወቅ ይኖርብናል” ስትል ሚጋን አሌክሳንድራንም ወክላ ተናገረች። ሂሳብ ያንን ታሪኳን ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው አንድ በአንድ አጫውተቻቸው። ያንን ረጅም የከፋና የበደል ታሪክ ስታወጋቸው ከሁለት ሰዓት በላይ ፈጀባት። በሆዲ የቋጠረችውን ሁሉ ለእህቶቿ በመናገሯ እጩታ ተሰማት። ሁለቱም እህቶቿ ከግራና ከቀኝ አቅፈው እንባቸውን አብረዋት አፈለሱ። እርሷ በአለፈችበት የሕይወት ውጣ ውረድ ውስጥ በዓይነ ሕሊናቸው አብረዋት ተጓዙ፤ ተመላለሱ። ወደየመኝታ ክፍላቸውም የሄዱት ሊነጋጋ ሲል ነበረ።

እስከ እኩለ ቀን ድረስ ሁሉም በእንቅልፍ ላይ ነበሩ። ቀድማ የተነሳችው አሌክሳንድራ የእህቶቿን መኝታ ክፍል በር በመቆርቆር ከቀሰቀለቻቸው በኋላ ስልክ ለመደወል ወደ ምድር ቤቱ ወረደች። በቅድሚያ ወደ ኒውዮርክ ደውላ ከእናቷና ከልጆቿ ጋር ስትነጋገር ከግማሽ ሰዓት በላይ ቆየች። ከሁለት ቀናት በኋላም እንደምትመለስ ለእናቷ ገልጻለች ስልኩን ዘጋች። ቀጠለችናም ወደ ሄነሪ ለመደወል የሰልኩን መነጋገሪያ አነሳች። ግን ፍርሃት ፍርሃት ሰላላት መናገሪያውን መልሳ አስቀምጣ ወደ መኝታ ክፍሏ ሄደች። ገላዋን ተጣጥባ ወደ ሂሳብ ከፍል ስትገባ ሚጋንን እዛው አገኘቻት። እንደ ድርጅቱም እንደ ሕፃንነት ጊዜያቸው ሂሳብ የሚጋንን ፀጉር አበጥራ እየጉነጉነችላት ነበረ። ሚጋን ዛሬም የለበሰችው ጂንስ ሱሪና ሽሚዝ ሲሆን በዚያ ከፀጉሯ አበጣጠር ጋር ላያት የሕክምና ዶክተር ቀርቶ ገና አፍላ ኮረዳ ነበረ የምትመለሰው። አሌክሳንድራም በእህቷ ሁኔታ ከልብ ነበረ የሳቀችባት። ግን ሂሳብም ሆነች አሌክሳንድራ በዚያን ቀን ሁሉም በልጃገረድ ዕድሜ አካባቢ ያሉ

በርቅርቅታ

ነበረ የሚመስለው። ከሁሉም ትከሻ ላይ የኦርጅና ጫና የወረደ ይመስላል። ሂሳብ እህቶቿን አግኝታለች ... ቻፕማንንም የምትረሳው አልነበረችም። አሌክሳንድራ ስለ ሄነሪ ማለቡንም ትታዋለች። ከእንግዲህ የሚወዷት ልጆቿ፤ እህቶቿ ሂሳብ ሚጋን አሏት። እናቷም ማርጋራት ሌላዋ መፅናኛዋ ነበረች። ሚጋን በሙያዋ ለማገልገል ሚስተር ፓተርሰንን እየተመላለሰች ለማየት ከምትለያቸው በስተቀር አፍ ለአፍ ገጥመው እንዳወሩ ነበር የዋሉት።

“ዛሬም እንደትናንቱ ስናወራ ካደርን ነገ መነሳታችንንም እንቅ ስትል ሂሳብ እህቶቿን እያየች ፈገግ አለች።

አሌክሳንድራ ግን ፊቷ ቅዝቃዛ እያለ “ነገ ወደኒውዮርክ ልትመለሻ ነው? አይደለም እንዴ ሂሳብ?” ስትል ጠየቀቻት።

“አዎን! ስኞ ጠዋት ስብሰባ ስለሚኖርብኝ ቢያንስ ማታ ገብቼ ማደር አለብኝ። የአንቺ ዕቅድ እንዴት ነበረ?” አለቻት።

“እኔ እንኳን እስከ ስኞ ለመቆየት ፈልጌ ነበረ። አንቺ ነገ የምትሄጂ ከሆነ ግን አብራሽ መሄዱን እመርጣለሁ። በተጨማሪም ልጆቼም እናቴም ሲናፍቁኝ ይችላሉ”

“በጣም ጥሩ! በእኔ መኪና ልንሄድ እንችላለን። ከተቻለም ከእናትሽና ከሕፃናቱ ጋር አብረን እራት ለመብላት ለመድረስ እንሞክራለን።”

“ምን ያህል ደስ ይለኝ መሰለሽ ሂሳብ! ኒውዮርክ ውስጥ ለአንድ ሳምንት እሰነብታለሁ። ስለዚህ በየቀኑ ልንገናኝ እንችላለን” አለችና ባሏን እንደማስታወስ ብላ “ከእንግዲህ ሄነሪ ፈታኝም አልፈታኝም ጉዳዩ አይደለም። እንዳውም በቅርቡ ፓሪስ ድረስ መጥተሽ እንደምት ገብኚን እርግጠኛ ነኝ አለች አሌክሳንድራ።

“አትጠራጠራ” አለችና በመሳቅ ላይ እንዳለች ሚጋን ሚስተር ፓተርሰንን አይታ ወደ ክፍሉ ውስጥ ገባች።

“ከሁሉ ምን ተንኮል እየሸረባችሁ ነው?” ስትል ሚጋን እህቶቿን ተራ በተራ በፈገገታ እያየች ጠየቀቻቸው።

ብርቅርቅታ

“ኒውዮርክ ውስጥ ለጥቂት ቀናት ያህል ስንዝገባ ለመከረም ዕቅድ እያወጣን ነው። እና ትንሿ ሚጋን ከእኔ ጋር አብራ እንድትከርም በዚህ አጋጣሚ ልመናዬን አቀርብላታለሁ አለች ሂሳብ እየሳቀች።

“ለምን? ከእኔ ጋር ነው አብራ የምትቆየው ስትል አሌክሳንድራ ክርክር ከፈተች። የሚጋን ውሳኔ ግን ከእህቶቿ ፍላጎት ለየት ያለ ነበረ።

“ከሁለታችሁም ጋር ተራ በተራ አድር ነበረ። ግን የሚስተር ፓተርሰን ቁርጣቸውን እስካላየሁ ድረስ ትቻቸው ለመሄድ አልችልም። ከሙያ ግዴታዬም ሌላ የሕሲና ዕረፍት ስለማይሰጠኝ ለጥቂት ቀናት እዚህ መቆየት ይኖርብኛል። ከዚያም ወደ ኒውዮርክ እመጣለሁ አለች ሚጋን።

በዚያን ምሽት ራት በመብላት ላይ እንዳሉ ቈውውታቸው ከአንዱ አርዕስት ወደ ሌላ ሲንከባለል ቆይቶ በመጨረሻም ላይ የጆን ቻፕማን ወሬ ተነሳ።

“ከቢሮዬ ዘው ብሎ ገብቶ ከፊት ለፊት ሲቆም አደጋ ሲጥልብኝ የመጣ ሰው መስሎኝ ደንግጫ ነበረ አለችና ሂሳብ እህቶቿን አሳቀቻቸው።

“እኔ ግን ለመጀመሪያ ጊዜ ሳየው በመልክ መልካም ቁመናው በመማሪኬ የሚወደድ እንጂ የሚፈራ ሰው ሆኖ አላገኘሁትም ስትል አሌክሳንድራ በእህቷ ለነጋገር ተሳለቀች።

ሚጋንም ቀጠል አድርጋ “እኔም እንደ አሌክሳንድራ የሚፈቀር እንጂ የሚጠላ ሆኖ አልታየኝም ስትል በተራዋ አሾፈች። ሶስቱም ውስጥ ውስጡን ተነቃቅተው ነበርና እንደ አፍላ ልጃገረዶች ሲሳሳቁ ቆይተው ‘ቻፕማን ሚስት ይኖረው ይሆን?’ በሚለው ጥያቄ ላይ ውይይታቸውን ቀጠሉ።

“ሚስቱን ፈትቶ በወንድላጤነት እንደሚኖር የነገረኝ ይመስለኛል አለችና አሌክሳንድራ ወደ ሂሳብ ቆረጥ አድርጋ አየች።

ሂሳብ ምንም እንደማታውቅና ግዴላሽ በመምሰል ትከሻዋን ሰበቅ በማድረግ ነገሩን እንደቀላል ለማለፍ ብትሞክርም እህቶቿ ከፊቷ ላይ ያነበቡት ስሜት ነበረ። ስላወቀባት ደግሞ ሂሳብ ቅንጣት ያህል

ብርቅርቅታ

አላፈረችም። ከእንግዲህ ምስጢረኞቿ የሚሆኑት አክሲንና ሚጋንን አግኝታለች። በማዕበል ሲታወክ በሞገድ ሲንገላታ የከረመ መርከብ ከወደብ ሲደርስ የሚለማው እጩይታ ያህል በሐዘን የደማው የሂሳብ ልብ በሥቃይ የቆሰለው የሂሳብ መንፈስ ከእንግዲህ የሚፅናናበት ምሽግ ባለቤት ሆኗል።

ምዕራፍ ሃያ ዘጠኝ

በማግስቱ ከበረንዳ ተቀመጠው ለረጅም ሰዓታት ሲያወሩ ቆዩ። ሰውደፊቱ መቼና የት እንደሚገናኙ በየሰንት ቀናት ደብዳቤ እንደሚሰጠው ወጡና ስልክ እንደሚደዋወሉ ተወያይተው እንደጨረሱ የሂላሪና የአሌክሳንድራ መሄጃ ጊዜ ቀረበ። ሚጋንን ሁለቱም እህቶቿ ተራ በተራ አንገቷን አቅፈው እያሰቀሱ ከሳሚት በኋላ ወደ መኪናቸው ገቡ። እርሷም መኪናውን ከዓይኗ አስተሰወር ድረስ እጇን ስታውለበልብ ቆይታ አንገቷን እንዳቀረቀረች ወደ ቤት ተመለሰች። እርግጥ እህቶቿን ከጥቂት ቀናት በኋላ ኒውዮርክ ውስጥ ታገኛቸዋለች። ያም ሆኖ ግን የትንሿ የሚጋን ልብ ከእህቶቿ ጋር አብር ተጓዘ።

በዚያን ጊዜ ሚስተር ፖተርሰን በከባድ እንቅልፍ ላይ ነው። ሚጋንም የማደንዘዣ መርፌ የወጋችው ሂላሪና አሌክሳንድራ ከተለያዩበት በኋላ ነበረ። እንደ ዓይኑን ብቻ ገርቦብ አድርጎ ከፈተና እህትማማቾቹን በእይታ ለመሰናበት ከአንዷ ወደ ሌላዋ አንገረዋለው። ፈገግ ለማሰትም ሞከረ። ሂላሪ ሰረጅም ጊዜ አቀርቅራ ስታየው ቆየችና የሚተናነቃትን እንባ በመቆጣጠር ከእህቷ ቀድማ ከቤት በመውጣት ወደ መኪናው ሄደች። አሌክሳንድራም ወዲያውኑ ተከትላት ከመኪናው ገብታ ከአጠገቧ ተቀመጠች።

በጉዞም ላይ እንዳሉ “ውሎ የሚያደር ይመስልሻል?” ስትል አሌክሳንድራ ሂላሪን ጠየቀችት።

“ማን ያውቃል። ግን እንደዚህ ከሚሰቃይ ቶሎ ቢገላገል የሚሻል ይመስለኛል” አለች ሂላሪ። በፓተርሰን ላይ ያላት ያ ሁሉ ጉሜ ከመቅፅበት ተወግዷል ባይባልም በሁኔታው አዝናስታለች። በባዶም ቤት ብቻውን ከሚሆን ሚጋን ልታስታምመው በመቅረቷም ውሳኔዋን በሆዳ ደግፋዋለች።

ኒውዮርክ የደረሱት ከራት ሰዓት በፊት ነበረ። መኪናዋም ከአሌክሳንድራ ሆቴል ፊት ሰፊት እንደቆመ ሂላሪ እህቷን በውጪ ተሰናብታት ወደ መኖሪያ ቤቷ በሄደች ፍላጉቷ ነበረ። የሰጠችውም ምክንያት የአሰባሰቧን መጉሳቆል ይሁን እንጂ ሂላሪ ግን የፈራችው ሌላ ነገር ነው። የአሌክሳንድራ ልጆች አክስታቸው መሆኔን ሲያውቁ ያልወደዱኝስ እንደሆነ? የሚል ሥነ ልቦናዊ ጥርጣሬ አደረባት። ማለትም በአባታቸው በኩል የመሳፍንት ዘሮች በመሆናቸው ሊንቁኝ ይችላሉ ስትል ፍርሃት ገብቷታል። አሌክሳንድራ ግን የሂላሪን እጅ ጉትታ ካወረደችት በኋላ እንደተያያዙ ወደ ተከራየችው ልዩ የሆቴል ክፍል አመሩ። በሩንም ከፈት ከማድረግ አክሱል ከመቀመጫዋ ተነስታ በመወረወር ከእናቷ አንገት ላይ ተጠመጠመች። ሂላሪም ባየችው ክው ብላ ደንግጣ ቆመች። እንባዋ ተሰል ብሎ ፈሰሰ።

አሌክሳንድራ የልጇን ፀጉር እያሻሸች ወደ ሂላሪ አዞረችትና “ማንን መሰለሽ ዛሬ ይገልጻለሽ የመጣሁት የእኔ ፍቅር? ይቺ የምታያት ሴት ማንስ መሰለችሽ?” አሰቻት። በዚያን ጊዜ አክሱል በአረንጓዴ ዓይኖቿ ያቺን ረጅም ጥቁር ፀጉር ያላትንና ቁመና መልካም ሴት ስታያት ቆይታ “ማን ናት እርስዋ?” አሰች።

“እህቴ ናት” ብላ አሌክሳንድራም ታሰቅስ ጀመረ። ልጇንም ከተጠመጠመችበት አንገቷ ላይ አውርዳ በአንድ እጇ የሂላሪን እጅ ያዘችና “ከተሰያየን ብዙ ጊዜ ሆኖን ነበረ። ዛሬ ግን ተገናኝንና እናንተን ላሳያት አመጣኳት። ሌላም ሚጋን የምትባል ትንሽ እህት አለችኝ። እርሷም ሰሞኑን ትመጣለች። ይቺም አክስትሽ ሂላሪ ናት” ስትላት አክሱል መጀመሪያ እንደ ማመንታት አሰች። ሂላሪ እጅቿን እንደ ዘረጋችላት ስታይ ግን ሮጣ ከእቅፏ ገባች። ሂላሪም ከአንገቷ ሥር አቅፋ “አክሱ ልጅ... የምወዳት የእህቴ ልጅ...” ስትል የደሰታ እንባ አፈሰሰች።

ቀጥላም መጥታ የሳመቻት ማሪ ነበረች። ማሪ ትንሽም ቢሆን ነፍስ በማወቁ ለአክስቷ ተገቢውን ክብር በመስጠት ነበረ የተዋወቀችት። ከሂላሪ የምትመሳሰልበት በመልክና በቁመናዋ ብቻ ሳይሆን በፀባይም ጭምር ነበረ። ከአሌክሳንድራም ይልቅ ከሂላሪ ማሕፀን ነው የወጣችው ማለቱ ይቀላል። ለአክስቷ ፍቅሯን የገለፀችበት መንገድ ቢኖር እጇን እንደያዘች ከጉኗ ባለመለየቷ ነው።

ብርቅርቅታ

ከማርጋሬት ጋር ሁሉ ሲተዋወቁ ማሪና ሂሳብ እጅ ለእጅ እንደተያያዙ ነው። ማርጋሬትም በበኩሏ ሂሳብን ያየችት በአሌክሳንድራ ዓይን እንደ እናት ነበረ። አቅፋ ከላመቻት በኋላ 'ደህና ነሽ ሂሳብ? እህትማማቾቹ ለመገናኘት በመብቃታችሁ ምን ያህል ደስታ የተሰማኝ ይመስልኛል?' ስትል ክልብ የመነጨውን ስሜቷን እንባዋን በማፍሰስ ጭምር አሳየች።

ከዚያም ከሰፋ ላይ አረፍ እንዳሉ ትንሿ አክሴል ከእናቷ ጭን ላይ ማሪ ደግሞ ከሂሳብ ጉን ተቀመጠ። 'ላምንድነው እስከዛሬ አክስታችንን ሳታሳይን የቆየሽው?' ስትል ጥያቄ ያቀረበችው ግዴሳሿ አክሴል ነበረች።

'እይው አክሴል እንደ እናንተ ትንንሽ ልጆች በነበርንበት ወቅት በዙ የሚያሳዝን ነገር ደርሶብን ነበረ። በመሆኑም እህትማማቾቹ ለመለያየት በቃን። በተለይ ሂሳብ እንደ እኔ ዕድለኛ ባለመሆኗ የሥቃይ ዓመታትን አላልፋለች። ያ ሁሉ ሆኖ ዛሬ ለመገናኘት በቃን ስትል አሌክሳንድራ መለሰችላት።

'አይ' ስትል ከንፈሯን በመምጠጥ ፀፀቷን ማሪ ስትገልፅ አክሴል ግን የልጅ ነገር ነውና ወዲያውኑ ወደ ሌላ ነጥብ ዘላ 'መቼም እማዩ ትናንትና እንዴት ደስ ብሉን ዋልን መሰለሽ? አያታችን ያላስጉብኝችን ቦታ የለም። በመጨረሻም ላይ ሲኒማ ይዛን ገብታ ማታ ላይ ነው ወደ ሆቴላችን የተመለስነው' ስትል የመሰላትን ትልቅ ዜና አበሰረች። አዋቂዎቹ ይላላቁበት እንጂ ታላቅ እህቷ ማሪ ግን በወሬኛነቷ ታዘባት በዓይኗ የቁጣ መልዕክት አስተላልፋላት ነበረ።

እራት ከተሰላና ለማወራረጃም ሽምግኝ ቀርቦ በመጨዋወት ላይ እንዳሉ የሕፃናቱ የመኝታ ጊዜ በመድረሱ አሌክሳንድራ ልታስተኛ ቸው ሄደች። ሂሳብም በዚህ አጋጣሚ ማርጋሬትን ብቻዋን በማግኘቷ ገብቷት ስለነበረው ሥጋት አነሳችባት።

'በጣም እንደምትወድሽ ደጋግማ ነው የነገረችኝ። ስለ ክምት ደብርንም አንስታ ብዙ አጫውታኛለች። እንደ ወላጆቿ የምትቆጥረው እናንተን ብቻ ለመሆን ጥርጣሬ አይግባሽ' ስትል ሂሳብ አረጋጋችት።

ብርቅርቅታ

ማርጋሬት የሂሳብን እጅ በፍቅር ጭብጥ አድርጋ ያዘችና 'ሰለ ባሏ ሰለ ሄነሪ ያነሳችብሽ ነገር ነበር?' ስትል ጠየቀችት። ሂሳብ ራሷን ጉንበስ በማድረግ 'አዎን አለቻት።

'ይኸውልሽ ከመጣን ጀምሮ አንድ ጊዜ እንኳን ስልክ አልደወለም። ቢያንስ ቢያንስ ልጆቼን ማነጋገር ነበረበት። እና ጨካኛ ለመቁረጡ ይህ ብቻውን አላማኝ ማስረጃ ሆኖ ነው ያገኘሁት። አሌክሳንድራን አትገነዘብ ስል መክሬክት ነበረ። ግን እምቢ አለችኝ አለች ማርጋሬት።

'እዚህ ላይ ደግ አደረገች' ስትል ሂሳብ መለሰች። ቀጠለችናም 'እንደ እኔ አሌክሳንድራ የተሸፋፈነ ኑሮ ትኑር አልልም። መወደድ ያለባት በራስነቷ ነው እንጂ በወላጆቿ ማንነት መሆን የለበትም። ስለዚህ ሐቁን ተረድቶ ራስን ማስተካከል ይኖርበታል ነው የምለው' ስትል አስተያየቷን ሰጠች።

ማርጋሬት የቅሬታ ፈገግታ በማሳየት 'አይ ሂሳብ ሄነሪን ብታው ቂው ኖሮ እንዲህ ባላልሽም ነበረ' አለችት።

ያን ጊዜ አሌክሳንድራ በመመለሷ የተጀመረው ውይይት ሳያልቅ ተቋረጠ። አሌክሳንድራ ሕፃናቱን እንዲተኙ ብታደርጋቸውም ከአክስታቸው ጋር ሲጫወቱ ለማምሸት ፍላጎት ነበራቸው።

'ነገ ከሰብሰባ እንደወጣሽ እንደምትመጪ ነገራ ነው ልጆቼን አጠብቄ ያስተኛኋቸው' አለችት አሌክሳንድራ ሂሳብን።

'ብቀጥታ እንጂ ከዚያ በኋላ ቀኑን ሙሉ አብረን ነው የምንውለው። እንዳውም ከሰዓት በኋላ ቢሮዩን አንድ በአንድ ሳስጉብኛ ቸው ነው ዕቅድ' ስትል ሂሳብ መለሰችላት። ሂሳብ ከአሁኑ አክስት በመሆኗ ውስጥ ውስጡን የተሰማት ኩራት ሌላ ነበረ።

ከዚያም በማግስቱ ስለሚገቡበኛቸው ሌሎች ተጨማሪ ሥፍራዎች ከተነጋገሩ በኋላ ሂሳብ ልትሰናበታቸው ተነሳች። ከእህቷም፣ ከማርጋሬትም ጋር ተቃቅፈው በመሳሳም ተለያዩ። 'ደስ ያለሽ ይመስለኛል አክሲ ትክክል አይደለሁም?' ስትል ጠየቀችት።

“በጣም ነው ደስ ያለኝ እማማ ሁለቱንም እህቶቼን ለማግኘት በመብቃቱ በጣም ዕድለኛ ነኝ። ከገመትኩት በላይ ነው ደስታ የተለማኝ አለችና ማረጋገጫትን አቅፋ “በዚህም ደስታዬ ወቅት ከእኔ ባለመለየትሽ ደስታዬን እጥፍ እጥፍ ያደርገዋል” አለች አሌክሳንድራ። ከዚያም ከማርጋሬት መኝታ ከፍል ገብተው ባለፉት ሁለት ቀናት ከእህቶቿ ጋር ስላሳለፈችው ሕይወት አንድ በአንድ ስታጫውታት ቆየች።

ምዕራፍ ሰላሳ

በማግስቱ ሂላሪ ምሳ የበላችው ከአሌክሳንድራና ከሕፃናቱ ጋር ነበረ። ማርጋሬት የሆነ ምክንያት ፈጥራ ተለይታቸዋለች። ይኸውም ናፍቆታቸውን እንደልባቸው እንዲወጡ በማለቧ ነበረ። ሂላሪ አሌክሳንድራንና ሕፃናቱን የምትመራውን የዜና አገልግሎት ድርጅት ቢሮዎች አንድ በአንድ አዘዋውራ አስገብኛቸው። ከዚያም በከተማው የሚገኙትን የተለያዩ መናፈሻ ሥፍራዎች፣ ዝነኛ የትያትር ቤቶች፣ የንግድ ድርጅቶችና... ወዘተ ስታሳያቸው ቆየች። ለሕፃናቱ የተለያዩ እሽንጉሊቶች ስትገዛ ለእህቷ ደግሞ መታለቢያ የሚሆን በሱል የተለራ ያንገት ጌጥ አበረከተችላት። በመጨረሻም ላይ ያሳየቻቸው ይኖሩበት የነበረውን የዱሮ መኖሪያ ቤታቸውን ነበረ። ሂላሪና አሌክሳንድራም ወላጆቻቸውን አስታውሰው አንገት ለአንገት ተቃቅፈው ሲያለቅሱ ምክንያቱ ያልገባቸው ሕፃናት ልጆቻቸውም ሆኑ አላሬ አግዳሚው መንገደኛ እንደጉድ ያዩዋቸው ነበረ። ለአሌክሳንድራም ሆነ ለሂላሪ የውቧ እናታቸው የሶላንጅ ትዝታ፣ የዝነኛው አባታቸው የምክር ሰቀቀን ያንን መኖሪያ ቤት ሲያዩ ሳይታወቅ ተቀስቅሶባቸው ለተመልካች እንቅስቃሴ የሆነውን ለቅሷቸውን የገቱት “እረ ሰው ይታዘባችኋል” ብላ ትልቋ ሕፃን ማሪ በነገር ስትገጫቸው ነበረ።

ሂላሪ፣ ማሪ፣ አሌክሳንድራና አክሴል እጅ ለእጅ እንደተያያዙ መንገዱን አቋርጠው ወደ ፒዮር ሆቴል አመሩ። ራት አብረው በልተው ሲጨዋወቱ ካመሹ በኋላ ሂላሪ ወደ መኖሪያ ቤቷ ለመመለስ ተነሳች። በበነጋታውም ሥራ ቢበዛባት አንኳን ለምሳ ሰዓት እንደማትቀር ከእህቷ ጋር ተቀጣጥረው ተለያዩ።

ገና ከመኖሪያ ቤቷ ሳሉን ከመግባቷ የሰልክ ድምፅ አንቃጨለ። ስልክ ደዋዩም ጆን ቻፕማን ነበረ። ሚጋን ከሰዓት በኋላ ባለው ጊዜ ውስጥ ሁሉ እህቶቿን በሰልክ ለማግኘት ሳይሳካላት ይቀራል። በዚያን ጊዜም ነው ጆን ቻፕማንን ማነጋገሩን እንደ አማራጭ የተጠቀመችበት።

የሚሰተር ፓተርሰን የቀብር ሥነ ሥርዓት ከሁለት ቀናት በኋላ በኮኔክቲክት እንደሚፈፀም ነግራዋለች።

“የምትሄጁ ከሆነ በእኔ መኪና አብረን እንድንሄድ ላለብሽ ነበረ” አላት ቻፕማን። ሂላሪ ጥቂት እንዲታገላት ጠይቃው ከሁለት ቀናት በኋላ ለላላት ቀጠሮ ማስታወሻ ደብተሯን አገላብጣ አየች። የማያንቀሳቅስ ከባድ ጉዳይ ይጠብቃት ለለነበረ ምክንያቶቹን ጭምር በመግለፅ ለመሄድ እንደማትችል አስቃውቃው “አሌክሳንድራ ግን በቀብሩ ላይ የማትገኝበት ምክንያት ለለማይኖር ደውዬ እነግራትና አብራችሁ እንድትሄዱ አደርጋለሁ” አለችው።

“ችግርሽ ይገባኛል። ለሞኑን ደግሞ ከማታምኚው ቢሮሽ ተለይተሽ ነው የከረምሺው። ለመሆኑ አሌክሳንድራ እንዴት ናት? ልጆቹስ?” አላት።

“ሁሉም ደህና ናቸው። ገና አሁን ነው ከነርሱ ተለይቼ ወደ ቤት የተመለስኩት። ቀኑን ሙሉ አብረን ነው የዋልነው”

“ደስ የሚል ጊዜ አላልፈሽል?”

“በጣም እንጂ ጆን በሕይወቴ ለመጀመሪያ ጊዜ ደስታ የተለማኝ እሁቶቼን ካገኘሁበት ቀን ጀምሮ ነው። በዚህም አጋጣሚ ለለዋልክልን ውሳኔ በድጋሚ አመለግናለሁ”

“በደረቁ ምስጋና የለም እመቤት! አንቺ ባትጋብኸኝም ከኮኔክቲክት እንደ ተመለስኩ ቢያንስ እራት አብረን መብላት ይኖርብናል” አለና ሳቅ ካለ በኋላ “የቱን ያህል መለሰሽ የናፈቅኩሽ ሂሊ ...” አላት በዚያ በገርማማ ድምፁ። ሂላሪ ልትቆጣጠረው የማትችለው ለሜት ሰውነቷን ወረራት። ለሞኑን በፈንጠዝያ በከረመው የሂላሪ ልብ ውስጥ የቻፕማን ፍቅር ለተት ብሎ ገብቶበታል።

“እንድም ጊዜ ቢሆን ስለ አንቺ ከማለብ አላቋረጥኩም” አለ ቻፕማን ቀጠል በማድረግ። ፊት ለፊት ደፍሮ የማይናገራትን ቃላት ሁሉ አሁን በሰልክ ውስጥ አፈለላቸው።

“ለምን?” አለችው ሂላሪ የልቧ ምት ትርታ እየጨመረ።

“በተለያዩ ምክንያቶች የተነሳ እንደ አካሌ ቁራጭ አድርጌ ነው የምቆጥርሽ። ንክ ነህ አትበይኝ እንጂ ...”

“በመጠኑ” ስትል አቋርጣው ሳቀችና “ግን ያንተ ንክነት የሚያስጠላ ዓይነት አይደለም። ለሥራህ ካለህ ፍቅር የተነሳ የጉሻሽመህ ይመስለኛል” አለችው።

“አዎን ለመጀመሪያ ጊዜ እንደዚያ ቢያደርገኝ ነው። እና ሂሊ መቼ ነው ለራት የምንወጣው? የፊታችን ሐሙስ ብንገናኝ ምን ይመስልሻል?”

“ይሁና” አለች ሂላሪ የሌት ወጉ እንዳይቀርባት በመግደርደር። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን ምንም ዓይነት ቀጠሮ ቢኖራት እንኳን ለቻፕማን ስትል ወዲያው እንደምትሰርዘው ይታወቃት ነበረ። “ቢሮዬን ታውቀው የለም?” አለችና አሁንም ሳቀችበት።

“አለራ ሁለት ሰዓት ከሩብ ላይ ከበራፉ እጠብቅሻለሁ። ከዚያ ንቅንቅ እንደማልል እንድታውቁ!” አለ ብዙ እንዳታስጠብቀው በመለጋት።

“ግዴላም አታስብ! ብቻ በደህና ተመለስ” ብላው ተሳሳቁ። ቻፕማን የሚሰተር ፓተርሰን ውርስ ጉዳይ ባይኖርበትና ውርሱም እነ ሂላሪን የሚመለከት ባይሆን ኖሮ ወደ ኮኔክቲክት ባልሄደም ነበረ።

ምዕራፍ ሰላሳ አንድ

የሚሰተር ፓተርሰን የቀብር ሥነ ሥርዓት እንደተፈፀመ ቻፕማን አሌክሳንድራና ሚጋን አብረው ወደ ኒውዮርክ ተመለሱ። ሶስቱም እህትማማቾችና ቻፕማን በተገኙበት ለመጨረሻ ጊዜ በአንድነት ራት ሲበሉ አመሹ። ሚጋን በሚሰተር ፓተርሰን ሕመም የተነሳ ከተሰጣት የፈቃድ ቀናት ውጪ በመዘግየቷ እኩሰ ለሊት ላይ ወደ ኬንታኪ በአውሮፕላን መብረር ነበረባት። ከማርጋሬትና ከአሌክሳንድራ ልጆች ጋር ብዙም የመጫወት ዕድል አይግጠማት እንጂ ተዋውቃቸዋለች።

ፓተርሰን በነብዙው ስለተወላቸው መኖሪያ ቤትና ሌሎችም ንብረቶች አንስተው መጫወታቸው አልቀረም። ዘላቂ ከሆነ የመፍትሔ ሐሳብ ላይ እስተደርሱም ማናቸውም በውርሰ ያገኙትን ንብረት ቻፕማን በጋላፊነት እንዲያስተዳድርላቸው ማድረጉን መረጠ። የሚቀጥለውንም የክረምት ጊዜ ሶስቱ እህትማማቾች በኮኔክቲክቱ ቤታቸው ለማሳለፍ ተሰማሙ።

እንዳውም እኮ በየዓመቱ በክረምት ወራት የማንገናኝበት ምክንያት አይኖርም። ስለዚህ ይህንን ቋሚ ልምድ ልናደርገው ይገባል። ስትል ሐሳቡን ያመነጨችው አሌክሳንድራ ነበረች። ሁለቱም እህቶቿ ስምምነታቸውን በፈገግታ ገለፁላት እንጂ በዚህ ዕቅድ ላይ ቅንጣትም ያህል ቅሬታ አልነበራቸውም።

“እኔ ግን የኬንታኪን ባሕላዊ የሙዚቃ መሣሪያዎች ይገዙ ብመጣ ቅር አይላችሁም አይደለም?” አሰች ሚጋን እህቶቿን።

“ደስ ያለሽን ነገር ሁሉ ለማምጣት ትችያለሽ” አለቻትና ሂሳሪ ወደ ቻፕማን አየት አደረገች። የሙዚቃ መሣሪያ ብቻ ሳይሆን ምናልባትም የምታፈቅረው ጉልማሳ ቢኖር ይዛ ለመምጣት መቻሏን ሂሳሪ መጠቆሚ ነበረ። ሚጋን የምትሄድበት ጊዜ በመቃረብ አውሮፕላን ማረፊያ ድረስ አብረዋት ሄዱ። ሚጋን ሂሳሪን በቅርቡ እንደምታገኛት

ስለምታውቅ ረዘም ላለ ጊዜ አቅፋ ስትሰማትና ፍቅሯንም ስትገልፅ የቆየችው ለአሌክሳንድራ ነበረ። ሚጋንን እህቶቿ በእንባ ከሸጁት በኋላ ወደ ከተማው ተመለሱ። ሁሉም ተዳክመው ሰለነበረ እንቅልፍ አምሯቸዋል። በቻፕማን የምትነዳው መኪና በቅድሚያ የምታልፈው በአሌክሳንድራ ሆቴል በኩል ሰለነበረ እርሷን አውርደው ወደ ሂሳሪ ቤት አመሩ። አሌክሳንድራም ከሆቴሉ ውስጥ እንደገባች ቀጥታ ወደ መኝታ ክፍሏ ሄደች።

የማርጋሬትና የሕፃናቱ የመኝታ ክፍሎች መብራቶች ጠፍተዋል። የርሷ ግን ይበራ ነበረ። “ማን ሊያበራው ይችላል?” ስትል ግራ እንደመጋባት ብሏት ከበራፉ አጠገብ ቆማ አመነታች። ልትከፍተው ስትሞክር ደግሞ ከውስጥ ተቆልፏል። ወዲያውንም የጫማ ኮቴ ሰማች። በራፉንም በከፈተላት ባሏ ላይ ዓይኖቿ እንደተሰኩ ቀሩ። ከፓሪስ የደረሰው ከጥቂት ሰዓታት በፊት ነበረ። ማርጋሬትም እራት ከጋበዘችውና ከአንገት በላይ ስታዋራው ከቆየች በኋላ ከአሌክሳንድራ መኝታ ክፍል አስገብታው ተኝታለች። የሄነሪ ቆፍጣናነት አሁንም ያው የቀድሞው ነው። የመጣበት ምክንያት ግልፅ ያልሆነላት አሌክሳንድራ በድንጋጤ ክቸ ብላ ስታየው ብትቆይም እርሱ ግን ስላልታለበው ጉብኝቱ እንዳችም ማብራሪያ የሚለጥ ዓይነት አልነበረም።

“ሄነሪ?” አሰች አሌክሳንድራ የሚታያት ምትሐት እንጂ እውነተኛው ባሏ መሆኑን በመጠራጠር።

“ምነው? ሌላ የምትጠብቁው ሰው ነበረ ማለት ነው?” አላት። እርግጥ የአሁኑ አነጋገር በውንጀላ መልክ ሳይሆን ፈገግታም ታክሎበት ነበረ። “ሌላ የምትጠብቁው ሰው እንደማይኖር ተሰፋ አላች። ለመሆኑ ልጆቻችንስ ደህና ናቸው?” አላት አሁንም ፈዛ የምትመለከተውን አሌክሳንድራን።

“ብጣም ደህና ናቸው። ሁላችንም ደስ ብሎን ነው የከረምነው”

“እናትሽም የነገረችኝ ይህንኑ ነበረ። ከፓሪስ እዚህ እንደደረሰኩ ተቀብላ አስተናገደችኝ”

ይህ የዳር ዳርታ አነጋገር ለአሌክሳንድራ አልጣማትም። ለምን እንደመጣ ቁርጡን ማወቅ አለባት። ለጥል ወይንስ ለፍቅር? ምንስ ብሎ ሊያሰፈራራት ይሆን? የሚገርመው ግን የዳር ፍርሃቷ ሁሉ ዛሬ

ብርቅርቅታ

ገሸሽ ብሉላት ነበረ። የፈሰገውን ነገር ቢያመጣ ጉዳይዎ አልነበረም። ወደ አልጋው ተመልሶ ሲቀመጥ ሁሉ ከቆመችበት ንቅንቅ ሳትል በልበ ሙሉነት አየችው። ሄነሪ ከፊት ሰፊቱ ከነበረው የሻምፓኝ ጠርሙስ ሁለት ብርጭቆች ሞላና አንዱን አንስቶ 'የሚያስፈልግሽ ከሆነ?' ሲል ሲለጣት እጁን ዘረጋ።

አሌክሳንድራ ግን ራሷን ቆምሮ በማወዛወዝ 'አመሰግናለሁ ስመጠጣት አልፈልግም። ይልቅስ ሰምን እንደመጣህ ብትነግረኝ?' አለችው ጠጠር ባሰ አነጋገር።

'አንቺን ሰማየት ነዎ... ልጆቼንም...' አሰ ራሱን የበወዘውንና ፀጥታ የነሳውን ነገር አፍረጥርጦ መናገሩ እየተሳነው። 'መወያየት ያለብን መስሉኝ ነበረ' ሲልም ዓይኖቹን በማስሰምሰም አክሰበት።

'ስልክ ልትደውልልኝ ትችል ነበረ' ስትል አሌክሳንድራ የቀድሞ አስተያየቷን ባለመቀየር ተናገረች። ክፉ ነገር ከአፋ ወጥቶ ያስቀይመኛል የሚል ነው ሥጋቷ ሁሉ።

'በስልክ ባነጋግርሽ ይሻል ነበረ ማለት ነው?' አለና ሄነሪ በትካዜ አቀረቀረ። ያን ጊዜ አሌክሳንድራ ተጠግታ ልታቅፈው ልታፅናው በልቧ ከጅላ ነበረ። ሆኖ ግን ፈራባት። አትቅረቢኝ ብሎ ቢያመናጭቃትስ? ውይይትስ ያለው መወያየ ርዕስ የትዳራቸው መፍረስ ከሆነስ? አስቀድማ ቁርጡን ማወቅ አሰባት።

'ሰምን እንደመጣህ እኮ እስካሁን ግለፅ አላደረክልኝም' አለችው እንደገና ረገጥ ባለ አነጋገር።

ከተቀመጠበት ተነስቶ ብርጭቆውን ካስቀመጠ በኋላ ረጋ ብሎ በመራመድ ተጠጋት። 'አንቺን ሰማየት ነዎ አሌክሳንድራ የእኔ ፍቅር ... ምን ያህል እንደምወድሽ ማመኑ ያስቸግርሽ ይሆናል ... ግን የማንም ልጅ ብትሆኝ የምወድው አንቺን ብቻ ነው' አለና ጉንበስ ብሎ አዲሱን የፀጉር አሰራራን እያየ 'ከአሁኑ እንደ አሜሪካዊ መሆንም እየሞካከርሽ ነው' ብሎ ፈገግ አለ። የዛሬው አነጋገሩም ሆነ አድራጉቱ የአሌክሳንድራን ፍቅር የሚያቀጣጥለው አለበሰዚያም እስከነአካቴው እንደሚያሻከረው ታውቆታልና ይጠነቀቅ ነበረ።

ብርቅርቅታ

'እይው አሌክሳንድራ! መጀመሪያ ስለቤተሰቦችሽ ታሪክ ስትነግረኝ... በተለይ ስለወላጆችሽ ... በጣም ነበረ የደነገጥኩት። እንደሚመስለኝ ደግሞ ያን ዓይነቱ ዜና ሰጊዜውም ቢሆን ማንኛውንም ሰው ማስደንገጡ አይቀርም። ዛሬ ግን ኒውዮርክ ድረስ መምጣቱ ባለፈው ጥፋቱ መፀፀቱን ልገልፅልሽ ነው። ከእንግዲህ አንቺነትሽ ብቻ እንጂ የማን ልጅ መሆንሽ ለእኔ ክብደት አይኖረውም። እንደ ዱርው በየምሽቱ እንግዶች እየጋበዘኩ አላስቸግርሽም። በየሆቴሱ በየትያትር ቤቱ ያለ ፍላጎትሽ ካልተከተልሽኝ ስል አላስገድድሽም። እኔ የአንቺን ማንነት አውቄ አሜን ብዬ በሰላም እንድትኖሪ የምመኘውን ያህል አንቺም የእኔን ማንነት በፀጋ እንድትቀበይው እስምንሻለሁ' አላት እንባው በዓኖቹ ቲፍ እያለ።

አሌክሳንድራ በመገረም ዝም ብላ ታየው ነበረ። ያ ከእንግዲህ ክልቡ እንቅር ጠልቶኛል ስትል ታስበው የነበረው ሰው አሁን ከፊት ሰፊቷ ቆሞ የፍቅርን ነብዛዜ እያፈሰሰሰላት ነው። 'በጥቂት ቀናት ውስጥ ወደ ሀገራችን መመለስ አሰብን። እስከዛው ድረስ ከአጠገብሽ አልሰይም። የእኔ ፍቅር የእኔ አሌክሳንድራ' አለና ጉትቶ ከደረቱ ሰጠፋት። በነገስታት ዝርያው ተመጻቂው ሄነሪ... ቆፍናናው፣ ኮስታራው ሄነሪ... አሌክሳንድራን ከደረቱ አቅፏት አለቀሰ። አሌክሳንድራ በፈገግታ የተወረረውን ባሏን ዓመሱን ሁሉ ችላ በደስታ ኖረዋል። ታፈቅረው የነበረው ባሏ ነው። ወልደዋል ክብደዋል። ከእንግዲህስ ከሄነሪ የተሰየ ምን ሕይወት ሊኖራት?

በራፋን ቀስ ብሎ ዘጋና እጁን ይዞ ወደ አልጋው ወሰዳት። ቆይቶም ከንዱን ተንተርሳ እንደተኛች ቀና ብሎ አያት። አሌክሳንድራም የሰላም እንቅልፍ አሸልቧት ነበረ። ግንባሯን በከንፈሩ ዳሰሰ በማድረግ ሳማትና እርሱም ተኛ። ወደ ኒውዮርክ በመምጣቱ በጣም ደስ ያሰው በዚያው ጊዜ ነበረ።

ምዕራፍ ሰላሳ ሁለት

በኒውዮርክ ውስጥ ያሳለፉት የመጨረሻ ምሽት ድሎት ያልተጓደለውም ቢሆን በሌላ መልኩ ደግሞ ሐዘንና ትካዜ ማስከተሉ አልቀረም። እራት የበሉት በከተ ባስከ ሆቴል ሲሆን ሄነሪና አሌክሳንድራ ሕፃናቱንም ይዘዋቸው መጥተው ነበረ። ማርጋሬት ከሄነሪ ጋር ማምሽቱ ደስ ባይላትም በአሌክሳንድራ ጉትጓችነት ተገኝታለች። ሂሳብ ደግሞ ቀደም ሲል ከሌላ እንግዳ ጋር እንደምትመጣ ለእህቷ ገልጻለች። ስለ እንግዳው ማንነት ግን ሂሳብ አልነገረችትም አሌክሳንድራም ለማወቅ ብትፈልግም ደፍራ አልጠየቀችትም። ከሂሳብ ጋር የመጣው ሰው ጆን ቻፕማን መሆኑን ስታይ ግን አሌክሳንድራ ውስጥ ውስጡን ፈንጥዛ ነበረ። ቻፕማንን ወዳዋለች። አሁን ደግሞ የምታየው እንደ ታላቅ ወንድሟ ነበረ። መልክ መልካሙ ቻፕማን ለዚያ ላማሪ ቁመናው የሚለማማ ጥቁር ሱፍ ለብሷል። ቁንጉ ሄነሪ እንኳን ያሳየው አክብሮት ለየት ያለ ነበረ። ረጋ ካለ አንደበቱ የሚሰነዘሩት ቃላት አእምሮ ብሩህነቱን ብቻ ሳይሆን ለመልካም አስተዳደጉም ምስክሮች ነበሩ። በዚያን ምሽት ሂሳብና ቻፕማን ይህ ጉደላቸው የማይባሉ ጥንድ ሆነው ነው የታዩት። ግብዣውም ሞቅ ያለ ነበረ። ሌላው ቀርቶ ሕፃናቱ እንኳን ሻምፓኝ እንዲጠጡ አባታቸው ፈቅዶላቸዋል። በዚህ ሁኔታ እስከ ሌሊቱ እጋማሽ ድረስ ሲጫወቱ አምሽተው ተለያዩ። ሂሳብም ወደ ቀድሞው የብቸኝነት ዓለሟ አልተመለሰችም ዛሬም ሌሊቱን ያሳለፈችው ከቻፕማን ጋር ነበረ።

ወደ ፓሪስ ከሚበሩበት ሰዓት በፊት ሁሉም በአውሮፕላን ማረፊያው ተገናኙ። ትንሿ አክሱልና ማሪ አክስታቸው የገዛችላቸውን ትልልቅ እሻንጉሲቶች በየብብታቸው ታቅፈው ከፊት ለፊት ይሄዳሉ። ሄነሪ የሚስቱንና የማርጋሬትን ሥፍር ቁጥር የሌላቸው የልብስ ሻንጣዎች ለማሳፈር ከወዲያ ወዲህ ይላል። ሂሳብና አሌክሳንድራ ደግሞ አፍ ለአፍ ገጥመው በየደቂቃው ቆም እያሉ ያወራሉ። ሂሳብ ከትንሿ እህታቸው ከሚጋን ጋር ለገና ወደ ፓሪስ እንደሚመጡ

ለአሌክሳንድራ ቃል ገብታለች። ያም ሆኖ የአሁኑ መለያየት ለሁሉም ጨንቋቸዋል።

ባሉበት ቆመው ሲያወሩ ማርጋሬት ሕፃናቱን ወደ አውሮፕላን ውስጥ በማስገባት ላይ መሆኗ ታያቸው። ሄነሪ ፈንጠር ብሎ ቆሞ ከነበረው ቻፕማን ጋር የመጨረሻ የስንብት ቃላት በመለዋወጥ ላይ ነበሩ። ሂሳብ እህቷን አቅፋ “አክሲ እንደ ድርው ዛሬም ልትለይኝ ነው ...” እያለች ተንለቅሶታ ታለቅለ ጀመረ።

“ፍርሃትና ጭንቀትሽ ይገባኛል ሂሲ... ይገባኛል” ብላ አሌክሳንድራም ራሷን በእህቷ ትከሻ ላይ ዘንበል አድርጋ አለቀሰች። ሂሳብም ያንን ወርቃማ ፀጉሯን እያሻሸች “አክሲ ... አወድሻለሁ ... ምን ጊዜም እንደምወድሽ እንድታውቁ...” የሚሉትን እንኛን የሕፃንነት ዘመኗን መሰናበቻ ቃላት ሲቃ እየተናነቃት ተናገረች። “አይዘሽ ሂሲ ... አይዘሽ ... ብቻ ራስሽን እንደምትጠብቁ ቃል ግቢልኝ... እኔ ደግሞ በየዕለቱ ስልክ እየደወልኩ አነጋግርሻለሁ...” ሁሉንም እህትማማቾች ለማላቀቅ ከሄነሪም ይልቅ ወኔ የነበረው ቻፕማን ነበረ። ሂሳብን አቅፎ ወደጊላ ሲያስቀራት ሄነሪ ደግሞ የአሌክሳንድራን እጅ ይዞ በመንደረደር የአውሮፕላኑን መሰላል ወጣ። ገና ከመግባታቸው በሩ ተዘጋ።

የሂሳብ ዕገባ በጉንጮቿ ላይ ይወርዳል። ቻፕማን ከደረቀ እንዳቀፋት በርቺ ሂሳብ ... አይዘሽ ከእንግዲህ ደግሞ እኔ አለሁልሽ ሲላት ቀና ብላ በፈገግታ እየችው። የተናገረው ከልቡ መሆኑን አምናበታለች። ይበልጥም ወደ ሰውነቱ አስጠጋትና “የምትፈልገው ሁሉ ከእንግዲህ ተሟልቶልሻል” አላት።

እስካሁን የጭን ቁስል ?

8ኛ ዕትም ሳይ ደርሷል!!!

መሰሉ በመሰሉ እውነተኛ ታሪክ

ስለ የጭን ቁስል መፅሀፍ ምርጫን ያነበቡትን ሰዎች መጠየቅና 8ተኛ ዕትም መድረሱን ማየት ብቻ ይበቃዎታል!!

በየመፅሀፍት መደብሩ ያገኙታል

የጭን ቁስል መፅሀፍ እኔን አደመሰከተኝም ብሎ ነገር የለም:: እርስዎንም የሚመሰክት መፅሀፍ ነውና!

የቀን ጨለማ

መሰሉ በመሰሉ እውነተኛ ታሪክ

ሁሉም ሰው ሊያነበው የሚገባ ምርጫ መፅሀፍ

ተርጉም በተሰፈሁን ምትኩ (የዳቪንቺ ኮዶ መፅሀፍ ተርጉሚ)

ስርተሶተና ደጎራ-ታሪክ በተከሰ ጥባቡን (የዋን ቁስል መፅሀፍ ፀሀፊ)

የእውነት ስሜት የሚፈነቅል... እጅግ ልዩ መፅሀፍ የተባለለትን የቀን ጨለማ መፅሀፍ ያንብቡት:: ልብ ቀስቃሽና አስደማሚ፣ ግልፅና የሚጥም... ልብ ሰቅሎ የሚያነገድ... በቀላሉ የማይረሳ ግሩም መፅሀፍ ተብሎ የተመሰከረለት እውነት መሆኑን ይረዱታል::

አንዳንድ ጊዜ በህይወታችን ውስጥ ቀኑ ይጨምብናል::

በየመፅሐፍት መደብሩ ያገኙታል